Οργή και φόβος για το βιβλίο τού Ράιχ
«Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού»

Χρήστος Μουσουλιώτης

Οργή και φόβος για το βιβλίο τού Ράιχ

"Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού"*

Χρήστος Μουσουλιώτης

2017 Ιανουάριος

Μέρος τού υπό έκδοση βιβλίου «Γιατί φοβήθηκαν και φοβούνται τον Βίλχελμ Ράιχ;»

akodikas@otenet.gr

http://yperthesi.wordpress.com

*** * ***

http://wifisos.wordpress.com

http»/light1and2life.wordpress.com

https://www.facebook.com/MOUSOULIOTIS

https://www.facebook.com/groups/631296850225126/

«Ο φασισμός είναι η πολιτικά οργανωμένη έκφραση τής μέσης ανθρώπινης χαρακτηροδομής. Δομής που δεν συνδέεται με ορισμένες φυλές ή “έθνη”, ούτε με ορισμένα κόμματα, αλλά είναι γενική και διεθνική».

Βίλχελμ Ράιχ
«Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού»

Ακλόνητο παραμένει το γεγονός, βγαλμένο από την ιστορική πορεία τού Ράιχ, ότι το βιβλίο του, (το μοναδικό τής εποχής που ένωσε ατομική ψυχολογία, κοινωνιολογία και πολιτική), «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», εκτός από το θαυμασμό που προκάλεσε φόβισε, μέχρι πανικού, τον Φρόιντ και το περιβάλλον του, ενόχλησε τους «παροικούντας» στην κομουνιστική «Ιερουσαλήμ», γέμισε με τοξικό μίσος τους κομματικά ενταγμένους πλημμύρισε με καταστροφική μανία την ανώτατη κομουνιστική νομενκλατούρα[1] και ενέταξε τον Ράιχ στις λίστες εξόντωσης τού Χίτλερ και τού Στάλιν.

Είχαν προηγηθεί μια σειρά άλλων βιβλίων και άρθρων τα οποία είχαν στρώσει το έδαφος για να αναπτυχθεί ο φόβος και το μίσος των ψυχαναλυτών για τον Ράιχ, όπως «Η λειτουργία τού οργασμού», ένα θέμα που αναπτύσσεται στο επόμενο κεφάλαιο,[2] και άλλων[3] όπως «Η σεξουαλική επανάσταση», που ενόχλησε τους ναζί για να φθάσουν να το απαγορεύσουν, αλλά και τους κομουνιστές.

Το γεγονός που θα αναλυθεί εδώ είναι κατά πόσο το βιβλίο τού Ράιχ «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» επέφερε αδιανόητα καταστροφικές αλλά και άγνωστες επιπτώσεις στην πορεία τού Ράιχ. Γι’ αυτό το λόγο θα εξετάσουμε (όχι μόνο τις άγνωστες) αλλά και τις μη αρκούντως επισημασμένες παραμέτρους, όπως ήταν η διαγραφή του από το Κομουνιστικό Κόμμα Δανίας, χωρίς να είναι μέλος, η διαγραφή του από το Γερμανικό Κομουνιστικό Κόμμα όταν αυτό ήδη είχε διαλυθεί(!), η πολιτική του καταδίκη ως «αντεπαναστάτη» από τη Μόσχα και την επιφανειακά και υπογείως[4] δρώσα Κομιντέρν, η αναγραφή τού ονόματός του στη λίστα με τους υπό εκτέλεση εχθρούς τού σοβιετικού καθεστώτος,[5] η διαγραφή του τόσο από τη Γερμανική όσο και από τη Διεθνή Ψυχαναλυτική Εταιρεία αλλά και η καταγραφή τού ονόματός του από τους ναζί ως εχθρού τού καθεστώτος, δηλαδή ως ατόμου που έπρεπε να εκτελεσθεί.

---

(1) http://el.wiktionary.org/wiki/νομενκλατούρα

(2) «Πώς ο Ράιχ έστησε την ψυχανάλυση στα πόδια της και ο Φρόιντ τον «πούλησε» τον Ράιχ στους ναζί».

(3) Σ.τ.Χ.Μ.: Το 1932 κυκλοφορεί το βιβλίο του “Der Einbruch Der Sexualmoral”, (“Η εισβολή της σεξουαλικής ηθικής” - 137 σελίδες). Τον ίδιο χρόνο κυκλοφορεί το βιβλίο του “Der Sexuelle Kampf der Jugend”, (“Ο σεξουαλικός αγώνας των νέων”.

(4) International Liaison Department (Comintern) - https://en.wikipedia.org/wiki/International_Liaison_Department_(Comintern)

(5) New Evidence on the Persecution and Death of Wilhelm Reich, by James DeMeo - http://www.orgonelab.org/ReichPersecution.htm

Ένα χρόνο νωρίτερα από την έκδοση αυτού τού βιβλίου, το 1932, «*...οι σοσιαλιστικές και κομουνιστικές οργανώσεις στο Βερολίνο είχαν απαγορεύσει, παρά τις σφοδρές διαμαρτυρίες των μελών τους, τη διάθεση των βιβλίων που εξέδιδαν οι Εκδόσεις Γενετήσιας Οικονομίας και εμένα με απειλούσαν ότι θα με έστηναν στον τοίχο*»,(6) αναφέρει ο Ράιχ.

Κατά το έτος έκδοσής του (1933), το βιβλίο αυτό όπως και άλλα βιβλία του, μαζί με βιβλία εχθρών τού χιτλερικού καθεστώτος, κάηκαν από τους ναζί.(7)

Μετά ένα χρόνο (1934) οι ψυχαναλυτές απαγορεύουν την παρουσίαση τής «Μαζικής Ψυχολογίας τού φασισμού», στη Λουκέρνη τής Ελβετίας,(8) εκεί όπου ανακοινώθηκε η διαγραφή τού Ράιχ, ένα θλιβερό γεγονός το οποίο ποτέ δεν καταγράφηκε στα επίσημα πρακτικά, αλλά και με οργουελικό τρόπο αλλοιώθηκε από τον βιογράφο τού Φρόιντ και τότε πρόεδρο τής Διεθνούς Ψυχαναλυτικής Εταιρείας για 30 σχεδόν χρόνια, Έρνεστ Τζόουνς.(9)

Παραμένει άγνωστο έως σήμερα ότι αυτή η διαγραφή έγινε με την υπόδειξη των χιτλερικών(!) και τη σύμφωνη γνώμη τού Φρόιντ, τής κόρης του, τού στενού περιβάλλοντός τους και τού Τζόουνς. Ο Φρόιντ κυριευόταν από πανικό με την ιδέα ότι θα εισβάλλουν οι ναζί στη Γερμανική Ψυχαναλυτική Εταιρεία και θα βρουν μέσα τον Ράιχ!

Η διαγραφή τού Ράιχ αποτελεί κρίσιμο ιστορικό γεγονός επειδή ενώνει και φέρνει στην επιφάνεια την άγνωστη, περίεργη και μοιραία συμπόρευση εναντίον του τριών εντελώς διαφορετικών επαγγελματικών και ιδεολογικοπολιτικών συμφερόντων.(10) Τής Μόσχας, των ναζί και των ψυχαναλυτών.

Ο Ράιχ διώχθηκε από την Κομιντέρν το 1933,(11) δηλαδή το διεθνές ιδεολογικό χέρι τής Μόσχας, (ένα χρόνο πριν διαγραφεί από τους ψυχαναλυτές), επειδή «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» «*αντιπροσωπεύει μια σοβαρή υπονόμευση των αντιλήψεων τής κομουνιστικής προπαγάνδας και το βιβλίο πρέπει να χαρακτηρισθεί αντεπαναστατικό*»,(12) οι απόψεις τού Ράιχ «*βρίσκονται όσο γίνεται πλησιέστερα στο φασισμό*» και ο Ράιχ «*...παίζει τέλεια το παιχνίδι τής χιτλερικής προπαγάνδας...*»(13)

Ακολούθησε μια αλυσίδα σχολίων με δύο κύριες αλλά διαφορετικές γραμμές συκοφαντικής τακτικής από τη Μόσχα και τους ψυχαναλυτές. Η μία ανέφερε ότι ο Ράιχ είναι αντεπαναστάτης, (Μόσχα) και η άλλη ότι είναι τρελός, (ψυχαναλυτές) επειδή αυτό «αποδεικνύει» η ανακάλυψη (με τη φαντασία του) των βιόντων και τής οργόνης. Οι δυο γραμμές ακολουθήθηκαν και ακολουθούνται αναλλοίωτες και πλέον αρκετές φορές διαπλεκόμε-

(6) «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», εκδόσεις Μπουκουμάνη. 1974, (σελίδα 30).

(7) Σ.τ.Χ.Μ.: 23 χρόνια αργότερα από το κάψιμο των βιβλίων του από τη χιτλερική νεολαία, όλα τα βιβλία, τα περιοδικά και οι μπροσούρες τού Ράιχ ρίχτηκαν στην πυρά στις ΗΠΑ, ύστερα από μια απερίγραπτη δικαστική απόφαση που πέτυχε η FDA με εξίσου απερίγραπτες μεθοδεύσεις. Μετά την πρώτη καύση το 1956, η παραβίαση τού αμερικανικού συντάγματος ολοκληρώθηκε με τη δεύτερη, τρίτη και τελευταία επιχείρηση εξαφάνισης των βιβλίων του μέσω τής πυράς η οποία πραγματοποιήθηκε το 1960, τρία χρόνια μετά το θάνατο ή τη δολοφονία του στη φυλακή.

(8) Wilhelm Reich and Anna Freud: His Expulsion from Psychoanalysis, *The Journal of Orgonomy*, Vol. 31, No 1.

(9) Σ.τ.Χ.Μ.: Το άτομο αυτό που περιγράφεται ως «συνωμότης των ανακτόρων» (τού Φρόιντ), στην τρίτομη βιογραφία που έγραψε για τον Πατέρα τής Ψυχανάλυσης υποστηρίζει το κραυγαλέο ψέμα ότι ο Ράιχ **«αποχώρησε»**(!) και όχι ότι διεγράφη συνωμοτικά από αυτή την οργάνωση.

(10) “Άνθρωποι σε μπελάδες”, Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Καστανιώτη. 1979, (σελίδα 273).

(11) “Άνθρωποι σε μπελάδες”, Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Καστανιώτη. 1979, (σελίδα 273).

(12) “Άνθρωποι σε μπελάδες”, Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Καστανιώτη. 1979, (σελίδα 270).

(13) “Άνθρωποι σε μπελάδες”, Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Καστανιώτη. 1979, (σελίδα 273 και 274).

νες εδώ και 80 σχεδόν χρόνια, σε κάθε άκρη τής Γης όπου υπάρχουν οργανωμένοι κομουνιστές ή ψυχαναλυτές κι εκεί όπου φτάνει η επιρροή τους...[14]

Είδαμε σε προηγούμενο κεφάλαιο την απίστευτα ρυπαρή ιστορία με τις υπόγειες κινήσεις των ψυχαναλυτών εναντίον τού Ράιχ, οι οποίες συμπορεύθηκαν με τις επιθυμίες τής Γκεστάπο, η οποία ήθελε την εξόντωση τού Ράιχ, επιδιώκοντας ταυτόχρονα να θέσει την ψυχανάλυση στις υπηρεσίες τής «Αρίας» φυλής. Η σύνδεση αν και ακούγεται αλλόκοτη είναι πραγματική.[15][16]

Η σύνδεση τού Ράιχ με το μαρξισμό άρχισε το 1927 για να ακολουθήσει η σύνδεσή του με κομουνιστικά κόμματα και οργανώσεις και έληξε οριστικά το 1934, το ίδιο έτος που διεγράφη από τη Διεθνή Ψυχαναλυτική Εταιρεία.

Ωστόσο στα τέλη τής δεκατίας τού 1910 και στην συνέχεια έως και μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η ακτινβολία τής Σοβιετικής Ένωσης θα είναι στο αποκορύφωμά της. Χαρακτηριστικό είναι το εξής γεγονός:

Ο ποιητής Άγγελος Σικελιανός αν και ήταν φανατικός οπαδός τής βασιλικής μοναρχίας συνεπαρμένος από την Οκτωβριανή Επανάσταση των μπολσεβίκων έφτασε στην εξωφρενική σκέψη να απευθύνει έκκληση στον βασιλιά Κωνσταντίνο ζητώντας του να τεθεί επικεφαλής των μπολσεβίκων στην Ελλάδα για να ξεκαθαρίσει όπως έλεγε «*η ψώρα τού κοτσαμπαζισμού στην Ελλάδα*»!

[17]Στο μεταξύ, το 1930 συμβαίνει η πρώτη παρέμβαση κυβερνητικής οντότητας στην επιστημονική δουλειά του. Απαγορεύεται (ως πορνογραφικό!...) το έργο του «Σεξουαλική Διέγερση και σεξουαλική ευχαρίστηση» από τη γερμανική (δημοκρατική) κυβέρνηση, ένα έργο το οποίο αποτελούσε (και αποτελεί) μοναδικό πρακτικό εγχειρίδιο που ένωνε με πρακτικό τρόπο την ψυχαναλυτική και μαρξιστή οπτική για τη σεξουαλικότητα![18]

Υπήρξαν όπως είδαμε και προηγουμένως πολλαπλά «απαγορεύεται» από κομουνιστές (που νόμιζαν ότι είναι μαρξιστές) και χιτλερικούς σε βάρος τής δουλειάς του, αλλά το 1935 επέρχεται το σημαντικότερο από τη Γκεστάπο με τη διαταγή απαγόρευσης όλων των βιβλίων του. Τη διαταγή έδωσε ο επικεφαλής της Άντολφ Άιχμαν, ο αρχιδολοφόνος του 20ού αιώνα.[19]

Ωστόσο, οφείλουμε να επιστρέψουμε στο 1933 επειδή είναι μια χρονιά ιδιαιτέρως σημαντική και ταυτόχρονα σημαδιακή. Συμβαίνουν σε αυτή τα σημαντικότερα και περισσότερα γεγονότα που θα στρώσουν τις ράγες για να περάσει το τρένο καταστροφής τού

(14) Σ.τ.Χ.Μ.: Ούτε η Γαλλία θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση στο φόβο και την αναστάτωση που προκάλεσαν τα γραπτά τού Ράιχ. Σε σχετικό βιβλίο γραμμένο από τρεις κομουνιστές συγγραφείς στο οποίο χρησιμοποιήθηκε ως ασπίδα ο διαλεκτικός υλισμός παρουσιάσθηκαν ορισμένες βαρύγδουπες μπούρδες και νεφελώδη επιχειρήματα εναντίον τού Ράιχ, από άτομα άσχετα με το συγκεκριμένο βιβλίο και παντελώς αδαή με την επιστήμη τής οργονομίας. Το βιβλίο κυκλοφορεί και στα ελληνικά.

“Για μια μαρξιστική κριτική τής ψυχαναλυτικής θεωρίας», Catherine B. Clement, Pierre Bruno, Lucien Seve. Εκδόσεις Γερ. Αναγνωστίδη. (σελίδες 109, 118, 122,). Σ.τ.Σ.: Αξίζει να σημειωθεί ότι οι συγγραφείς θεωρούν κλασικό(!) το βιβλίο τού Ράιχ «Διαλεκτικός υλισμός και ψυχανάλυση», (σελίδα 288).

(15) «Πώς ο Ράιχ έστησε την ψυχανάλυση στα πόδια της και γιατί ο Φρόιντ τον «πούλησε» στους ναζί».

(16) Psychoanalysis and National Socialism – Break or Continuity?, by Bernd Nitzschke - http://www.hagalil.com/archiv/2012/03/22/reich-2/

(17) «Ο Μεγάλος Οκτώβρης και η Ελλάδα», τού Ορφέα Οικονομίδη. Εκδόσεις «Η εφημερίδα των Συντακτών», 2017, (σελίδα 104).

(18) Σ.τ.Χ.Μ.: Δημοσιεύθηκε με τον τίτλο: «Sexualerregung und Sexualbefriedigung»

(19) Άιχμαν - http://el.wikipedia.org/wiki/Άντολφ_Άιχμαν

έργου τού Ράιχ.

Ο Χίτλερ ανεβαίνει στην εξουσία και ο Ράιχ εκδίδει το βιβλίο, που συνετέλεσε στην καταστροφή του, τη «Μαζική ψυχολογία τού φασισμού», αλλά και το βιβλίο που τον καθιέρωσε ως έξοχο κλινικό αναλυτή την «Ανάλυση τού χαρακτήρα».

Τον Ιανουάριο κατέθεσε ένα αντίγραφο από το έργο αυτό στο εκδοτικό οίκο τής Εταιρείας Ψυχανάλυσης τής Βιέννης, τη διεύθυνση τού οποίου είχε ο ίδιος ο Φρόιντ.

Το βιβλίο έγινε αποδεκτό, υπογράφηκαν τα συμβόλαια μεταξύ τού Ράιχ και τού εκδοτικού οίκου και τον Μάρτιο, τρεις ημέρες πριν την αναρρίχηση τού Χίτλερ στην εξουσία εμφανίσθηκε ένα συκοφαντικό δημοσίευμα στον χιτλερικό τύπο[20] το οποίο επέκρινε ως πορνογραφικό το βιβλίο τού Ράιχ, «The Sexual Struggle of Youth» που είχε εκδοθεί το 1932, ύστερα από αίτημα τής σοσιαλιστικής, αλλά και τής κομουνιστικής νεολαίας.

Ο Ράιχ αντιλήφθηκε ότι ήταν στο στόχαστρο και άρχισε να κρύβεται και χρησιμοποιώντας πλαστά ονόματα κοιμόταν σε ξενοδοχεία, ενώ στο μεταξύ η ναζιστική αστυνομία εισέβαλε στο σπίτι του.

Κρίνοντας ότι ήταν ζήτημα ωρών η σύλληψή του αποφάσισε να διαφύγει παίρνοντας το τρένο και με το αυστριακό διαβατήριό του και παριστάνοντας τον τουρίστα που πάει να κάνει σκι διέφυγε προς την Αυστρία. Στο Βερολίνο οι ναζί εισέβαλαν ξανά στο διαμέρισμά του ερεύνησαν και κατάσχεσαν βιβλία και άλλα αντικείμενα.

Από την αυστριακή-βαβαυρική μεθόριο πήρε το τρένο και κατευθύνθηκε στη Βιέννη (όπου είχε ζήσει εκεί για 12 δημιουργικά χρόνια). Βρέθηκε σε μια πρωτεύουσα που ζούσε σε γενικότερο αναβρασμό, με τον επικεφαλής τής κυβέρνησης, Ντόλφους, να έχει αναστείλει τα πολιτικά δικαιώματα των Αυστριακών.

Εκτός από τον Ντόλφους, στη Βιέννη «βασίλευε» και ο Φρόιντ, (κυρίως η κόρη του) οι οποίοι μαζί με άλλους ψυχαναλυτές «μαγείρευαν» την επαγγελματική εξόντωση τού Ράιχ. Υπήρχε επίσης το Κομουνιστικό Κόμμα τής χώρας, το οποίο τον είχε διαγράψει τον Ιανουάριο τού 1930 χωρίς καν να έχει εγγραφεί σε αυτό... αλλά βεβαίως υπήρχε και το Σοσιαλιστικό Κόμμα στο οποίο ο Ράιχ είχε προσχωρήσει το 1927 αμέσως μετά τη θεραπεία του από φυματίωση, η οποία πιθανώς είχε εμφανιστεί μετά τη ματαίωση που δέχθηκε από τον Φρόιντ και είχε διαγραφεί από αυτό το 1930.

Υπήρχε επίσης και το χριστιανοσοσιαλιστικό κόμμα τού Dollfuss, τού οποίου η φωτογραφία (επειδή κυβερνούσε...) κοσμούσε έναν κεντρικό τοίχο των γραφείων τής Αυστριακής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας. Προφανώς με αυτό τον τρόπο ο επικεφαλής των ψυχαναλυτών, Φρόιντ, έκλεινε με νόημα το μάτι τής νομιμοφροσύνης προς τον επικεφαλής τής κεντρικής εξουσίας.

Στην πορεία, το Νοέμβριο τού 1933 το Κομουνιστικό Κόμμα Δανίας ανακοινώνει τη διαγραφή τού Ράιχ, (αν και ποτέ δεν ήταν μέλος του) με πλήθος γελοία επιχειρήματα όπως ότι ίδρυσε εκδοτικό οίκο χωρίς να πάρει την έγκριση τού κόμματος(!) ότι υπήρξε εκδότης ενός αντεπαναστατικού βιβλίου, δηλαδή αυτού τής «Μαζικής ψυχολογίας τού φασισμού»(!)[21] και άλλα. Το κυριότερο γεγονός που αγνοούσε το Κ.Κ. ήταν ότι η Μόσχα είχε φροντίσει να φυτέψει δίπλα στον Ράιχ, ως επικεφαλής τού παράνομου (κατά το Κ.Κ. Δανίας) εκδοτικού του οίκου, έναν κορυφαίο πράκτορά της, τον Arnold Deuch, ενώ κατά

(20) Σ.τ.Χ.Μ.: Επρόκειτο για τη ναζιστική εφημερίδα Völkischer Beobachter.

(21) «Άνθρωποι σε μπελάδες», Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Καστανιώτη,1979, (σελίδα 269).

το ίδιο έτος η πρώην σύζυγός του, Annie (Pink) Reich, ζούσε στην Τσεχοσλοβακία με τον δεύτερο σύζυγό της ο οποίος ήταν κι αυτός ένας άλλος κορυφαίος πράκτορας τής Μόσχας, ο Thomas Rubinstein...(22)(23)

Στο μεταξύ, αν και επιφανειακά φαίνεται ότι δεν σχετίζεται με τις επιθυμίες τής Γκεστάπο η απαγόρευση παρουσίασης τού βιβλίου του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» το 1934, στη διάρκεια των εργασιών τού Διεθνούς Ψυχαναλυτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις διεργασίες τού παρασκηνίου σχετίζεται άμεσα.

Όπως αποκαλύπτεται από το παρασκήνιο, ένα χρόνο νωρίτερα ο Ράιχ είχε διαγραφεί (μυστικά, δηλαδή χωρίς να το πληροφορηθεί) από τη Γερμανική Ψυχαναλυτική Εταιρεία ύστερα από τις συναλλαγές των επικεφαλής τής Γερμανικής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας με τους ναζί. Σε αυτή την κίνηση ήταν απολύτως σύμφωνοι ο Φρόιντ και η κόρη του Εύα, (η οποία εκείνη την εποχή ήταν η κινητήρια δύναμη στην Ψυχαναλυτική Εταιρεία τής Αυστρίας και γενικότερα στο χώρο τής ψυχανάλυσης).

Σύμφωνος με τη διαγραφή ήταν ο ραδιούργος και αποδεδειγμένα ψεύτης (όπως προαναφέρθηκε) πρόεδρος τής Διεθνούς Ψυχαναλυτικής Εταιρείας, Τζόουνς, όπως και οι τότε επικεφαλής τής Γερμανικής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας οι οποίοι παρέμειναν επικεφαλής επειδή είχαν το προνόμιο να είναι αρίας καταγωγής!

Το 1935 η Γκεστάπο κατατάσσει τον Ράιχ στη λίστα καταζητούμενων.(24) Τον επόμενο μήνα μια ακόμα ανακοίνωση του Υπουργείου Νεότητας των ναζί υπογραμμίζει ότι απαγορεύεται η διανομή όλων των ξένων εκδόσεων τής πολιτικο-ψυχολογικής σειράς τής Σεξ-πολ σε όλη τη Γερμανία.

Το 1935 με ανακοίνωσή της στο «Επίσημο Κρατικό Δελτίο Πληροφοριών» η Γκεστάπο δηλώνει ότι σύμφωνα με τη διαταγή τού λαού οι δημοσιεύσεις τού Ράιχ πρέπει να κατασχεθούν από την αστυνομία και να αποσυρθούν γιατί τα έργα του είναι δυνατό να θέσουν σε κίνδυνο τη δημόσια ασφάλεια και τάξη.(25)

Στην πραγματικότητα η Γκεστάπο επιδίωκε τη δολοφονία τού Ράιχ. Είχε αναγράψει σε κρυφό κατάλογο το όνομά του μαζί με αυτό τού μετέπειτα καγκελαρίου τής Γερμανίας Βίλι Μπραντ, σε κατάλογο ατόμων που έπρεπε να εκτελεστούν...(26)

Η συνέχεια τής ιστορίας μάς βρίσκει στη Νορβηγία όπου ο Ράιχ σχεδιάζει τα πειράματα

(22) Wilhelm reich and the Cold War», by Jim Martin. Flatland Books, Fort Bragg, California, USA, 2000. (on page 103)

(23) «Μυστικοί πράκτορες και υπηρεσίες σε κάθε βήμα τού Ράιχ…» τού Χρήστου Μουσουλιώτη - https://yperthesi.wordpress.com/?s=arnold&submit=Αναζήτηση

(24) Σ.τ.Χ.Μ.: Αναφέρεται στην επικοινωνία των επικεφαλής τής αστυνομίας τού Βερολίνου με τους αντίστοιχους τής Βιέννης, (Rothonder 1998).

(25) Σ.τ.Χ.Μ.: Η κατωτέρω ανακοίνωση τής Γκεστάπο αναδημοσιεύεται στο βιβλίο τού Ράιχ «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» σελίδα 23, εκδόσεις Μπουκουμάνη.

«Γερμανική εφημερίδα τής κυβερνήσεως. Αριθ. 213,13 Απριλίου 1935.

Βάσει τού Α.Δ. τής 4.2.33 κατάσχονται υπό τής αστυνομίας κι αποσύρονται τής κυκλοφορίας εν Πρωσία τα έντυπα «Τι είναι ταξική συνείδηση;» τού Έρνστ Παρέλ, «Διαλεκτικός υλισμός και ψυχανάλυση τού Βίλχελμ Ράιχ, αριθ. 1 και 2 τής πολιτικής - ψυχολογικής σειράς συγγραμμάτων των Εκδόσεων Γενετήσια Πολιτική, Κοπεγχάγη - Πράγα - Ζυρίχη, ως επίσης και άπαντα τα εκδοθησόμενα έντυπα τής αυτής σειράς, διότι είναι κατάλληλα να θέσουν εν κινδύνω τη δημόσια ασφάλεια και τάξη.*

41230/35 II 2 B 1, Βερολίνον 9.4.33. - Γκεστάπο

* Ψευδώνυμο τού Ράιχ.

(26)

ηλεκτροφυσιολογίας για να διερευνήσει την ανθρώπινη σεξουαλικότητα, ακολουθώντας τη γραμμή των κλινικών του ανακαλύψεων και όχι όπως αναφέρεται με ξερολικό στόμφο από συκοφάντες του, «πηδώντας» στην τύχη από τον ένα τομέα στον άλλο.

Η πλέον ξεκάθαρη απόδειξη γι΄αυτό είναι η επιστολή του από το Όσλο, όπου βρίσκεται, στη συνάδελφό του Deutsch τον Ιανουάριο τού 1934: «...*Την επομένη βδομάδα θα ξεκινήσω να ελέγχω την υπόθεσή μου σχετικά με την ηλεκτροφυσιολογία τής φύσης τού οργασμού και γενικότερα τής σεξουαλικότητας επειδή αυτό προέκυψε από τις κλινικές εφαρμογές τής ανάλυσης και τής ανάλυσης τού χαρακτήρα και γι΄αυτό σκοπεύω να το ελέγξω εργαστηριακά*».[27]

Στο Όσλο ο Ράιχ γίνεται θερμά δεκτός από το χώρο των ψυχαναλυτών και τής Αριστεράς, δεδομένου ότι δεν είχε επιβληθεί ακόμα η γραμμή τής Μόσχας και των ψυχαναλυτών, κάτι που δεν θα αργούσε να συμβεί. Ο πανεπιστημιακός James Strikc[28] με το βιβλίο του ««Wilhelm Reich, Biologist»[29] διέλυσε συστηματικά και επιστημονικά τους συκοφαντικούς μύθους ότι η ανακάλυψη από τον Ράιχ των βιόντων και ειδικά των φωταυγούντων με οργόνη βιόντων ήταν ένα προϊόν τής φαντασίας του, και ανέδειξε την απόλυτη επιστημονική προσήλωση τού Ράιχ στη διάρκεια τής έρευνάς του και την εντυπωσιακή ενσωμάτωση γνώσης και προσαρμογής του σε ένα ξένο γι΄αυτό πεδίο όπως τής βιολογίας.

Στο ίδιο βιβλίο παρουσιάζονται πλήθος ντοκουμέντα για τον φρενήρη και συκοφαντικό πόλεμο που δέχθηκε ο Ράιχ από τα ΜΜΕ και το επιστημονικό κατεστημένο, γεγονότα που θα τα προσπεράσω για να ακολουθήσω το νήμα τής κεντρικής μου αφήγησης που είναι ο ρόλος που έπαιξε στη ζωή τού Ράιχ το βιβλίο του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού».

Η εντολή από τη Μόσχα για την «εξαφάνιση» τού Ράιχ

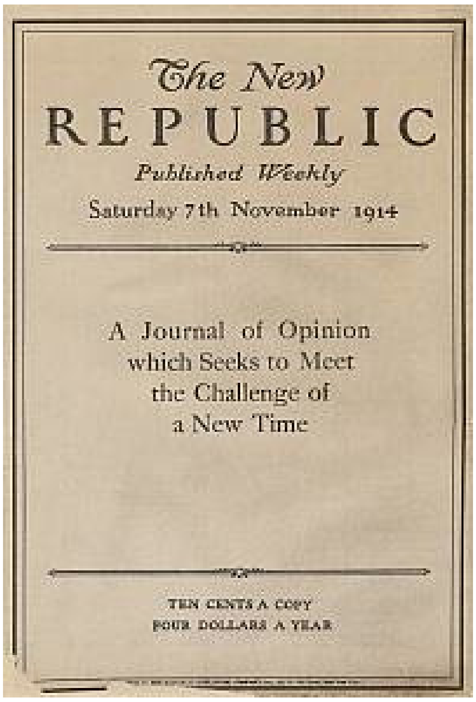
Μετά τη φυγή - μετανάστευση τού Ράιχ από το Όσλο τής Νορβηγίας στις ΗΠΑ το 1939 και αφού ακολουθεί μια εξόχως δημιουργική και σχετικά ειρηνική περίοδος, μετά την αγγλική έκδοση τού βιβλίου «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», εμφανίζεται στις 2 Δεκεμβρίου τού 1946 δριμύτατη «κριτική» στην αγγλική γλώσσα από τον ψυχίατρο Γουέρτχμαν, φανατικό σταλινικό, δημοσιευμένη στο περιοδικό «The New Republic» τού οποίου ο ιδιοκτήτης ήταν πράκτορας τής Μόσχας και ο επικεφαλής έκδοσης και πρώην αντιπρόεδρος των ΗΠΑ ήταν φιλικά προσκείμενος στον Στάλιν!

Πέρα από αυτό το τρίγωνο

(27) «Reich Speaks of Freud». Edited by Mary Higgins and Checter M. Raphael, M.D. Farrar, Straus and Giroux, NY, 1967, (on page 208).

(28) James Strick is Associate Professor in the Dept. of Earth and Environment and Chair of the Program in Science, Technology and Society, at Franklin and Marshall College in Lancaster, PA. Originally trained in microbiology (SUNY College of Environmental Science, 1983), and later in history of science (Princeton University, 1997), Dr. Strick has published extensively on the history of ideas and experiments about the origin of life, including Sparks of Life: Darwinism and the Victorian Debates over Spontaneous Generation (Harvard, 2000) and, with Steven Dick, The Living Universe: NASA and the Development of Astrobiology (Rutgers, 2004). He is also the editor of two six volume collections of primary sources: Evolution and the Spontaneous Generation Debate (Thoemmes, 2001) and The Origin of Life Debate: Molecules, Cells, and Generation (Thoemmes, 2004). Strick has been an advisory editor of ISIS and a member of the History of Science Society Council. Strick also taught high school and middle school biology, chemistry and environmental science from 1983-1993. He is very interested in science education and in the use of history of science as a tool in science pedagogy.

(29) http://wilhelmreichbiologist.org

Το απίστευτο που συνέβη με αυτή την κριτική ήταν **το μήνυμά της**.

Ζητήθηκε από τους αναγνώστες να διαδώσουν την προτροπή ότι **ο Ράιχ πρέπει να εξοντωθεί**!...

Το σχετικό άρθρο με τίτλο *«Calling all Couriers»*(30) υποστήριζε ότι ο Ράιχ δείχνει μια απίστευτη περιφρόνηση για την προλεταριακή τάξη, ότι είναι ψυχοφασίστας και γι΄ αυτό οι απόψεις του **πρέπει να πολεμηθούν με κάθε μέσο**... Καλούσε *«οποιονδήποτε βρίσκεται στο χώρο τής επιστήμης, τής λογοτεχνίας ή τής δημοσιογραφίας ... να πολεμήσει αυτό το χαρακτηριστικό είδος ψυχοφασισμού»*, το οποίο, κι εδώ είναι το ζουμί... ***«στρέφεται άμεσα εναντίον τής Ρωσίας»!***(31)

Για την ιστορία αξίζει να αναφερθεί ότι η πρώτη και δεύτερη έκδοση τού βιβλίου «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» ήταν εντός τής γενικότερης κομουνιστικής γραμμής. Ήταν πλημμυρισμένο με μαρξιστικά σλόγκαν, όπως παραδέχθηκε μετά εννιά χρόνια ο Ράιχ στον Νίλ(32)

Ωστόσο το μεγάλο «αμάρτημα» ο Ράιχ το έκανε όταν μετά τη φυγή του από τη Γερμανία στη Δανία το 1933, αποφάσισε να ταξιδέψει στο Παρίσι και να συναντήσει το 1934 διάφορους τροτσκιστές αλλά και τον ίδιο τον Τρότσκι, ο οποίος μετά την «έξοδό» του από την Ε.Σ.Σ.Δ. στην Τουρκία το 1929 είχε γύρω του και στον στενό κύκλο του πράκτορες τού Στάλιν.

Ο Στάλιν παρακολουθούσε κάθε κίνηση τού Τρότσκι εκτιμώντας ότι έτσι θα μάθαινε έγκαιρα για τις κινήσεις τής εσωτερικής «αντιπολίτευσης», αλλά προς το παρόν ο τροχός τής ιστορίας δεν είχε φθάσει στις δίκες τής Μόσχας και στο κορύφωμα τής παραφροσύνης τού Στάλιν.

Κυριότεροι εχθροί (δικαίως αυτή τη φορά) ήταν προς το παρόν οι «λευκοί» στρατιωτι-

---

(30) http://www.unz.org/Pub/NewRepublic-1946dec02-00734

(31) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Γουέρτχμαν ήταν επίσης ηγετική προσωπικότητα στην οργάνωση Αμερικανικο-Ρωσικής Φιλίας.

(32) Σ.τ.Χ.Μ.: Στο βιβλίο που κυκλοφόρησε από το Μουσείο Ράιχ, (αρκετά χρόνια μετά από το θάνατο του) ο Ράιχ με επιστολή του προς τον στενό του φίλο και ιδρυτή τού αντιαυταρχικού σχολείου Σάμερχιλ, γράφει από τη Νέα Υόρκη όπου βρισκόταν, ότι ο μαρξισμός δεν είναι τα μαρξιστικά σλόγκαν που είναι γεμάτο το βιβλίο του, τα οποία δεν ανταποκρίνονται στις νεότερες ανακαλύψεις του σχετικά με τη χαρακτηροθωράκιση η οποία τέμνει οριζοντίως και καθέτως κάθε τάξη. Συγκεκριμένα, γράφει τα εξής στις 6 Αυγούστου τού 1942, σχετικά με τις πρώτες δυο εκδόσεις τής «Μαζικής ψυχολογίας τού φασισμού». «*I have looked through the second German edition of Die Massenpsychologie des Faschismus and become convinced that it would be very bad to publish it as it is now. The book is permeated with Marxian slogans which lost their meaning completely meanwhile. For instance, I am speaking about the bourgeois human, but meanwhile we learned that the so-called proletariat is in its structure not less bourgeois than the bourgeois. I have to replace such words by other words which reflect the real meaning in a better way.*

I don't want to be taken for a Marxist any more, in spite of the fact that I have a higher regard and a better understanding of Marx's achievement than I had then. And I cannot subdue the insights of our new biological findings to old and wrong concepts». Record of a Friendship - The Correspondence Between Wilhelm Reich and A. S. Neill - 1936-1957. Edited and with an Introduction by Beverley R. Placzek, London • 1982 Farrar Straus and Giroux, (on page 75).

κοί. Η απαγωγή τού πρώτου στρατηγού συνέβη το 1930 σε ένα χειμωνιάτικο πρωινό σε κεντρικό δρόμο τού Παρισιού. Η προσπάθεια μεταφοράς τού στρατηγού στη Μόσχα ακυρώθηκε επειδή πέθανε στη διαδρομή εξαιτίας ισχυρής δόσης ναρκωτικής ουσίας που του δόθηκε.(33) Εφτά χρόνια αργότερα ένας ακόμα στρατηγός, ο Miller, εξαφανίστηκε από το Παρίσι. Η απαγωγή του πραγματοποιήθηκε πιθανώς και με τη βοήθεια τού ψυχαναλυτή Έιτινγκον, τού δεύτερου στην ιεραρχία μετά τον Φρόιντ, όπως θα δούμε στη συνέχεια. Ο Miller επέζησε τού ναρκωτικού, μεταφέρθηκε στη Μόσχα, ανακρίθηκε και ακολούθως εκτελέστηκε.(34)(35)

Για να είναι σίγουρος ότι δεν θα του ξέφευγε καμία κίνηση τού μεγάλου εχθρού του ο Στάλιν είχε καταφέρει να φυτέψει

Η παράνοια τής αλληλοεξόντωσης είναι αποκαλυπτική από ένα ακόμα γεγονός, μεταξύ πολλών. Το 1934, λίγο πριν τις δίκες τής Μόσχας, ο Στάλιν δήλωνε θριαμβευτικά από το βήμα τού 17ου Συνεδρίου τού κόμματος ότι το Κ.Κ. έχει θριαμβεύσει παντού και ότι ο σοσιαλισμός είναι η μόνη κυρίαρχη δύναμη. Το 1956, τρία χρόνια μετά την εκλογή του, ο Χρουστσόφ συνέλαβε κι εκτέλεσε τα 98 από τα 139 μέλη και υποψήφιους τής Κεντρικής Επιτροπής τού Κ.Κ. που εκλέχτηκαν στο διθυραμβικό 17ο Συνέδριο τού Στάλιν, ακριβώς τότε που δήλωνε πως νίκησε το κόμμα και ο σοσιαλισμός είναι η μόνη κυρίαρχη δύναμη. Οι αντιπρόσωποι τού ίδιου συνεδρίου είχαν σχεδόν παρόμοια τύχη. Από τους 1.966 οι 1.108 συνελήφθησαν κατηγορούμενοι για εγκλήματα κατά τής επανάστασης!(36)

(33) The KGB in Europe and the West - The Mitrokhin Archive, by Christopher Andrew and Vasili Mitrokhin. Penguin Books 2000, (on page 34).

(34) The KGB in Europe and the West - The Mitrokhin Archive, by Christopher Andrew and Vasili Mitrokhin. Penguin Books 2000, (on page 98).

(35) Σ.τ.Χ.Μ.: Οι διπλωματικές υπηρεσίες τού Κρεμλίνου έχουν δηλώσει ότι η τελευταία φορά που στάλθηκαν πράκτορες να σκοτώσουν κάποιον εκτός Ε.Σ.Σ.Δ. ήταν το 1959. Αυτή η ενέργεια αφορούσε την περίπτωση τού Ουκρανού εθνικιστή Στεπάν Μπαντέρα. Γεγονός παραμένει ότι η δολοφονία τού Αλεξάντρ Λιτβινένκο, πρώην πράκτορα της KGB, το 2006 στο Λονδίνο, δηλητηριασμένος από ραδιενεργό πλουτώνιο και άλλες δολοφονίες ή εξαφανίσεις ατόμων δείχνουν ότι οι αυτές οι πρακτικές αυτές είναι σε πλήρη ισχύ. Άλλωστε είναι ενδεικτική η δήλωση υψηλού αξιωματούχου τού Κρεμνλίνου ότι γνωρίζουν πού βρίσκεται ένας κορυφαίος πράκτορας τού Πούτιν, ο Σερμπακόφ, που αποστάτησε πρόσφατα στις ΗΠΑ, συμπληρώνοντας ότι *“δεν θα πρέπει να έχουν καμία αμφιβολία, ένας Μερκάντερ έχει ήδη σταλεί στο κατόπι του”*, αναφερόμενος στον Ραμόν Μερκάντερ, τον Ισπανό κομουνιστή που σκότωσε με τσεκούρι (το 1940), τον Τρότσκι στο σπίτι τής εξορίας του στο Μεξικό.

From Russia With Blood - https://www.buzzfeed.com/heidiblake/from-russia-with-blood-14-suspected-hits-on-british-soil?utm_term=.axNjo8EV2#.ccLmlokn0

More of Kremlin’s Opponents Are Ending Up Dead - by ANDREW E. KRAMERAUG. 20/2016 - https://www.nytimes.com/2016/08/21/world/europe/moscow-kremlin-silence-critics-poison.html?_r=0

Russia is reportedly behind a disturbing number of assassinations outside its borders, by Daniel Brown, Jun. 19, 2017 - http://www.businessinsider.com/russia-assassination-abroad-2017-6

Former KGB general who helped MI6 spy compile the Donald Trump dirty dossier who has been found dead in the back of his car amid claims of a Kremlin cover up, by Gareth Davies, 28 January 2017 - http://www.dailymail.co.uk/news/article-4166610/Kremlin-covered-murder-former-KGB-chief.html

Η ΩΡΑ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ - Ένας δολοφόνος καταδιώκει τον άνθρωπο που πρόδωσε τους 10 ρώσους κατασκόπους - Επιμέλεια: Κίττυ Ξενάκη, «Τα Νέα», 12.11.2010 - http://www.tanea.gr/news/world/article/4603808/?iid=2

(36) KHRUSHCHEV AND STALIN’S GHOST - Text, Background and Meaning of Khrushchev’s Secret Report to the Twentieth Congress on the Night of February 24-25, 1956, by Bertram D. Wolfe. Frederick A. Praeger, Inc., Publishers, 1957, (on pages 32, 122, 123, 124).

Στις 16 Νοεμβρίου τού 1946 ο Ράιχ γράφει τις πληροφορίες που φτάνουν σε αυτόν σχετικά με την ευρύτατη συζήτηση που εξελίσσεται στους κύκλους τής Νέας Υόρκης σχετικά με τη δουλειά του και ώ τού θαύματος την ίδια ημέρα το σοβιετικό πρακτορείο ειδήσεων Tass ζητά ένα αντίγραφο τού βιβλίου του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» για *«να κάνει κριτική»* όπως δηλώνει εκπρόσωπός του,[(37)] περιέργως λίγες ημέρες πριν από τη δημοσίευση τού άρθρου τού Γουέρτχμαν, κάτι που δείχνει σαφώς τη γενικότερη κινητοποίηση τής σοβιετικής προπαγανδιστικής μηχανής εναντίον τού Ράιχ.

Αυτός ο συγχρονισμός ασφαλώς και δεν είναι τυχαίος. Όλες οι μεγάλες δυνάμεις χρησιμοποίησαν το χώρο τής δημοσιογραφίας, ως βασικό εργαλείο κατασκοπίας, επηρεασμού και διάδοσης τής «ιερότητας» των στόχων τους. Η μηχανή κατασκοπίας τού Στάλιν ήταν η πρώτη που χρησιμοποίησε δημοσιογράφους - πράκτορες σε μαζική παραγωγή.

Οι ιστορικοί και οι ερευνητές έχουν στη διάθεσή τους πάμπολλες πηγές δεδομένων τα οποία αποδεικνύουν ότι δημοσιογράφοι υπηρέτησαν ως πράκτορες, ή πράκτορες ήταν ενδεδυμένοι ως δημοσιογράφοι.

Το κύριο πρακτορείο ειδήσεων τής Μόσχας, ???? το Tass, σύμφωνα με πανεπιστημιακό ιστορικό διέθετε το 1941 εικοσιδύο πράκτορες δημοσιογράφους με πλήρη δράση στο χώρο των ΜΜΕ, ???? οι οποίοι με βάση τους αριθμούς των προσηλυτισμένων κατασκόπων ήταν πρώτοι με δεύτερους τους μηχανικούς, προφανώς εξαιτίας τού Σχεδίου Μανχάταν.[(38)]

Το 1941 τον ίδιο χρόνο που συναντήθηκε ο Ράιχ με τον Αϊνστάιν, εκτός από αυτό το ευρύ δίκτυο κατασκοπίας που είχε στήσει ο Στάλιν με κυριότερο σκοπό την απόσπαση των μυστικών κατασκευής τής ατομικής βόμβας, τους στόχους τής Μόσχας εξυπηρετούσε κι ένα ακόμα δίκτυο δημοσιογράφων, που εργάζονταν για τους πράκτορες τής Μόσχας, όπως και άλλων δημοσιογράφων που ήταν απλώς φιλικά προσκείμενοι στη Μόσχα.

Ένας από τους πλέον υψηλόβαθμούς σοβιετικούς αξιωματούχους, που αυτομόλησε στη Δύση το 1992, ο συνταγματάρχης Στανισλάβ Λούνεβ (Stanislav Lunev), αποκάλυψε ότι την εποχή τής αυτομόλησής του, κι ενώ εργαζόταν ως πράκτορας, το Tass του παρείχε δημοσιογραφική κάλυψη. Την ίδια εποχή ο ίδιος επέβλεπε ένα δίκτυο αρκετών Αμερικανών δημοσιογράφων που εργάζονταν γι΄αυτόν. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του ο αριθμός των Αμερικανών δημοσιογράφων που εργάζονται για τη Σοβιετική Ένωση πρέπει να είναι «**πολύ μεγάλος**».[(39)(40)(41)]

Η δράση των πρακτόρων - δημοσιογράφων εκτός από τη συλλογή πυρηνικών και άλλων μυστικών επεκτεινόταν στη συγγραφή πλαστών άρθρων, που πλημμύριζαν τα δυτικά

(37) American Odyssey - Letters and Journals, 1940-1947, by Wilhelm Reich, 1999..Farrar, Straus and Giroux, NY, (on page 355).

(38) Spies in the News: Soviet Espionage in the American Media During World War II and the Beginning of the Cold War, by Alexander G. Lovelace. The Journal of Slavic Military Studies. June 2015.

(39) Russia Defector: large Number of Spies Act as Journalist, by Christopher Ruddy - http://www.autentico.org/oa09452.php

(40) Stanislav Lunev - https://en.wikipedia.org/wiki/Stanislav_Lunev

(41) Encyclopedia of Cold War Espionage, Spies, and Secret Operations, by Richard C. S. Trahair and Robert L. Miller.Enigma Books 2012, (on page 241).

ΜΜΕ.(42)(43)(44)

Δεν βρήκα οποιοδήποτε στοιχείο (εκτός των άρθρων τής Μπρέιντι και τού Γουέρτχμαν) που να υποδηλώνει ότι η πλημμυρίδα των άρθρων σε βάρος τού Ράιχ στα ΜΜΕ των ΗΠΑ και αλλού ήταν κατευθυνόμενη από δημοσιογράφους - πράκτορες τής Μόσχας, αλλά ε[ειδή αυτό ήδη συνέβη με τα άρθρα τής Μπρέιντι και τού Γουέρτχμαν, το ενδεχόμενο επανάληψής του είναι σχεδόν σίγουρο.

Από την άλλη μεριά η CIA δεν άφησε το χώρο των ΜΜΕ ανεκμετάλλευτο. Μέσα σε διάστημα 25 χρόνων χρησιμοποίησε για τους σκοπούς της περισσότερους από 400 δημοσιογράφους που εργάζονταν στα ισχυρότερα ΜΜΕ των ΗΠΑ, όπως τα πρακτορεία ειδήσεων UPI και AP, τις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές εκπομπές των ABC και NBC τις εφημερίδες New York Times και Washington Post, ακόμα και τις εβδομαδιαίες εκδόσεις Time και Newsweek και πολλά άλλα ΜΜΕ.

Ειδικά το περιοδικό TIME ήταν έδρα κατασκόπων και δημοσιογράφων που υποστήριζαν τις θέσεις τού Στάλιν. Για παράδειγμα ο δημοσιογράφος Whittaker Chambers, που εργαζόταν ως συντάκτης ύλης στο περιοδικό, ήταν κατάσκοπος τής Μόσχας. Ο αρχισυντάκης τού περιοδικού Time John Scott ήταν κι αυτός πράκτορας.

Αλλά δεν ήταν μόνο οι αυθεντικοί πράκτορες που υπηρετούσαν τα συμφέροντα τής Μόσχας. Δρούσαν και οι συνοδοιπόροι τής Μόσχας. Ένας από αυτούς ο Richard Lauterbach ο οποίος προκάλεσε μεγάλη ευτυχία στον Στάλιν όταν έγραψε ότι η σφαγή 20.000 των Πολωνών στο Κατίν, έγινε από τους Γερμανούς...

Ένα μήνα πριν την επίθεση των ιαπωνικών αεροπλάνων στο Περλ Χάρμπορ ο πράκτορας Laird, κι αυτός σε κορυφαία θέση στο Time, προειδοποιούσε τη Μόσχα ότι Αμερικανοί διπλωμάτες έχουν εχθρική τοποθέτηση απέναντι στην Ε.Σ.Σ.Δ.

Παρεμπιπτόντως αξίζει να δούμε την τυχαία αλλά ενδεικτική σύνδεση που υπάρχει εδώ με τη Wikipedia, η οποία χρησιμοποίησε τις γελοιότητες που έγραψαν κάποιοι ανιστόρητοι αρθρογράφοι από το περιοδικό Time για να «δέσει» τον ισχυρισμό της ότι ο Ράιχ ήταν τσαρλατάνος.(45)

---

(42) The KGB in Europe and the West - The Mitrokhin Archive, by Christopher Andrew and Vasili Mitrokhin. Penguin Books 2000, (on pages 111, 361, 551, 545, 548, 558, 611, 612, 613, 614, 615)).

(43) Mortal Crimes, by Nigel West. Enigma Books, 2004, (on page 112).

(44) The Haunted Wood, by Alen Weinstein and Alexander Vassiliev. The Modern Library, 2000, (on pages 62, 105, 113, 195, 333, 336).

(45) Σ.τ.Χ.Μ.: Έχουμε εδώ τη ντροπή μιας έγκυρης κατά τα άλλα εγκυκλοπαίδειας, η οποία χρησιμοποίησε ως έγκυρη και επιστημονική την παραπομπή της σε ένα προχειρογράφημαα μερικών αράδων με ανιστόρητες, ψευδείς και σε μεγάλο μέρος τους ωμές μπούρδες άσχετων αρθρογράφων τού Time για την ιστορική πορεία και τις ανακαλύψεις τού Ράιχ, προσπαθώντας να στηρίξει το επιχείρημά της ότι η επιστήμη, που ίδρυσε ο Ράιχ, η οργονομία, είναι μια ψευδοεπιστήμη.

Παραδόξως, οι συντάκτες τής αγγλικής έκδοσης τής Wikipedia αντιλήφθηκαν την αθλιότητα και την αφαίρεσαν το 2017 (https://en.wikipedia.org/wiki/Wilhelm_Reich), διατηρείται ακόμα, και σίγουρα θα παραμείνει για πολλά πολλά χρόνια στην ελληνική έκδοση.

Γράφει η Wikipedia για τον Ράιχ στην ελληνική της μετάφραση (https://el.wikipedia.org/wiki/Βίλχελμ_Ράιχ): *«....Από το 1940 μέχρι τον θάνατό του το 1957 έζησε στις ΗΠΑ. Εκεί οι ιδέες του εξελίχθηκαν περαιτέρω, ώσπου ενοποιήθηκαν σε μια νέα, επιστημονική (σύμφωνα με τον ίδιο και τους υποστηρικτές των θεωριών του) ή ψευδοεπιστημονική (σύμφωνα με την τρέχουσα, επικρατούσα άποψη [2]) συνολική θεώρηση της φύσης η οποία ονομάστηκε «οργονομία....».*

Αυτό το εγκυκλοπαιδικό ανοσιούργημα που υπήρχε στο διαδίκτυο για πολλά χρόνια, αφορά τον αριθμό [2] ο οποίος παραπέμπει σε ένα κειμενάκι, που κατά τους ανώνυμους συντάκτες τής Wikipedia, υποστηρίζει

Είναι ενδεικτικό ότι η CIA αποδέχθηκε με έμμεσο τρόπο ότι χρησιμοποιεί δημοσιογράφους. *«...Με σχετικό νόμο έχουμε απαγορεύσει σε δημοσιογράφους να συμμετέχουν σε κατασκοπευτικές δραστηριότητες, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η απαγόρευση είναι ολική. Δεν λέμε ότι δεν μπορούν να μιλάμε σε αυτούς και αυτοί δεν μπορούν να να μιλάνε σ' εμάς»...*[46]

Άλλωστε, η χρήση όχι μόνο πρακτόρων δημοσιογράφων αλλά των ειδικευμένων προπαγανδιστών των κυβερνήσεων που διοχέτευαν σε δημοσιογράφους και διοχετεύουν κρίσιμες πληροφορίες για να πλήξουν αντίπαλα κρατικά ή άλλα συμφέροντα κάθε είδους, είναι μια πρακτική που έχει βρει ευρεία εφαρμογή από όλες τις μεγάλες δυνάμεις, κυρίως όμως από τις ΗΠΑ, Σοβιετική Ένωση και Μεγάλη Βρετανία. Αυτό το γεγονός έχει εκτενώς αναλυθεί και αποκαλυφθεί σε μεγάλο μέρος του. Η σκληρή μάχη τής προπαγάνδας χρησιμοποιήθηκε μαζί με κάθε άλλο «όπλο» επηρεασμού και αλλοίωσης των συνειδήσεων.[47][48][49][50]

«...την τρέχουσα, επικρατούσα άποψη»(!), δηλαδή την έγκυρη και προφανώς επιστημονική, που στην ουσία είναι ένα τιποτογράφημα. Αυτό το κείμενο «πραγματάκι» το χρησιμοποίησαν ως θέσφατο στην παραπομπή τους για να κομματιάσουν οι περίεργοι συντάκτες τής Wikipedia την προσωπικότητα τού Βίλχελμ Ράιχ.

Ιδού όσα αναφέρονται για αυτόν στο «βαρυσήμαντο» κατά την εγκυκλοπαίδεια κείμενο τού Time (http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,990630,00.html):

WILHELM REICH

Even by his field's indulgent standards, Reich was surely one for the casebooks. Brilliant and charismatic, the Austrian-born psychoanalyst was an early disciple of Freud and produced a shrewd addition to analytic theory: a patient's character, he said, was revealed as much by body language--»muscular armoring,» he called it--as by couch talk. Before long Reich split with Freud and went off on his own wobbly path. After dabbling with Marxism, he began theorizing about a universal life-giving «orgone energy»--which, he said, was expressed through neurosis-free orgasms. He fled to the U.S. and soon had followers like Norman Mailer sitting naked in orgone accumulators to achieve «orgastic potency» as well as relief from everything from anxiety to cancer. Meanwhile, Reich's own mental state became increasingly suspect when he blamed UFOs for a deadly counter-energy and said red fascists were out to get him. He died in 1957 while serving a two-year federal prison term for shipping his «dangerous» boxes across state lines.

Για περισσότερα σχετικά με αυτή την περίεργη τακτική που συμβαίνει στην Wikipedia μπορείτε να δείτε στο βιβλίο τού James DeMeo *In Defence of Wilhelm Reich*, στο κεφάλαιο Wikipedia *Lies About Wilhelm Reich and Orgonomy*, 2013.

Ο Ντεμέο αναφέρει ότι κατά το 2000 και για αρκετούς μήνες διόρθωνε τα ψευδή στοιχεία που αναφέρονταν για τον Ράιχ σε αυτή την εγκυκλοπαίδεια, παραθέτοντας επιστημονικά άρθρα και βιβλία, που υποστήριζαν τις ανακαλύψεις τού Ράιχ στο χώρο τής βιοφυσικής. Μέσα σε μερικούς μήνες από τις διορθώσεις του είχαν διαγραφεί όλα όσα είχε παραθέσει μαζί με αρκετά ακόμα δεδομένα από άλλους έγκυρους μελετητές τού έργου τού Ράιχ. Στη θέση τους είχαν προστεθεί νέα συκοφαντικά δημοσιεύματα.

Ο Ντεμέο αναφέρει επίσης ότι προσπάθησε ξανά και ξανά διορθώνοντας τις ανιστόρητες και συκοφαντικές αναφορές των ανώνυμων συντακτών και αυτοί λες και είχαν βάλει σκοπό τής ζωής τους να μην αφήσουν καμία αλήθεια για τη ζωή και το έργο τού Ράιχ να εμφανιστεί στη Wikipedia, έσβηναν τις διορθώσεις του και παρέθεταν εκ νέου τα λιβελογραφήματα ως την αυθεντική αλήθεια!

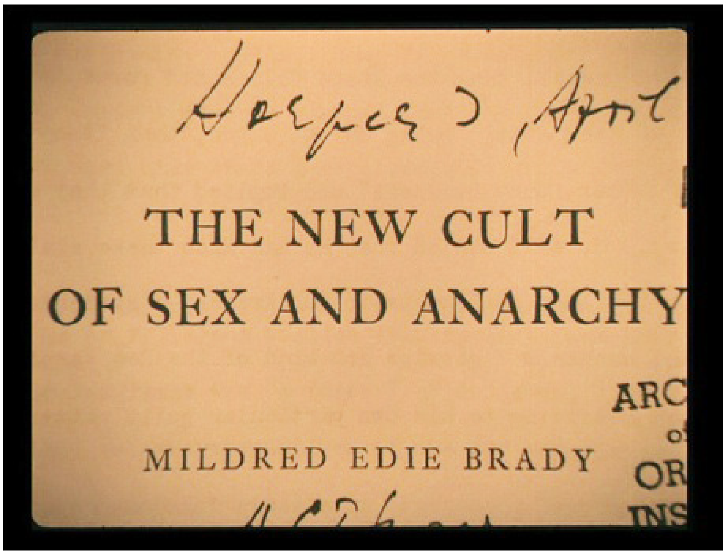
(46) Soviets accuses U.S. media of espionage, by Patricia Koza, UPI ARCHIVES, Sept. 10, 1986. - https://www.upi.com/Archives/1986/09/10/Soviets-accuses-US-media-of-espionage/5401526708800/?spt=su

(47) Britain's Secret Propaganda War: Foreign Office and the Cold War, 1948-77, by Paul Lashmar and James Oliver. Sutton Publishing, 1998.

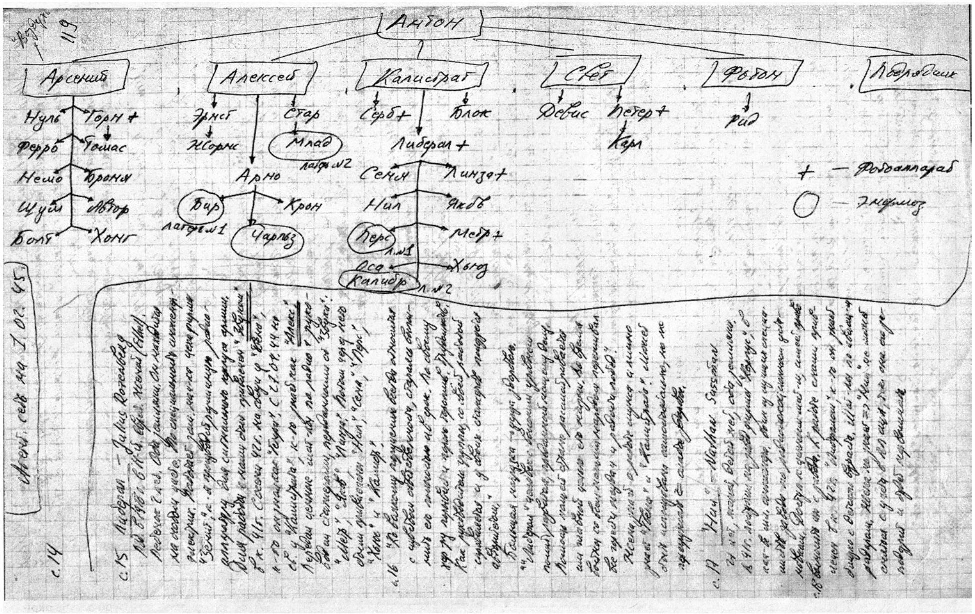
(48) British Propaganda and News Media in the Cold War, by John Jenks. Edinburgh University Press Ltd, 2006

(49) Britain, America and Anti-Communist Propaganda 1945-51, by Andrew Defty, 2002. - http://usir.salford.ac.uk/26637/1/08806632.pdf

(50) MI6: Inside the Covert World of Her Majesty's Secret Intelligence Service, by Stephen Dorril. Simon & Schuster, 2000.

Δεν γνωρίζουμε εάν ο ψυχίατρος Γουέρτχμαν ήταν και αυτός πράκτορας τής Μόσχας. Σίγουρα ήταν συνοδοιπόρος αλλά ταυτόχρονα διπλής «όψεως» άτομο επειδή αρθρογραφούσε και σε έντυπα που στηρίζονταν οικονομικά από την τράπεζα Morgan Bank,[51] χωρίς να αποκλείουμε να ήταν πράκτορας δεδομένου ότι διέγνωσε εκ τού μακρόθεν για την πράκτορα τής Μόσχας Ethel Rosenberg, ότι πάσχει από ψύχωση εξαιτίας τού εγκλεισμού της στις φυλακές τού Σινγκ Σινγκ.

Φωτοτυπία από το αρχείο τού Σοβιετικού πράκτορα Αλεξάντρ Βασίλιεφ με καταγεγραμμένα ονόματα πρακτόρων δραστηριοποιούμενων στην απόσπαση πυρηνικών μυστικών . Οι πράκτορες αυτοί συνδέονταν με το δίκτυο τού Τζούλιους Ρόζεμπεργκ.

Θεωρητικά, το σχέδιό του ήταν να καταφέρει με αυτή η διάγνωση να μεταφερθεί και ο πράκτορας τής Μόσχας σύζυγός της Julius στην ίδια φυλακή για να μπορεί το ζεύγος να ασκήσει εκ τού νόμου τη δυνατότητα των σεξουαλικών επαφών μεταξύ τους.[52]

Ο Γουέρτχμαν, ένας Γερμανοεβραίος, μετανάστης στις ΗΠΑ εξαιτίας τού Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και διατηρούσε μεγάλη επιρροή στη χώρα αυτή. Δεν έκρυβε τα φιλοσοβιετικά του αισθήματα κι έγινε ηγέτης τής απροκάλυπτα σταλινικής οργάνωσης *«Οι φίλοι τής Σοβιετικής Ένωσης»*. Αναδείχθηκε σε κυρίαρχη φυσιογνωμία και μεταξύ άλλων έμεινε στην ιστορία ως ο άνθρωπος που ζητούσε την απαγόρευση των κόμικ επειδή διαφθείρουν τη νεολαία, αλλά και ως ο συγγραφέας ενός βιβλίου το οποίο εμφανιζόταν να μοιάζει με έρευνα και παράθεση ντοκουμέντων αλλά δεν ήταν τίποτα άλλο παρά καταγραφή των πιστεύω του...

Ο τροχός τής συκοφαντίας συνέχισε να κυλά και τον Απρίλιο τού 1947 εμφανίστηκε ένα λιβελογράφημα στο «Harper's», ενώ τον επόμενο μήνα στο «The New Republic». Τα δύο νέα λιβελογραφήματα ήταν γραμμένα από την Μπρέιντι, μια μερικής απασχόλησης

(51) "Wilhelm Reich and the Cold War", by Jim Martin, Flatland Books, 2000, (on page 138).

(52) Seduction of the Innocent - Papers of Comic-Book 'Villain'. By ERIN ALLEN - https://www.loc.gov/loc/lcib/1010/wertham.html

δημοσιογράφο και πιθανώς πράκτορα τής Μόσχας, τα οποία θα έσπρωχναν την FDA σε πολύχρονη και δαπανηρή έρευνα εναντίον τού Ράιχ, γεγονός που συνέβη και εξαιτίας τής (κρυφής) βοήθειας που πρόσφερε στην Μπρέιντι ο δικηγόρος τού Ράιχ, ο οποίος τον συμβούλευσε να μην καταθέσει αγωγή εναντίον της επειδή δεν θα καταφέρει τίποτα!...[53]

Όπως θα δούμε στη συνέχεια σε άλλο κεφάλαιο, ο ρόλος τού δικηγόρου Hays ήταν εξαιρετικά σκοτεινός επειδή διατηρούσε στενή φιλία με τη δημοσιογράφο - λιβελογράφο, ένα γεγονός που εάν το γνώριζε ο Ράιχ ίσως πετούσε από κάποιο μπαλκόνι αυτόν τον ανθρωπάκο. Ύποπτος και άκρως σκανδαλώδης νομικά, ήταν και ο ρόλος ενός άλλου δικηγόρου του, τού Mills, ο οποίος στη συνέχεια ανέβηκε στην έδρα μετατρεπόμενος από νομικό σύμβουλο σε κατήγορο εισαγγελέα κατά τη διάρκεια τής δίκης τού Ράιχ.

Η Μπρέιντι εκτός από υποαπασχολούμενη ως δημοσιογράφος ήταν ισχυρό ηγετικό στέλεχος τής ομάδας κατάθεσης απόψεων στην ίδια την FDA σχετικά με τους κανονισμούς φαρμάκων, ενώ βοηθούσε δραστικά την ίδια υπηρεσία, στην σύνταξη νομοσχεδίων και κανονισμών!

Ήταν επίσης ιδρυτικό μέλος τής «Οργάνωσης Καταναλωτών» (άμεσα εξαρτώμενης και σχετιζόμενης με την ΕΣΣΔ), στην ίδια οργάνωση ήταν ιδρυτικό μέλος ένας πράκτορας τού Στάλιν που κατέλαβε υψηλή θέση στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ, ο Άλγκερ Χις, ιδρυτικό μέλος ήταν επίσης ο σύζυγος τής Μπρέιντι, Ρόμπερτ και η Μπρέιντι συνδεόταν επαγγελματικά με το δικηγόρο τού Ράιχ, τον Γκάρφιλντ Χέις (Garfield Hays), ο οποίος ήταν καταγεγραμμένος ως δωρητής στην «Οργάνωση Καταναλωτών» τής... Μπρέιντι διατηρώντας στενές επαφές μαζί της τις οποίες απέκρυπτε από τον Ράιχ!..

Ο Χέις, ως νομικός σύμβουλος τού Ράιχ εμπόδισε αρκετές φορές τον πελάτη του να καταθέσει αγωγές εναντίον συκοφαντών του, (προφανώς για να συνεχίζεται η φθορά τής προσωπικότητας και τού έργου τού Ράιχ), δηλώνοντας, σε αντίστοιχα αιτήματα τού Ράιχ, ότι οι αγωγές δεν θα σταματούσαν τη συκοφαντία καθώς η συκοφάντηση από αδαείς ήταν η μοίρα των μεγάλων ανδρών.

Δεν είναι λοιπόν καθόλου τυχαία η επίθεση τού ψυχιάτρου και τής δημοσιογράφου κατά τού Ράιχ. Εμφανίζει σαφή αιτιότητα σχετιζόμενη με το βιβλίο του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού». Πριν αναφερθούμε σε αυτή την αιτιότητα ας έχουμε υπόψη μας ότι πίσω από την Μπρέιντι και τον Γουέρτχμαν βρισκόταν ο πράκτορας και ιδιοκτήτης τού περιοδικού, στο οποίο δημοσιεύθηκαν τα λιβελογραφήματα, ο Μάικλ Στρέιτ,[54] (Straight), ο οποίος είχε στρατολογηθεί ως κατάσκοπος από τον πρώην επικεφαλής των εκδόσεων τού Ράιχ στη Δανία, ο οποίος ήταν κορυφαίος μεταξύ των κορυφαίων πράκτορας τού Στάλιν, τον Άρνολντ Ντόιτς[55] με τα πραγματικό όνομα Arnold Joachimovich Deutsch.

Ο Στρέιτ ανήκε περιμετρικά στην κομπανία τής περιβόητης *«σπείρας των πέντε κατασκόπων»* τού πανεπιστημίου Κέμπριτζ, γνωστής ως «Cambridge Five Ring», μεταξύ των οποίων βρισκόταν ο υπερ-κατάσκοπος τού 20ού αιώνα Κιμ Φίλμπι. Όλοι τους είχαν προσηλυτιστεί ως κατάσκοποι από τον σούπερ κατάκοπο Ντόιτς, (τον τέως εκδότη τού Ράιχ), ο οποίος χρησιμοποιούσε την κατοικία όπου έμενε στην Αυστρία ως εκδοτικό οίκο και ως

(53) «My Eleven Years with Wilhelm Reich», by Elsworth F. Baker, M.D. ACO Press, Princeton, New Jersey, (on page 20).

(54) Michael Whitney Straight - http://en.wikipedia.org/wiki/Michael_Whitney_Straight

(55) Arnold Deutsch - http://en.wikipedia.org/wiki/Arnold_Deutsch

κέντρο συλλογής και μεταφοράς μηνυμάτων από και προς τη Μόσχα!

Για τον προσηλυτισμό τού Φίλμπι από τον Ντόιτς, βοήθησε αρχικά η Λίτζι Φρίντμαν (Litzi Friedmann), μια πανέμορφη πράκτορας τού Στάλιν, η οποία προχώρησε από την πρώτη στιγμή που γνώρισε τον Φίλμπι σε σεξουαλική επαφή μαζί του έξω στην αυλή τού σπιτιού της πάνω στο χιόνι, το οποίο ο Φίλμπι εξομολογήθηκε ότι είναι θερμό όταν το συνηθίσεις...

Η Λίτζι μύησε στα μυστήρια τού σεξ (και τής σεξ-πολ στην οποία ήταν μέλος) τον πλούσιο, παρθένο Άγγλο ιδεολόγο, πετυχαίνοντας ταυτόχρονα να διαφύγει μαζί του από την Αυστρία προστατευόμενη από τη βρετανική του υπηκοότητα, αφού πρώτα τον παντρεύτηκε![56]

Ωστόσο, η δράση τής Λίτζι δεν σταματά εδώ. Όπως αποκαλύπτουν αρχεία των μυστικών υπηρεσιών τής Ε.Σ.Σ.Δ. η μυστηριώδης Λίτζι είχε επαφές στη Βιέννη, την ίδια εποχή που δρούσε ως μέλος τής οργάνωσης σεξ-πολ τού Ράιχ, με τον πράκτορα τής Μόσχας H. P. Smolka, με τον οποίο επανασύνδεσε τις σχέσεις της το 1939, με τον Peter Smollest, αυτή τη φορά (το ίδιο πρόσωπο με άλλο όνομα) όταν ήδη είχε χωρίσει από κοίτης αλλά παρέμενε σύντροφος τού Φίλμπι.

Ο Smollest κατάφερε να ανέλθει πολύ υψηλά στην ιεραρχία των πρακτόρων τού Στάλιν και να ορισθεί στη διάρκεια τού Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ως επικεφαλής στο ρωσικό τομέα τού Υπουργείου Πληροφοριών![57]

Επιστρέφοντας στο άρθρο - λίβελο τού ψυχιάτρου Γουέρτχμαν εναντίον τού Ράιχ, εξαιτίας τού βιβλίου του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», όπως όλα δείχνουν η συκοφαντία του πρέπει να ήταν οργανωμένη από τη Μόσχα.

Αρχικά, το περιοδικό «The New Republic», με πράκτορα τής ΕΣΣΔ ως ιδιοκτήτη, όπως προαναφέρθηκε, προσπάθησε να βρει άτομο με κύρος για να γράψει κριτική εναντίον τού βιβλίου τού Ράιχ. Γι΄ αυτό το σκοπό προσεγγίστηκε το 1946 ο Γκούντμαν, ένας διανοούμενος με επιρροή στο χώρο τής αμερικανικής άκρας αριστεράς και των αναρχικών.[58]

Η πρόταση έγινε δεκτή, αλλά είχε αποτέλεσμα να γραφτεί ένας ύμνος για το βιβλίο τού Ράιχ. Το γεγονός «θάφτηκε» και ζητήθηκε στη συνέχεια η συγγραφή κριτικής από τον Φρέντερικ Γουέρτχμαν. Το άρθρο με τίτλο *«Κάλεσμα σε όλους τους αγγελιαφόρους»*, ήταν κριτική χωρίς αξία επειδή έδειχνε πλήρη άγνοια ή αδιαφορία για την ουσία των γραφομένων στο βιβλίο τού Ράιχ, ωστόσο είχε τα αποτελέσματά του...

Το δεύτερο άρθρο λίβελος τής κατασκόπου και δημοσιογράφου Μπρέιντι - το οποίο έγινε η κύρια αφορμή για το «κυνήγι μαγισσών» σε βάρος τού Ράιχ από την FDA, εμφανίστηκε στο περιοδικό «The New Republic», λίγο μετά το εγκωμιαστικό δημοσίευμα των «Τάιμς».

Προφανώς, η κατάσταση έφτασε στο μη παρέκει για τη Μόσχα, επειδή έκρινε ότι το πράγμα «παρατράβηξε».

Οι ενοχλητικές απόψεις τού Ράιχ έπρεπε με κάθε θυσία να συκοφαντηθούν και ο ίδιος να σιγήσει, όπως είχε ζητήσει ο Γουέρτχμαν, δηλαδή η Μόσχα: **Να εξοντωθεί ο Ράιχ με**

---

(56) Litzi Friedmann - http://spartacus-educational.com/Litzi_Friedmann.htm

(57) The KGB in Europe and the West - The Mitrokhin Archive, by Christopher Andrew and Vasili Mitrokhin. Penguin Books 2000, (on page 111).

(58) http://www.tomtb.com/tag/πώλ-γκούντμαν/

κάθε τρόπο...

Έβλεπαν με βαθιά ενόχληση το βιβλίο του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» και όλα τα άλλα, (παρά τις συκοφαντίες από κομουνιστές, σοσιαλιστές, ψυχαναλυτές, θρησκευτικούς κύκλους, το κυνήγι από τη Γκεστάπο τού Χίτλερ και τον Στάλιν), να κατακτά την Ευρώπη, τους χώρους διανόησης και σταδιακά τής επιστήμης, δεδομένου ότι ήδη είχε επιβεβαιωθεί από άλλους ερευνητές στη Γαλλία η ανακάλυψη των βιόντων και είχε ασχοληθεί και η Γαλλική Ακαδημία Επιστημών.[59][60]

Η φήμη του και η διάδοση των ιδεών και ανακαλύψεών του εξαπλώνονταν και στις ΗΠΑ. Σύμφωνα με άρθρο στους «Νιου Γιορκ Τάιμς», «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» ήταν το περισσότερο ζητούμενο βιβλίο στη βιβλιοθήκη τής Νέας Υόρκης![61]

Γι΄ αυτό το λόγο είναι σαφής η σύνδεση δύο γεγονότων. Ο λίβελος τής Μπρέιντι δημοσιεύτηκε στο πλημμυρισμένο από πράκτορες ή συνοδοιπόρους τής Μόσχας περιοδικό, «The New Republic», μόλις μια εβδομάδα μετά την εμφάνιση αρνητικών σχολίων για τον Ράιχ, στην τότε πανίσχυρη σοβιετική εφημερίδα «Πράβντα».[62]

Η εφημερίδα αυτή ήταν η φωνή τού Σοβιετικού Κομουνιστικού Κόμματος. Έκφραση των πιστεύω των προνομιούχων τής σοβιετικής νομενκλατούρας. Αποτελούσε εργαλείο καθοδήγησης τού σοβιετικού λαού και ήταν ο κύριος μηχανισμός προπαγάνδας προς το εσωτερικό και το εξωτερικό, καθοδηγούμενη από τα υψηλά κλιμάκια τής σοβιετικής ηγεσίας. Κυρίως, ήταν η κατά λέξη έκφραση των όσων πίστευε και όσων ήθελε να γίνουν, ο τότε «Πατερούλης» τής ΕΣΣΔ. Ο Ιωσήφ Βισαριόνοβιτς Τζουγκασβίλι ή Στάλιν.

Η επιρροή που ασκούσε στην Αμερική το περιοδικό «The New Republic» ήταν μεγάλη, όχι μόνο στην ηγεσία της FDA, αλλά και στην ίδια την κυβέρνηση των ΗΠΑ όταν το χρησιμοποιούσαν αξιωματούχοι της ως μέσο προπαγάνδας για να δείξουν (υποτίθεται) τις όποιες «προοδευτικές» ιδέες τους. Ένα χαρακτηριστικό και κραυγαλέο παράδειγμα είναι το γεγονός ότι ο Τζον Κέννεντι, ως πρόεδρος των ΗΠΑ, φωτογραφήθηκε κατεβαίνοντας από το προεδρικό αεροπλάνο «Air Force One» έχοντας στην τσέπη του το έντυπο που ο εκδότης του υπάκουε στις εντολές τής Μόσχας, το «The New Republic»(!)[63]

Ο Ράιχ αρκετά χρόνια νωρίτερα, (γύρω στο 1925) είχε διαπιστώσει την άρνηση και το φόβο τού Φρόιντ και των άλλων ψυχαναλυτών να καταπιαστούν με το ερώτημα ***«τι είναι αυτό που δημιουργεί τόση αθλιότητα»,*** αλλά και με το καυτό ζήτημα τής κοινωνικής προέλευσης και θεραπείας των νευρώσεων και ψυχώσεων. Στην πορεία οι μαθητές τού Φρόιντ και οι διάδοχοί τους έγιναν ακόμα συντηρητικότεροι εγκαταλείποντας παντελώς τη βασική θεωρία τής λίμπιντο στρεφόμενοι στη θεωρία τού Εγώ, όπως την εισήγαγε η κόρη τού Φρόιντ, Άννα, με το βιβλίο της «The Ego and the Mechanisms of Defence», το οποίο όπως

(59) «The bion Experiments on the Origin of Life», by Wilhelm Reich. Farrar, Straus and Giroux, 1979, (on pages 178-192).

(60) «Wilhelm Reich - Biologist», by James E. Strick. Harvard University Press, 2015, (on pages 99-145).

(61) «Reich's Sparkling Sanity», by Lois Wyvell, Offshoots of Orgonomy IV, 3.

(62) "Fury on Earth - a Biography of Wilhelm Reich", by Myron Sharaf. Hutchinson Group (SA) Rty Ltd, 1984, (on page 345).

(63) «The New Republic Was In Trouble Long Before Chris Hughes Bought It», by Eric Alterman - http://prospect.org/article/new-republic-was-trouble-long-chris-hughes-bought-it

δήλωσε αργότερα ένα μαθητής[(64)] τού Φρόιντ, δεν θα μπορούσε να γραφτεί εάν η Άννα δεν είχε διαβάσει πρώτα το βιβλίο «Η ανάλυση τού χαρακτήρα» τού Ράιχ...

Κατά κάποιο τρόπο, ο Φρόιντ διαβλέποντας τον κίνδυνο εκφύλισης τής θεωρίας του στον ίδιο το χώρο της, διευκρίνιζε σε επιστολή του προς τον πρόεδρο τής Διεθνούς Ψυχαναλυτικής Εταιρείας, Έρνεστ Τζόουνς, ότι δεν έχει καμία διάθεση να αφήσει την ψυχανάλυση χωρίς βιολογική θεμελίωση. *«Αλλά δεν έχω ούτε θεωρητικές ούτε θεραπευτικές γνώσεις»*, υπογράμμιζε με απογοήτευση.[(65)]

Από τη μεριά του ο Ράιχ **δεν γνώριζε** πως ο Φρόιντ ήδη από το 1895 είχε θέσει τις βάσεις για μια ψυχολογία που θα βασιζόταν στις θετικές επιστήμες με κυρίαρχη θέση σε αυτή την έννοια τής ενέργειας. Περιέργως, αυτό το υπερ-πολύτιμο έργο δημοσιεύθηκε το 1950, δηλαδή έντεκα χρόνια μετά το θάνατο τού Φρόιντ και όταν πλέον η κόρη του Εύα είχε κυριαρχήσει στο ψυχαναλυτικό κίνημα με την ψυχανάλυση να έχει μετατραπεί σε αποκλειστική επεξεργασία λέξεων και νοημάτων αντί πραγματική επιστήμη, όπως τη σχεδίαζε ο Φρόιντ.

Η καθυστερημένη έκδοση τού βιβλίου τού Φρόιντ με τίτλο «Project for a Scientific Psychology»[(66)] είχε αποτέλεσμα ο Ράιχ να μην το αντιληφθεί, δεδομένου ότι ακριβώς τότε είχε ξεκινήσει το καταστροφικό πείραμα όρανουρ με την ακόλουθη επίθεση τής FDA, η οποία κατέληξε στη νομικίστικη καταδίκη του για απείθεια δικαστικής εντολής, τη φυλάκισή του και το θάνατο ή τη δολοφονία του, λίγες ημέρες πριν την αποφυλάκισή του.

Αποτελεί συγκλονιστικό γεγονός ότι η έννοια τής λίμπιντο σε αυτό το φροϊδικό δοκίμιο είναι σχεδόν απαράλλαχτη με εκείνη τής οργόνης τού Ράιχ. Ένα ακόμα ενδιαφέρον γεγονός είναι ότι ορισμένα γραφήματα Φρόιντ και Ράιχ μοιάζουν αρκετά στην προσπάθειά τους να περιγράψουν τη λιμπιντική ενέργεια!

Η λίμπιντο κατά τον Φρόιντ εκείνης τής φωτεινής αρχικής εποχής, όταν επιθυμούσε να μετατρέψει την ψυχανάλυση σε επιστήμη, είναι ένα γνώρισμα τής ψυχικής συσκευής που έχει όλα τα σαφή γνωρίσματα ενός ποσοτικού μεγέθους, το οποίο μπορεί να είναι ένα ποσό συναισθημάτων ή το άθροισμα συναισθημάτων, και το ποσό αυτό *«...μπορεί να μειώνεται, να μετατοπίζεται ακόμα και να εκφορτίζεται»(!)*... Μπορεί επίσης να έχει ιδιότητες παρόμοιες με αυτές τής οργόνης, δηλαδή να *‘‘φορτίζει σαν ηλεκτρικό φορτίο»* τα ίχνη από τη θύμηση μιας ιδέας *“ενισχύοντάς την”.* Το σχεδόν απίστευτο και τραγικό ταυτόχρονα είναι το γεγονός ότι ο Φρόιντ δηλώνει εδώ (με κάποια θλίψη) ότι *«εμείς δεν διαθέτουμε εργαλεία μέτρησης τού ποσού αυτής τής άγνωστης ποιότητας ή ποσότητας»*, για να έρθει μετά 40 χρόνια ο Ράιχ να μετρήσει τις εκφράσεις τής λίμπιντο με τα βιοηλεκτρικά του πειράματα στο Πανεπιστήμιο τού Όσλο.[(67)]

---

(64) «A Final Conversation With Bruno Bettelheim», by David James Fisher - http://www.hagalil.com/2010/03/bettelheim-fisher-conv/

(65) “Ο Φρόιντ κι εγώ”, Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Πύλη. 1982, (παραπομπή 26).

(66) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο αγγλικός τίτλο «Project for a Scientific Psychology» αντιπροσωπεύει το σύνολο των περιεχομένων σε αυτό το δοκίμιο τού Φρόιντ το οποίο αρχικά δεν είχε τίτλο. Ο Φρόιντ αναφέρεται σε αυτό στις επιστολές του ως ένα βιβλίο σημειώσεων» ή ως «η ψυχολογία για τους νευρολόγους». Ο γερμανικός τίτλος «Entwurf einer Psychologic», έχει επιλεγεί από τους μεταφραστές. - Ενδιαφέρον είναι επίσης ότι στα περιεχόμενα υπάρχουν και λέξεις ελληνικές με σωστό μάλιστα τονισμό, όπως:

4. The Hysterical Πρῶτον Ψεῦδος [First Lie]
5. The Determinants of the Πρῶτον Ψεῦδος ύστ... [First Hysterical Lie]

(67) The Bioelectrical Investigation of Sexuality and Anxiety, by Wilhelm Reich. Edited by Mary Higgins and

Την επιθυμία τού Φρόιντ κατάφερε να κάνει πραγματικότητα ο Ράιχ με τις ανακαλύψεις του για τη χαρακτηρολογική και μυϊκή θωράκιση, την ψυχολογία των μαζών και τη σχέση τους με την παθητικότητα και το φασισμό, την ηλεκτροφυσιολογία και τη βιολογία τής ηδονής και τού άγχους, τη φυσιολογία τού ανακλαστικού τού οργασμού και την ανακάλυψη τής οργόνης. Αυτό το σώμα ανακαλύψεων έκλεισε με πάταγο το τεράστιο κενό μεταξύ θεωρίας και εργαστηριακής απόδειξης τής λίμπιντο αλλά ταυτόχρονα ήταν τόσο ισχυρός ο πάταγος ώστε «κούφανε» ή αποδιοργάνωσε διανοητικά τους ψυχαναλυτές με αποτέλεσμα να μην ακούσουν ή καταλάβουν οτιδήποτε.

Ο Ράιχ μετέτρεψε την ψυχανάλυση από θεωρία πλεγμένη και μπλεγμένη με περίτεχνες με λέξεις σε εργαστηριακά μετρήσιμη ψυχιατρική οργονομία και από ερμηνεία συνειρμών σε ανάλυση τού χαρακτήρα και επέμβαση στο σύνολο τού οργανισμού, ανοίγοντας τη λεωφόρο για την κατάδυση στα ψυχο-βιολογικά βάθη κάνοντας έτσι απτή πραγματικότητα το όνειρο τού Φρόιντ. Μετέτρεψε με άλλα λόγια σε επιστήμη την ψυχανάλυση προσγειώνοντάς την από ερμηνευτική συνειρμική λεξιλαγνεία τού νεοφλοιού σε μετρήσιμα, ελέγξιμα και επιρρεπή σε θετική αλλοίωση νευροφυσιολογικά, νευρομυϊκά και χαρακτηρολογικά γεγονότα.[68]

Γι΄αυτούς τους λόγους και αρκετούς άλλους, ο Ράιχ μπορεί να θεωρηθεί ως ο μοναδικός και αυθεντικός συνεχιστής τής ψυχανάλυσης.

Από την άλλη μεριά το κίνημα σεξουαλικής πολιτικής (sex-pol) έγραψε ιστορία. Και αυτό ήταν μια βαριά κληρονομιά τού Ράιχ. Τα βιβλία του ώθησαν το Ινστιτούτο Μαρξ - Λένιν[69] (το οποίο διεξήγε ψυχαναλυτικές έρευνες την ίδια εποχή), να τον καλέσει να γίνει τακτικός επιστημονικός συνεργάτης σε ψυχαναλυτικά θέματα, ενώ ο Ράιχ εξαιτίας αυτής τής αναγνώρισής του κλήθηκε και έδωσε το 1929, διάλεξη ενώπιον τής Κομουνιστικής Ακαδημίας τής Μόσχας![70]

Το 1929 εμφανίσθηκε στα ρωσικά και γερμανικά μια τυπωμένη έκδοση τής εργασίας του «Dailektischer Materialism und Pshychoanalyse», στο δελτίο τής Ακαδημίας Επιστημών. Ωστόσο, στη συνέχεια ξεκίνησε η σταλινική επίθεση. Το δίγλωσσο θεωρητικό περιοδικό τής Κομιντέρν (ρωσικά - γερμανικά) με το ηχηρό όνομα «Κάτω από το λάβαρο τού Μαρξισμού» (Pod znamenem marksizma / Unter dem Banner des Marxismus)[71] δημοσίευσε ένα άρθρο εναντίον του. Αυτό το άρθρο ήταν η πρώτη «ήπια» επίθεση που δέχθηκε ο Ράιχ από τη Μόσχα.[72]

Ο Ράιχ πίστευε τότε ότι η ψυχανάλυση συνδέεται με τον μαρξισμό, επειδή για την ψυ-

---

Chester M. Raphael, M.D. Farrar, Straus and Giroux, 1982.

(68) “Psychoanalysis, Contemporary Views” - http://ai.ato.ms/MITECS/Entry/gardner.html

(69) “SEX-POL Essays, 1929-1934, Wilhelm Reich, Edited by Lee Baxandall. Vintage Books, NY.1972, σελίδα 87).

(70) “SEX-POL Essays, 1929-1934, Wilhelm Reich, Edited by Lee Baxandall. Vintage Books, NY.1972, (σελίδα 85)

(71) «Under the Baner of marxism». Στο τεύχος 7-8 δημοσιεύθηκε το άρθρο τού Ράιχ: Wilhelm Reich: Dialectical materialism and psychoanalysis και στην αμέσως επόμενη σελίδα το άρθρο τού Sapir:
Sapir: Freudism, sociology, psychology (Apropos W. Reich’s article ‘Dialectical materialism and psychoanalysis’ (180 - 207).

(72) “The Reform of Soviet Psychology a Historical Respective”, by Renè Van Der Veer. Studies in Soviet Thought 40: 205-221, 1990.Kluwer Academic Publishers. - http://libcom.org/library/under-banner-marxism-1928-1929

χανάλυση οι άνθρωποι είναι ταυτόχρονα κοινωνικά και βιολογικά όντα. Η αντίδραση τού σοβιετικού καθεστώτος σε γραπτό αντίλογο, μέσω τού Sapir, ήταν ότι η ψυχανάλυση δεν ήταν επιστημονική θεωρία, αλλά ιδεολογία.

Η κύρια γραμμή τού Sapir (δηλαδή τού Στάλιν), ήταν ότι ο Φρόιντ με τα τελευταία του βιβλία έφυγε από το ντιβάνι τής ψυχανάλυσης και μπήκε σε κοινωνιολογικά χωράφια. Αυτό ήταν ένα σοβαρό λάθος επειδή μόνο μια αυθεντία (το κόμμα με επικεφαλής τον Πατερούλη Στάλιν) μπορούσε να κατανοήσει τους περίπλοκους νόμους τής κοινωνίας.

Με αυτό τον τρόπο προαναγγελλόταν όχι μόνο η καταδίκη τού Ράιχ, αλλά και ο εξοβελισμός τής ψυχανάλυσης από το σταλινικό καθεστώς. Σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά τη δημοσίευση τού άρθρου έκλεισε η έδρα τής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας και το Ψυχαναλυτικό Ινστιτούτο, ενώ όλα τα βιβλία τού Φρόιντ αποσύρθηκαν από τις βιβλιοθήκες και τα βιβλιοπωλεία τής ΕΣΣΔ.

Στο εξής δεν θα επιτρεπόταν οποιαδήποτε βιβλιογραφική παραπομπή στα έργα τού Πατέρα τής Ψυχανάλυσης. Για τον ουσιαστικό διάδοχό του, τον Ράιχ, θα υπήρχε διαφορετική μεταχείριση...

Τα γεγονότα που αποκαλύπτουν την οργή τού Στάλιν για τον Ράιχ

1929 Οκτώβριος. Ένας από τους κορυφαίους σοβιετικούς κατασκόπους και ταυτόχρονα εκδότης τού Ράιχ, ο Arnold Deutsch, στρατολογεί ένα ακόμα άτομο ως πράκτορα των σοβιετικών, τον Tudor-Hart, για να δουλέψει στους βιεννέζικους κύκλους.

1929 Οκτώβριος. Ο Arnold Deutsch εκδότης τού Ράιχ και σοβιετικός πράκτορας (χωρίς να το γνωρίζει ο Ράιχ) εκδίδει τη μπροσούρα τού Ράιχ «Σεξουαλική διέγερση και σεξουαλική ευχαρίστηση».

1930 Ιανουάριος. Ο Ράιχ εκδίδει το εβδομαδιαίο περιοδικό «Der Revoluyionare Sozialdemokrat», όπου αναλύει τη δειλή συμπεριφορά των σοσιαλδημοκρατών.

1930 Ιανουάριος. Διαγράφεται από το Αυστριακό Σοσιαλιστικό Κόμμα.

1930 Σεπτέμβριος. Πρώτη αναγκαστική μετανάστευση από τη Βιέννη στο Βερολίνο.

1930. Αυτό το χρόνο υπάρχουν 80 ετερόκλητες σεξ-πολιτικές οργανώσεις στη Γερμανία, με περίπου 350.000 μέλη, δηλαδή περισσότερα από όλα τα μεγάλα πολιτικά κόμματα. Τα μέλη ήταν κομουνιστές, σοσιαλδημοκράτες, χριστιανοσοσιαλιστές κ.λπ. Από τη μεριά τους τα κόμματα δεν έδιναν καμία σημασία σε αυτές τις οργανώσεις. Οι διαλέξεις που δίνονταν ήταν πάμπολλες αν και πολλές ήταν λαθεμένες, επειδή ανακάτευαν ζητήματα ευγονικής, αποφεύγοντας τα κεντρικά ζητήματα τής νεολαίας.

Στόχος τού Ράιχ ήταν να σχηματισθεί ενιαίος σύνδεσμος αυτών των οργανώσεων, προσανατολισμένος και συνεργαζόμενος με το Κ.Κ. Η εισήγησή του έγινε δεκτή και το 1931 πραγματοποιήθηκε το πρώτο συνέδριο που κινητοποίησε 20.000 μέλη. Μέχρι τότε το Κ.Κ. δεν είχε οργανώσεις για τη σεξουαλική μεταρρύθμιση και με τη βοήθεια τού Ράιχ μέσα σε ένα χρόνο ιδρύθηκαν παντού οργανώσεις που έφταναν τα 40.000 μέλη!

1930 Σεπτέμβριος. Οργανώνει τα Τεχνικά Σεμινάρια τού Βερολίνου Αρχίζει σύντομη ψυχανάλυση με τον Rado. (Τον σύζυγο που ζήλευε τρομερά τον Ράιχ επειδή η γυναίκα του Rado ένιωθε έλξη προς τον Ράιχ). Η ψυχανάλυση διακόπτεται επειδή ο Rado φεύγει… προσωρινά στις ΗΠΑ και μένει μόνιμα. Το άτομο αυτό θα γίνει ένας από τους μεγαλύτερους συκοφάντες τού Ράιχ.

1931 Ιανουάριος. Εξαπολύεται επίθεση εναντίον του, που είχε σχεδιασθεί από το ΚΚ για εβδομάδες, στη διάρκεια τής κομουνιστικής Συνδιάσκεψης τής Παγγερμανικής Ένωσης όπου συζητήθηκε το θέμα «Η Πολιτική Κατάσταση και οι Στόχοι μας», με σκοπό τον εξοστρακισμό τού Ράιχ. Μίλησαν αρκετοί, σε μια συζήτηση, όπου οι περισσότεροι στράφηκαν εναντίον τού Ράιχ με ποικιλία επιχειρημάτων.

1931 Φεβρουάριος. Η επίθεση εναντίον τού Ράιχ εκφράζεται μέσω τού υπεύθυνου τού ΚΚ Γερμανίας στον πολιτισμό. Σε αυτή την κριτική τονίζεται ότι τα έργα τού Ράιχ είναι αντεπαναστατικά, αλλοιώνουν τον μαρξισμό και λεπτομερής παρουσίαση θα κυκλοφορήσει σύντομα. Κάτι που ποτέ δεν έγινε.

1931 Απρίλιος. Επίθεση από τον Καρλ Κάουτσκι, γιο ενός γνωστού (και στην Ελλάδα) μαρξιστή διανοούμενου (με το ίδιο όνομα),[73] ο οποίος σε άρθρο του κατηγορεί τον Ράιχ ότι αφαιρεί όλα τα ιδανικά των εργαζομένων με τη σεξουαλική προπαγάνδα. Παρά ταύτα, το 1931 το Μαρξιστικό Εργατικό Πανεπιστήμιο κάλυπτε θέματα όπως «Μαρξισμός και Ψυχολογία» ή το χώρο τής «Σεξολογίας», ενώ ο Ράιχ έκανε μαθήματα και το ακροατήριό του μεγάλωνε με κάθε διάλεξη φτάνοντας στις ώρες τής σεξολογίας τα 250 άτομα. Ταυτόχρονα τα κείμενά του διανέμονταν σε όλη τη Γερμανία από το δίκτυο τού Πανεπιστημίου.

1931 Ιούλιος. Αποτυχαίνει η ενοποίηση των σεξουαλικών κινημάτων.

1931 καλοκαίρι. Κάπου αυτή την εποχή κινείται εντονότερα ο «μηχανισμός» τής ΕΣΣΔ. Όταν ο Ράιχ στέλνει για έγκριση στη Μόσχα το βιβλίο του «Ο σεξουαλικός αγώνας των νέων», μαθαίνει ότι είναι ένα καλό βιβλίο, αλλά «θα ήταν καλύτερο να μην αναληφθεί ευθύνη για αυτό». Όταν ο Ράιχ το δίνει για εκτύπωση στον Εργατικό Πολιτιστικό Τύπο, μια εταιρεία συνεργαζόμενη με το Κ.Κ., ο υπεύθυνος έκδοσης το κρατά στα συρτάρια του για έναν ολόκληρο χρόνο, αναγκάζοντας τον Ράιχ να ιδρύσει εκδοτικό οίκο για να το τυπώσει. Το βιβλίο γνωρίζει μεγάλη επιτυχία. Αγοράσθηκαν 4.000 αντίτυπα μέσα σε 1,5 μήνα.

1931 Δεκέμβριος. Ο Ράιχ γίνεται μέλος τής Γερμανικής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας.

1931 Σεπτέμβριος. Ο αναλυτής τού Ράιχ, Sandor Rado, που φεύγει για εξάμηνο ταξίδι στις ΗΠΑ, αποφασίζει να παραμείνει στη χώρα. Εκλέγεται με συνοπτικές διαδικασίες πρόεδρος τού νεο-ιδρυμένου Ψυχαναλυτικού Ινστιτούτου των ΗΠΑ. Ο ζηλότυπος Rado, έχει στο εξής ένα ακόμα «όπλο» για να πολεμήσει τον Ράιχ.

1932 Ιανουάριος. Ο πρώην εκδότης τού Ράιχ, Arnold Deutsch καλείται επειγόντως στη Μόσχα. Προφανώς για να λάβει εντολές πώς θα εξοντώσει διάφορους εχθρούς τού καθεστώτος και πιθανώς μεταξύ αυτών, τον Ράιχ.

1932 Απρίλιος. Στη δανική κομουνιστική εφημερίδα «Arbeiterblad» με τίτλο «Διαγραφή από το Κομουνιστικό Κόμμα Δανίας» δημοσιεύεται απόφαση τής Κεντρικής Επιτροπής τού Κόμματος για τη διαγραφή τού Ράιχ (στο κόμμα αυτό ουδέποτε υπήρξε μέλος). Αφορμή ήταν «η δημοσίευση τού αντεπαναστατικού βιβλίου ‘’Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού’’, ή ίδρυση εκδοτικού οίκου χωρίς την άδεια τού κόμματος» κ.λπ. Μετά ένα

(73) Σ.τ.Χ.Μ.: Αξίζει να αναφερθεί εδώ ότι ο Λένιν έπνεε μένεα εναντίον τού Καρλ Κάουτσκι. Έγραψε μάλιστα ολόκληρη μπροσούρα για χάρη του με τίτλο: «Η προλεταριακή επανάσταση και ο αποστάτης Κάουτσκι». Από τη μεριά του ο Κάουτσκι θεωρούσε τους λενινιστές ως μια δράκα συνωμοτών, η οποία κέρδισε την εξουσία με πραξικόπημα δημιουργώντας ένα κράτος γραφειοκρατικό τερατούργημα, δίνοντας με αυτό το λάθος τον απαραίτητο ζωτικό χώρο στον καπιταλισμό να καλύψει τα μειονεκτήματά του.

μήνα ακολούθησε νέο άρθρο σε άλλη εφημερίδα με μια μακροσκελή αρνητική κριτική για τη «Μαζική ψυχολογία τού φασισμού», όπου αναφερόταν μεταξύ άλλων, ότι ο Ράιχ και οι οπαδοί του προσπαθούν να γκρεμίσουν τη βάση τής μαρξιστικής προπαγάνδας και ότι κάθε συζήτηση και διαφώτιση για το σεξ αφυπνίζει το ενδιαφέρον των πολιτικά αδιαπαιδαγώγητων ατόμων…

1932 Οκτώβριος. Επίθεση από τον Max Eitingon, διευθυντή τής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας τού Βερολίνου και δεξί χέρι τού Φρόιντ. Ζητά από τον Ράιχ να περιορίσει τα σεμινάριά του σε όσους ασκούνταν στην ανάλυση και να μην δεχθεί άλλους υποψήφιους. Ο Ράιχ αρνείται να υπακούσει. Τον ίδιο μήνα ο Eitingon θέτει βέτο στην εκλογή τού Ράιχ στο Εκπαιδευτικό Ινστιτούτο τού Βερολίνου.

1932 Οκτώβριος – Δεκέμβριος. Το Κ.Κ. Γερμανίας χαρακτηρίζει ως αντεπαναστατική την οργάνωση sex-pol.

1932 Δεκέμβριος. Η εφημερίδα «Rot Sport», δημοσιεύει σημείωμα που απαγορεύει «αυστηρά την παραπέρα κυκλοφορία και διάθεση των βιβλίων» τού Ράιχ. Σημειωνόταν ότι θα ακολουθήσει αναλυτική εξήγηση γι' αυτή την απόφαση, η οποία ποτέ δεν δημοσιεύθηκε.

1932 Δεκέμβριος. Ένας διευθυντής αθλητικής οργάνωσης που κάλυπτε την περιοχή Βερολίνου – Βραδεμβούργου, δικαιολογώντας την απαγόρευση των βιβλίων του, αναφέρει ότι τα έργα τού Ράιχ «είναι σκουπίδια» και ασυμβίβαστα με «την προλεταριακή ταξική ηθική». Αφορμή για την επίθεση ήταν το αίτημα των νέων να έχουν καθαρά δωμάτια και αδιατάρακτες σεξουαλικές σχέσεις. Ο Ράιχ θεωρήθηκε ως υποκινητής τού αιτήματος. Νωρίτερα και για το ίδιο θέμα είχε δημιουργηθεί αναστάτωση στην κοινοβουλευτική ομάδα του Κ.Κ. Γερμανίας, επειδή εάν το μάθαιναν οι αντίπαλοι θα το εκμεταλλεύονταν και πρότειναν να διωχθεί ο εμπνευστής της πρότασης. Όταν διαπιστώθηκε ότι δεν ήταν ο Ράιχ αλλά μια απόφαση που πάρθηκε ύστερα από συνδιάσκεψη της νεολαίας, πάγωσαν…

1932 Δεκέμβριος. Το κυριότερο κομουνιστικό έντυπο τής Αυστρίας «Die Rote Fahne» επιτίθεται στον Ράιχ θεωρώντας… προσβλητικό το βιβλίο του «Ο σεξουαλικός αγώνας των νέων».

1933 Ιανουάριος. Ο Αδόλφος Χίτλερ διορίζεται καγκελάριος της Γερμανίας.

1933 Φεβρουάριος. Στις 28 Φεβρουαρίου καίγεται το Ράιχσταγκ. Τις επόμενες ημέρες γίνονται σαρωτικές συλλήψεις 15.000 κομματικών στελεχών και διανοουμένων. Ο Ράιχ διαφεύγει επειδή οι συλλήψεις έγιναν με βάση καταλόγους με επίσημα αξιώματα και το όνομά του δεν υπήρχε πουθενά.

Οι περισσότεροι ιστορικοί συμφωνούν ότι η πυρκαγιά που έκαψε το Ράιχσταγκ ήταν έργο ενός 23χρονου Ολλανδού άνεργου πρώην κομουνιστή του Marinus van der Lubbe. Συνελήφθησαν ως ύποπτοι τρεις Βούλγαροι και ο Ολλανδός 23χρονος. Οι τρεις Βούλγαροι αθωώθηκαν στη δίκη που ακολούθησε και ο 23χρονος Ολλανδός κρίθηκε ένοχος και εκτελέστηκε. Ένας εκ των Βουλγάρων ήταν ο Δημητρόφ, ο οποίος γνώριζε από πρώτο χέρι τη δράση και τις ιδέες τού Ράιχ. Ο Δημητρόφ έγινε αργότερα ένας εκ των φανατικότερων υποστηρικτών του Στάλιν και από τους πλέον έμπιστους φίλους του, ενώ διορίστηκε από τον Στάλιν πρωθυπουργός της Βουλγαρίας με τη λήξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου.

Στο μεταξύ η Γερμανία κηρύσσεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, αναστέλλονται τα περισσότερα ατομικά δικαιώματα και όλα αυτά σε λιγότερο από ένα μήνα από τότε που ο Χίτλερ είχε γίνει καγκελάριος και μια εβδομάδα πριν τις εκλογές. Από εδώ και στο εξής μπαίνουν οι βάσεις για να ολοκληρώσει ο Χίτλερ την κατάληψη της εξουσίας να ξεκινήσει τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, να κυριαρχήσει μια απέραντη φρίκη και καταστροφή στη Γη και να χάσουν τη ζωή τους 30 εκατομμύρια άνθρωποι.

1933 Μάρτιος. Η δεύτερη επίθεση κράτους εναντίον τού Ράιχ. Η ναζιστική εφημερίδα «Volkischer Beobachter» επιτίθεται στον Ράιχ για το βιβλίο του «Ο Σεξουαλικός αγώνας των νέων». Ο Ράιχ παίρνει το μήνυμα και διαφεύγει την ίδια νύχτα μαζί με τη σύζυγό του στην Αυστρία. Η σύζυγός του επιστρέφει αμέσως στο Βερολίνο, ενώ οι δύο κόρες του βρίσκονται ήδη στη Βιέννη.

1933 Μάρτιος. Οι ναζί ερευνούν το διαμέρισμα του Ράιχ και παίρνουν ορισμένα αντικείμενα. Η υπηρέτρια αναφέρει την κλοπή στην αστυνομία και τα αντικείμενα επιστρέφονται. Ο Ράιχ πηγαίνει κρυφά το βράδυ στο σπίτι του και παίρνει μερικά ρούχα. Τα αρχεία του είχαν ήδη φυγαδευτεί σε ασφαλές μέρος.

1933 Μάρτιος. Επιστρέφοντας στη Βιέννη μετά τρία χρόνια παραμονής στο Βερολίνο και με μερικά μόνο μάρκα στην τσέπη ξαναρχίζει την ιατρική του δουλειά.

Σε λίγο δέχεται επίθεση από τον Φρόιντ, ο οποίος τού ανακοινώνει ότι ο εκδοτικός οίκος των Ψυχαναλυτών δεν θα εκδώσει το βιβλίο «Ανάλυση τού Χαρακτήρα», ένα βιβλίο που ακόμα και σήμερα θεωρείται κλασικό.

1933 Απρίλιος. Ένας άλλος πολέμιος τού Ράιχ, ο Paul Federn, (κι αυτός από τον στενό κύκλο τού Φρόιντ) ζητά να μη δώσει άλλες διαλέξεις σε κομουνιστές και σοσιαλιστές. Ο Ράιχ αρνείται και ζητά συνεδρίαση τής διοικητικής επιτροπής τής Ψυχαναλυτικής Ένωσης. Ο Federn του ανακοινώνει στη συνέχεια ότι δεν θα μπορεί να συμμετέχει στις συνεδριάσεις των Ψυχαναλυτών. Ο Ράιχ ζητά να γίνει επίσημη συνεδρίαση για το θέμα, όπου η κρυφή εχθρός του, κόρη τού Φρόιντ Anna, δηλώνει ότι είναι εναντίον του οι περισσότεροι. Αυτό μεθερμηνευόμενο σήμαινε ότι δεν είχε μέλλον στη Βιέννη, όπου δεν θα μπορούσε να εκπαιδεύει κανέναν, και θα ήταν επιστημονικά άστεγος.

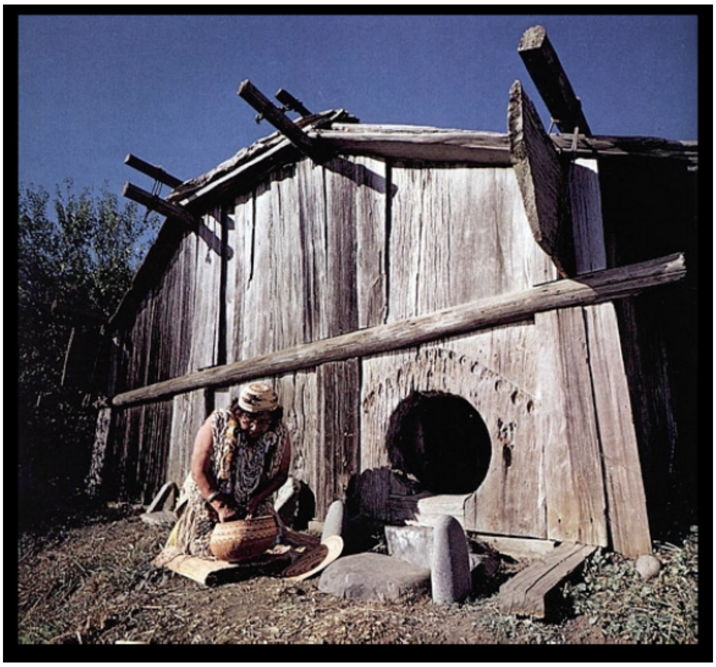
1933 Μάιος. Λόγω τού γεγονότος ότι ένιωθε ξένο σώμα στους ψυχαναλυτικούς κύκλους τής Βιέννης κι ενώ ο γάμος του με την Annie είχε τελειώσει, ο Ράιχ μεταναστεύει στην Κοπεγχάγη. Εκεί το Κ.Κ. Δανίας αρνείται να ικανοποιήσει το αίτημά του να δώσει βοήθεια σε όλους τους Γερμανούς πρόσφυγες – και αντί γι' αυτό ζητάει τα χαρτιά μετανάστευσης τού Ράιχ… Παρά την πολεμική που δέχεται τόσο από τους ψυχιατρικούς κύκλους όσο και από τα όργανα τής εξουσίας τής χώρας, καταφέρνει να ζει ευτυχισμένος επειδή είναι με τη γυναίκα του (Elsa Lindenburg) που υπεραγαπά, τις δύο κόρες του και ταυτόχρονα μπορεί να δουλεύει.

1993 Καλοκαίρι. Ο οπαδός των ιδεών τού Ράιχ, Kim Philby και μετέπειτα μεγαλύτερος κατάσκοπος τής Μόσχας τού 20ού αιώνα, φθάνει στη Βιέννη.

1933 Αύγουστος. Η Γερμανική Ψυχαναλυτική Ένωση εκδιώχνει τον Ράιχ από μέλος της, λόγω τής πολιτικής δράσης του. Πρόεδρος ήταν ο Max Eitingon, (αργότερα θα θεωρηθεί πράκτορας των Σοβιετικών, χωρίς να αποδειχθεί κάτι τέτοιο). Η εταιρεία ουδέποτε ανακοίνωσε επισήμως την εκδίωξη του Ράιχ, ούτε τις αιτίες που την ώθησαν σε αυτή.

1933 Οκτώβριος. Η εφημερίδα «Arbejderbladet» τού Δανικού Κομουνιστικού Κόμματος δημοσιεύει ανακοίνωση για συνεδρίαση στην Κοπεγχάγη, όπου «θα συζητηθεί η μάχη εναντίον τής ψυχανάλυσης και των ιδεών τού Ράιχ».

1933 Νοέμβριος. Το Δανικό Κομουνιστικό Κόμμα μέσω τής εφημερίδας «Arbejderbladet» ανακοινώνει τη διαγραφή τού Ράιχ από το Κ.Κ. Γερμανίας, επειδή προσπάθησε να συνδυάσει τις ιδέες τού Μαρξ και τού Φρόιντ και την έκδοση τού βιβλίου «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού». Αυτό που δεν αναφέρεται στους αναγνώστες της είναι ότι Κ.Κ. Γερμανίας έχει πάψει να υφίσταται οκτώ μήνες νωρίτερα, από το Μάρτιο τού 1933…

Η συνήθης καλύβα των Γιούροκ.

1933 Δεκέμβριος. Η εφημερίδα «Arbejderbladet» τού Κ.Κ. Δανίας δημοσιεύει μεγάλου μεγέθους ανώνυμο κείμενο, με το οποίο χαρακτηρίζονται τα βιβλία τού Ράιχ ως «επικίνδυνα για την επαναστατική δουλειά» και «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» ως άχρηστο «επειδή δεν δίνει καμία απόδειξη ότι οι ιδέες τού συγγραφέα θα βοηθούσαν την κομουνιστική πάλη».

1933 Δεκέμβριος. Ο Max Eitingon, το δεξί χέρι τού Φρόιντ, μεταναστεύει στην Ιερουσαλήμ, όπου ιδρύει την Παλαιστινιακή Ψυχαναλυτική Εταιρεία.

1934 Ιανουάριος. Το όργανο της Κομιντέρν στην Πράγα «Der Gegenangriff» δημοσιεύει άρθρο με σκληρούς χαρακτηρισμούς. Σημειώνεται σε αυτό ότι «η πρόσκαιρη επιτυχία τού Χίτλερ καταβρόχθισε και μέλη της μικροαστικής τάξης, όπως ο Ράιχ που θεωρεί τον εαυτό του κομουνιστή» και πως οι απόψεις του βρίσκονται πλησιέστερα στο φασισμό, ενώ «παίζει τέλεια το παιχνίδι της χιτλερικής προπαγάνδας». Σημειώνεται ότι εκείνη την εποχή ζει στην Πράγα ο σοβιετικός πράκτορας Comrade Thomas. Είναι αυτός που στη συνέχεια θα παντρευτεί την πρώτη σύζυγο τού Ράιχ, Annie και στη συνέχεια θα τον συκοφαντεί συστηματικά.

1934 Ιανουάριος. Ο Ράιχ αναγκάζεται σε τρίτη μετανάστευση στο Μάλμε τής Σουηδίας.

1934 Φεβρουάριος. Ο μετέπειτα μεγαλύτερος κατάσκοπος τού 20ού αιώνα Kim Philby, παντρεύεται την Alice Kohlman, μια γυναίκα, που ήταν δραστήριο μέλος τού κινήματος sex-pol.

1934 Απρίλιος. Ο Ράιχ εκδίδει το περιοδικό «Zeitscbrift fur Politische Psychologie und Sexualoekonomie» («Περιοδικό για την πολιτική ψυχολογία και σεξουαλική οικονομία»).

1934 Απρίλιος. Δύο κράτη με τους μηχανισμούς τους κινούνται εναντίον του. Η δανική και σουηδική αστυνομία συνεργάζονται για να ασκήσουν διώξεις στον Ράιχ και σε συνεργάτες του. Ξεσηκώνεται ένα κύμα διαμαρτυρίας για τις πιέσεις που δέχεται. Ο

Φρόιντ αρνείται να συμμετάσχει. Η δήλωσή του είναι ξερή: «Δεν μπορώ να συμμετέχω στις διαμαρτυρίες σας για τον δόκτορα Βίλχελμ Ράιχ»… (Το κλίμα συκοφαντίας εξαπλώνεται στη Νορβηγία όπου το 1934 στη φασιστική εφημερίδα την «ABC» δημοσιεύεται εξαιρετικά χυδαία επίθεση εναντίον του, με επιλεγμένη φωτογραφία, για την οποία ο ίδιος ο Ράιχ παραδέχθηκε ότι φαινόταν σαν ηλίθιος).

1934 Απρίλιος. Ο συνεργάτης τού Ράιχ Jonathan Leunbach θέτει υποψηφιότητα ως βουλευτής στις εκλογές στη Δανία, με πλατφόρμα τις θέσεις τής sex-pol.

1934 Απρίλιος. Εμφανίζεται ξανά στο προσκήνιο το κράτος που με τους μηχανισμούς του πολεμά τον Ράιχ. Η Γκεστάπο κατάσχει και κηρύσσει απαγορευμένα τα έργα τού Ράιχ «Τι είναι ταξική συνείδηση», «Διαλεκτικός υλισμός και ψυχανάλυση» και όλα όσα επρόκειτο να δημοσιεύσει στο μέλλον σε οποιαδήποτε χώρα…

1934 Απρίλιος. Η αστυνομία της Σουηδίας κάνει παράνομα έρευνα στο διαμέρισμα του Ράιχ στο Μάλμο. Εισβάλουν στο χώρο του ενώ θεράπευε ασθενή του.

1934 Απρίλιος. Η μαρξιστική ομάδα των ψυχαναλυτών συνεδριάζει παράνομα στο Όσλο. Ο μετέπειτα εχθρός τού Ράιχ, ο Fenichel (κι αυτός από τον στενό κύκλο τού Φρόιντ) επικρίνει τις συνθήκες που επικρατούν στη Διεθνή Ψυχαναλυτική Εταιρεία, αλλά εξαφανίζει την επιστημονική συνεισφορά τού Ράιχ, μην αναφέροντας καμία ανακάλυψή του. Ο Ράιχ παρεμβαίνει και ο Fenichel απολογείται λέγοντας πως είχε «ξεχάσει να αναφέρει τη θεωρία του οργασμού»….

1934 Μάιος. Η Getrude Gaasland, βοηθός αργότερα στη Νορβηγία τού Ράιχ, συλλαμβάνεται από τους ναζί και αφήνεται ελεύθερη πέντε εβδομάδες αργότερα.

1934 Μάιος. Λήγει η βίζα παραμονής του στη Σουηδία. Υποβάλλει αίτημα περαιτέρω παραμονής για τέσσερις εβδομάδες που απορρίπτεται από την αστυνομία. Διαμαρτύρεται στο υπουργείο Μετανάστευσης χωρίς αποτέλεσμα. Ο υπουργός Δικαιοσύνης εξηγεί ότι η απόρριψη της αίτησης έγινε εξαιτίας «πληροφοριών που έδωσε προσωπικός εχθρός του Ράιχ».

1934 Μάιος. Η σουηδική κυβέρνηση τού ζητά να αναχωρήσει από τη χώρα στις 24 Μαΐου.

1934 Ιούνιος. Αναγκάζεται να επιστρέψει παράνομα στη Δανία με το ψευδώνυμο Peter Stein.

1934 Ιούνιος. Ο Ράιχ δέχεται αίτημα τού διάσημου σοβιετικού σκηνοθέτη Sergei Eisenstein, να τού αποστείλει όλα τα έργα του σχετικά με το κίνημα sex-pol.

1934 Ιούνιος. Ο μετέπειτα συκοφάντης του Ράιχ, Fenichel, μιλώντας στην ομάδα των ψυχαναλυτών της Κοπεγχάγης, αποκαλύπτει την αδυναμία του να κατανοήσει τη θεωρία του οργασμού. Ο Ράιχ παρεμβαίνει και του κάνει αυστηρές διορθώσεις.

1934 Ιούλιος. Ο πρώην εκδότης τού Ράιχ και νυν κορυφαίος πράκτορας τής Μόσχας Arnold Deutsch στρατολογεί τον Kim Philby, τον πράκτορα που θα ονομαστεί στη συνέχεια ο μεγαλύτερος κατάσκοπος τού 20ού αιώνα.

1934 Αύγουστος. Δέχεται ένα γράμμα από τον Γραμματέα της Γερμανικής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας που τού αναφέρει ότι δεν πρέπει να εκπλαγεί εάν δεν δει το όνομά του στον κατάλογο των μελών της Γερμανίας και τού ζητά να δώσει τη συγκατάθεσή του γι’ αυτό. Ο Ράιχ δεν αντιλαμβάνεται την παγίδα για την επερχόμενη διαγραφή του και συμφωνεί. «Θαύμαζα την αφέλειά μου και την απειρία μου στην πολιτική ψυχολογία

που δεν μ' άφησαν να εξηγήσω τη μανούβρα», σημειώνει.

1934 Αύγουστος. Υπό την προεδρία τού Ernest Jones, η Διεθνής Ψυχαναλυτική Εταιρεία, με συνωμοτικό τρόπο διαγράφει τον Ράιχ, στο συνέδριο τής Λουκέρνης, μετά από 14 χρόνια συμμετοχής του σε αυτήν, χωρίς να εξηγήσει ουδέποτε την αιτία. Τα αρχεία του Φρόιντ παραμένουν έως και σήμερα ερμητικά κλειστά σε κάθε αίτημα για να διαλευκανθούν εκείνα τα σκοτεινά χρόνια.

Η διαγραφή είχε γίνει μυστικά ένα χρόνο νωρίτερα με προεδρεύοντα τον Max Eitingon. Η ψυχαναλύτρια Edith Jacobson, ήταν η μόνη που γνώριζε το γεγονός και τής «διαφεύγει» να το αναφέρει στον Ράιχ κατά τη συνάντησή τους στο Όσλο τής Νορβηγίας. Αργότερα αυτή η γυναίκα θα σπείρει συκοφαντικές φήμες στις ΗΠΑ εναντίον τού Ράιχ. Ας σημειώσουμε εδώ ότι η Edith Jacobson ήταν στενή φίλη τής πρώτης συζύγου τού Ράιχ, Annie. Επιπλέον ο δεύτερος σύζυγος τής Annie και πράκτορας τής Μόσχας Thomas, βοήθησε τη Jacobson να δραπετεύσει από φυλακή – νοσοκομείο όπου την είχαν κλείσει οι ναζί. Στην Αμερική διατήρησε πολύ στενή φιλία με το ζεύγος των Rubinstein, όπως ήταν το ψευδώνυμο τού σοβιετικού πράκτορα Thomas. Είχε λοιπόν η Jacobson σχέσεις με δύο άτομα – την πρώην σύζυγο του Ράιχ και τον σοβιετικό πράκτορα Thomas, για εντελώς διαφορετικούς λόγους το καθένα, συκοφαντούσαν συνεχώς τον Ράιχ.

Στη συνεδρίαση των ψυχαναλυτών όπου κρίθηκε το μέλλον τού Ράιχ, ο πρόεδρος τής Βρετανικής Εταιρείας Jones και ο πρόεδρος τής Γερμανικής Εταιρείας τού Βερολίνου Eitingon, μίλησαν εξαιρετικά καυστικά για αυτόν. (Εδώ ένα γεγονός ίσως έχει μεγάλη σημασία. Ο μετέπειτα δικηγόρος τού Ράιχ, Hays, που τον συμβούλεψε να μην προχωρήσει σε αγωγή εναντίον τής δημοσιογράφου της οποίας το άρθρο της αποτέλεσε σημείο εκκίνησης για την καταστροφή του, υπήρξε δικηγόρος τής σοβιετικής φίρμας Eitingon, η οποία συντηρούσε οικονομικά τον Max Eitingon, τον άνθρωπο που ήταν δεξί χέρι τού Φρόιντ. Ο γεννημένος στη Ρωσία Max, με τη σειρά του, συντηρούσε οικονομικά τον εκδοτικό οίκο των Ψυχαναλυτών. Ο Γιουνγκ αστειευόμενος είπε μια μέρα στον Φρόιντ ότι ο Max θα μπορούσε κάποτε να εκλεγεί στη Δούμα (το σοβιετικό κοινοβούλιο). Το επιστημονικό έργο τού Max Eitingon, συγκρινόμενο με αυτό τού Ράιχ ήταν νηπιακό. Παρά ταύτα ο Φρόιντ διατηρούσε μεγάλη εκτίμηση γι' αυτόν. Ο αμείλικτος εχθρός τού Ράιχ (ο κατά φαντασίαν… απατημένος και ζηλότυπος σύζυγος) Sandor Rado, (κι αυτός από τον πολύ στενό κύκλο τού Φρόιντ), με συνέντευξή του αργότερα στις ΗΠΑ, ανέφερε ότι ο Max Eitingon, είχε εισοδήματα από επιχειρήσεις που επεκτείνονταν σε Ρωσία, Πολωνία, Αγγλία, και Γερμανία…

Όπως αναφέρει ο Jim Martin στο βιβλίο τού «Wilhelm Reich and the Cold War», παραμένει άγνωστο, πώς ένας πακτωλός χρημάτων ύστερα από συμφωνία με το κομουνιστικό καθεστώς τής ΕΣΣΔ, κυλούσε από τη χώρα αυτή μέσω τής φίρμας Eitingon, προς το δεξί χέρι τού Φρόιντ, τον τότε πρόεδρο τής Γερμανικής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας Max Eitingon. Μυστήριο επίσης παραμένει η σχέση τού Max Eitingon με αυτό τον εμπορικό οίκο. Άγνωστη είναι επίσης η σχέση τού Max Eitingon με τον Naum Eitingon. Ο Naum Eitingon είχε κερδίσει την εκτίμηση τού Στάλιν, επειδή ήταν αυτός που σχεδίασε και ολοκλήρωσε τη δολοφονία τού Τρότσκι.

Ο Max Eitingon, το δεξί χέρι τού Φρόιντ, θεωρήθηκε πράκτορας τής ΕΣΣΔ μετά την απαγωγή και δολοφονία ενός Ρώσου στρατηγού το 1937 στο Παρίσι. Ο οργανωτής τής δολοφονίας διέφυγε στη Ρωσία, αλλά η σύζυγός του συνελήφθη, καταδικάστηκε και πέθανε το 1940 σε γαλλική φυλακή. Στο μεταξύ είχε ομολογήσει πως ήταν συχνή επισκέπτης στο σπίτι τού Max Eitingon, πως τής έδινε πολλά χρήματα (κάτι που ο Eitingon παραδέχθηκε) και αποκάλυψε ότι ο άντρας της, (που στο μεταξύ είχε διαφύγει στην ΕΣΣΔ), συναντούσε μπολσεβίκους στο σπίτι τού Max Eitingon στο Βερολίνο. Τίποτα από όλα αυτά δεν αποδείχθηκε τελεσίδικα, εκτός τής χρηματοδότησης, που ομολόγησε ο Max Eitingon, με επιστολή του προς τον Φρόιντ…

1934 Αύγουστος. Ο Ράιχ επιστρέφει μετά τη διαγραφή του από τη Διεθνή Ψυχαναλυτική Εταιρεία, από την Ελβετία στην Κοπεγχάγη.

1934 Οκτώβριος. Αναγκάζεται στην τέταρτη μετανάστευση στο Όσλο τής Νορβηγίας. Εγκαθίσταται προσωρινά σε ένα από εκείνα τα άθλια ξενοδοχεία – όπως γράφει «που είναι ικανά να τσακίζουν το ισχυρότερο πνεύμα». Θα δημιουργήσει καλύτερες συνθήκες διαμονής και θα παραμείνει στη χώρα για 5 περίπου χρόνια.

1935 Ιανουάριος. Μια ακόμα χυδαία επίθεση σουηδικής εφημερίδας ωθούμενης από αντιπάλους νοσοκομειακούς ψυχιάτρους, ζητά την απέλαση τού Ράιχ για «μην ερωτοτροπεί με νεαρούς και νεαρές, ένας από αυτούς, τούς όπως ονομάζονται, Γερμανούς σεξολόγους και να πείθει με τη λαθεμένη ψευδοεπιστήμη του».

1935. Ο μετέπειτα εκδότης τού αμερικανικού περιοδικού, στο οποίο δημοσιεύθηκε το άρθρο που αποτέλεσε αφορμή για τη δίωξη τού Ράιχ, Michael Straight, προσχωρεί στην κομουνιστική σέχτα τού βρετανικού πανεπιστημίου Κέμπριτζ.

1935. Από τον Μάιο έως τον Δεκέμβριο ο Ράιχ διεξάγει πειράματα διερευνώντας τη βιοηλεκτρική φύση τής λίμπιντο. Ο μετέπειτα καγκελάριος τής Δυτικής Γερμανίας Βίλι Μπραντ συμμετέχει στα πειράματα, μαζί με τη μετέπειτα σύζυγό του, η οποία εκείνη την εποχή εργάζεται ως γραμματέας τού Ράιχ. Ο αρχηγός τής νορβηγικής αστυνομίας Konstand, θεωρεί τον Ράιχ ως «τον πιο επικίνδυνο εχθρό τού νόμου και τής τάξης». Μερικά χρόνια αργότερα ο εκπρόσωπος τής τάξης και των ηθών, θα εκτελεστεί ως συνεργάτης των ναζί.

1935. Ο Στάλιν αρχίζει τις ψεύτικες δίκες τής Μόσχας. Την ίδια εποχή ο Ράιχ βρίσκεται στο Όσλο, ενώ ο μετέπειτα εκδότης Straight, που θα δημοσιεύσει στο περιοδικό του το άρθρο-λιβελογράφημα, συνεχίζει να είναι μέλος τής κομουνιστικής σέχτας τού πανεπιστημίου Κέμπριτζ, χτίζοντας το δρόμο για να γίνει στη συνέχεια πράκτορας της Μόσχας.

1935 Απρίλιος. Στον πόλεμο εναντίον τού Ράιχ, παρεμβαίνει εκ νέου η Γκεστάπο. Στο επίσημο δελτίο πληροφοριών «Reichsgesetzblatt» υπογραμμίζεται ότι πρέπει να κατασχεθούν τα έργα του «επειδή είναι δυνατό να θέσουν σε κίνδυνο τη δημόσια ασφάλεια και τάξη»…

1935 Μάιος. Με νέο δελτίο ανακοινώνεται από τη Γκεστάπο ότι ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ απαγορεύεται η διανομή όλων των εκδόσεων τής sex-pol (σε κάθε γλώσσα) σε όλη τη Γερμανία.

1935 καλοκαίρι. Ο Ράιχ μαζί με την κόρη του Εύα επισκέπτεται την τέως σύζυγό του Άνι, που κάνει διακοπές στην Αυστρία, με τον δεύτερο σύζυγό της Rubinstein. Το αίτημά του να ζήσει η κόρη του μαζί του απορρίπτεται με το επιχείρημα ότι πρέπει πρώτα να τελειώσει την ανάλυσή της με την παιδοψυχολόγο Berta Bornstein. Η Εύα αργότερα αποκάλυψε ότι ο ρόλος αυτής τής γυναίκας ήταν να τής κάνει πλύση εγκεφάλου για να θεωρήσει τρελό τον πατέρα της… Καταπληκτική ψυχανάλυση από μια επιστήμονα που είχε εκπαιδευτεί από την κόρη τού Φρόιντ, Άννα… Ο Ράιχ αγνοούσε τότε ότι ο σύζυγος τής πρώην συζύγου του ήταν πράκτορας τής Μόσχας.

1935 Αύγουστος. Μια ομάδα φοιτητών από την κομουνιστικά σέχτα τού Κέμπριτζ, μεταξύ αυτών ο μετέπειτα κατάσκοπος και εκδότης Straight και ο μετέπειτα ψυχαναλυτής Charles Rycorft, που θα γράψει ένα λιβελογράφημα – βιογραφία εναντίον τού Ράιχ, επισκέπτονται το Λένινγκραντ.

1935 Αύγουστος. Ο Otto Fenichel, έχοντας πλέον εξελιχθεί σε εχθρό και συκοφάντη του Ράιχ, αναγκάζεται να φύγει από το Όσλο, επειδή όπως αναφέρει ο Ράιχ»δεν μπορούσε πια να βγάλει το ψωμί του». Όλοι οι ασθενείς του είχαν προτιμήσει τον Ράιχ ως θεραπευτή τους…

1935 Σεπτέμβριος. Ο Ράιχ αλληλογραφεί με τον Τρότσκι.

1935 Δεκέμβριος. Ο Max Eitingon (το δεξί χέρι τού Φρόιντ) με επιστολή του αρνείται ότι συμμετείχε στην εκδίωξη τού Ράιχ από τη Διεθνή Ψυχαναλυτική Εταιρεία.

1936 Μάιος. Ο Ράιχ στέλνει τηλεγράφημα στον Φρόιντ για τα 80 χρόνια του. Επίσης γράφει άρθρο με τίτλο «Τα συγχαρητήριά μας για τα γενέθλια τού Φρόιντ». Τον ίδιο μήνα κάνει τα πρώτα βήματα για ν' ανακαλύψει τα βιόντα, μεταβατικές μορφές μεταξύ ζώσας και μη ζώσας ύλης. Με αφορμή αυτή την ανακάλυψη θα δεχτεί σε λίγο διάστημα βίαιη επίθεση που θα κρατήσει σχεδόν ένα χρόνο, με πάνω από 100 άρθρα.

1936 Δεκέμβριος. Ο Νορβηγός κομουνιστής υπουργός Δικαιοσύνης Trygve Halvdan Lie και μετέπειτα πρώτος Γενικός Γραμματέας τού ΟΗΕ, απελαύνει τον Τρότσκι. Ορισμένες αναφορές σε νορβηγικές ιστοσελίδες τον τοποθετούν τον Lie, στο χώρο των έμμισθων πρακτόρων τής Μόσχας. Τον ίδιο μήνα ο Ράιχ δείχνει για πρώτη φορά τα βιόντα στον Albert Fischer τού Ινστιτούτου Ροκφέλερ, ο οποίος δεν κατανοεί απολύτως τίποτα.

1937 Ιανουάριος. Ο κατοπινός εκδότης τού αμερικανικού περιοδικού «New Republic» Michael Straight, όπου θα δημοσιευθεί το 1947 το άρθρο – δηλητήριο σε βάρος τού Ράιχ, προσχωρεί στο δίκτυο πρακτόρων τής Μόσχας. Στη συνέχεια θα επιστρέψει στις ΗΠΑ για να ξεκινήσει εργασία στην Morgan Bank…

1937 Μάρτιος. Καλλιέργειες βιόντων στέλνονται από τον Ράιχ για εξέταση στο βακτηριολόγο καθηγητή Theodor Thjotta, που χωρίς να το γνωρίζει ο Ράιχ, εργάζεται με επιχορηγήσεις από το Ίδρυμα Ροκφέλερ.

1937 Μάρτιος. Το Ίδρυμα Ροκφέλερ στο Παρίσι, αρνείται επιχορήγηση στον Βίλχελμ Ράιχ.

1937 Μάιος. Ο καθηγητής Roger du Teiil αρχίζει δουλειά μαζί με τον Ράιχ στο Όσλο και διαπιστώνει την ύπαρξη βιόντων.

1937 Μάιος. Αρχίζει σταδιακά μια μεγάλη και πανουκλιασμένη εκστρατεία τής πλειοψηφίας τού νορβηγικού Τύπου εναντίον τού Ράιχ με αφορμή την ανακάλυψη των βιόντων. Μέσα σε διάστημα ενός έτους θα δημοσιευθούν πάνω από 100 άρθρα εναντίον

20 NEW REPUBLIC

The Strange Case of Wilhelm Reich

by Mildred Edie Brady

The man who blames both neuroses and cancer on unsatisfactory sexual activities has been repudiated by only one scientific journal

του. Ο Ράιχ απαντά μονότονα: «Ελέγξτε τα πειράματά μου». Ουδείς ουσιαστικός έλεγχος γίνεται.

1937 Ιούλιος. Η Ρωσική Ψυχαναλυτική Εταιρεία διακόπτει κάθε είδους δραστηριότητα. Θα ακολουθήσουν 20 χρόνια «πάγου»…

1937 Δεκέμβριος. Η νορβηγική εφημερίδα «Aftenposten» δημοσιεύει την πρώτη επίθεση εναντίον τού Ράιχ, μέσω τού βακτηριολόγου Klaus Hansen, ο οποίος δηλώνει πως η κίνηση των βιόντων είναι η γνωστή κίνηση Brown. Ακολουθεί νέα επίθεση από έναν σύλλογο αντλερικών, που εκτιμά ότι η ψυχιατρική θεραπεία τού Ράιχ είναι απάτη.

1937 Δεκέμβριος. Την ίδια εποχή αρχίζει ψυχιατρική θεραπεία με τον Ράιχ ο ιδρυτής τού πασίγνωστου αντιαυταρχικού σχολείου Σάμερχιλ, Α. Σ. Νίλ.

1938. Εκδίδεται το μνημειώδες έργο τού Ράιχ «Die Bions». («Τα Βιόντα» αποτελούν μια από τις μεγαλύτερες ανακαλύψεις τού Ράιχ). Συνεχίζεται η δηλητηριώδης επίθεση από το νορβηγικό τύπο. Μεταξύ άλλων κατηγορούν τον Ράιχ ότι οργανώνει ραντεβού μεταξύ ψυχικά ασθενών για να έχουν σεξουαλικές σχέσεις, ενώ μια φασιστική εφημερίδα ζητά να κλειστεί σε στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ένας άλλος καθηγητής τον καταγγέλλει στις αρχές επειδή διεξήγε πειράματα με ζώα… (ποντίκια).

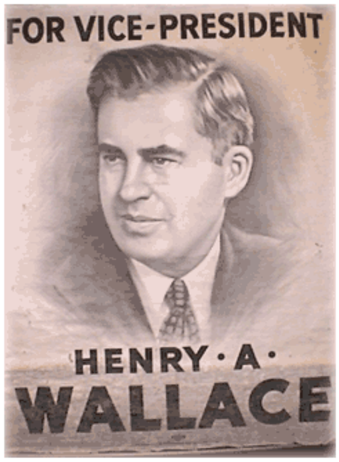
Ο Ράιχ ζητά να γίνουν ελεγχόμενα πειράματα για τα βιόντα. Αρχικά ο ιατρικός σύλλογος αντιδρά θετικά αλλά αργότερα αλλάζει στάση. Ο συνεργάτης τού Ράιχ καθηγητής Roger du Teil αποβάλλεται από το πανεπιστήμιο επειδή συνεργάζεται με τον Ράιχ. Λίγο αργότερα, επειδή γίνεται σαφές ότι πρόκειται περί σκανδάλου, αποκαθίσταται στη θέση του.

Την ίδια εποχή ο μετέπειτα εκδότης – πράκτορας τής Μόσχας Michael Straight στου οποίου το περιοδικό θα δημοσιευθεί το 1947 το λιβελογράφημα εναντίον τού Ράιχ, διορίζεται στο Στέιτ Ντιπάρτμεντ…

1938 Φεβρουάριος. Λήγει η άδεια παραμονής τού Ράιχ στη Νορβηγία. Ξεκινά μέσω δημοσιευμάτων στον Τύπο, πόλεμος για την απέλασή του, που εμποδίζεται προς το παρόν από πολλούς υποστηρικτές του.

1938 Μάρτιος. Δημοσιεύεται στο νορβηγικό Τύπο επιστολή υποστήριξης για τον Ράιχ από το διάσημο ανθρωπολόγο Μαλινόφσκι. Περίπου 70 χρόνια αργότερα ο ιστορικός Havard Nilsen καθηγητής στο τμήμα ιστορίας τού πανεπιστημίου τού Όσλο με την εργασία του – “The Troll Circle” – “Ο κύκλος των καλικάντζαρων” – θα αποκαλύψει ότι η συκοφαντική εκστρατεία εναντίον του Ράιχ, οργανώθηκε κυρίως μέσα από την τότε νορβηγική κυβέρνηση, για πολιτικούς λόγους και θα αποκαλύψει επίσης ορισμένα δεδομένα για τη σχέση Ράιχ – Τρότσκι.

1939 Φεβρουάριος. Ο Ράιχ ανακαλύπτει τα βιόντα SAPA. Κομβικό σημείο για να ανακαλύψει στην πορεία, την εκπομπή ενέργειας από αυτά και στη συνέχεια για να

ανακαλύψει τον οργονοθάλαμο και όλα όσα ακολουθούν. Μια ακόμα έμμεση επίθεση εναντίον του. Η κυβέρνηση μπροστά σε ένα κύμα διαμαρτυρίας για τη συκοφαντική εκστρατεία εναντίον τού Ράιχ στο νορβηγικό τύπο, αποφασίζει να μην τον απελάσει με πλάγιο τρόπο. Ψηφίζει νόμο που τον «φωτογραφίζει» με τον οποίο ορίζεται ότι οποιοσδήποτε εξασκεί ψυχανάλυση ή ψυχοθεραπεία θα πρέπει να αποκτήσει ειδική άδεια από την κυβέρνηση. Αυτό στην ουσία είναι το τέλος παραμονής του και στη Νορβηγία.

Aften
des
Oberreichsanwalts beim Volksgerichtshof

Der Obergerichtshof
beim Volksgerichtshof
12J 3/39.

Berlin, den 26. Juli 1939.

Zu I bis II pp .

III. 1.pp.

2.) Das Verfahren gegen Horst Holmström, Anna Johannsen, Dr. Reich und Willy Brandt wird abgetrennt.
Zu diesen Verfahren sind zu nehmen:
a) Beglaubigte Abschrift dieser Verfügung (Durchschlag zu den Handakten);

b) beglaubigte Abschriften soweit < > von Bd. I Bl. 118, 120/123, 124, 125, 127, 128, 131, 138, 139/142, 143, 144, 150, 218, 219, 220, Bd V Bl.80/84, 85, 87.

IV bis IX pp.

Im Auftrage
Gez. Spahr.

Το έγγραφο με το οποίο επιτάσσεται η εκτέλεση τού Βίλι Μπραντ (μετέπειτα καγκελαρίου τής Δυτικής Γερμανίας) και Βίλχελμ Ράιχ.

1939 Απρίλιος. Η εφημερίδα «Aftenposten» δημοσιεύει άρθρο δύο βιολόγων στο οποίο αναφέρεται ότι ο Ράιχ γνωρίζει ανατομία όσο ένας πρωτοετής φοιτητής και ότι το αίτημά του για έλεγχο των πειραμάτων του είναι χαμένος χρόνος… (Σημειώνεται ότι ο Ράιχ ήταν αριστούχος στο μάθημα τής ανατομίας και γενικά στα περισσότερα μαθήματα τής ιατρικής. Ήταν μάλιστα τόσο καλός ώστε παρέδιδε μαθήματα σε πρωτοετείς φοιτητές ενώ αυτός ήταν μόλις στο δεύτερο έτος, τέλειωσε δε την ιατρική σε τέσσερα έτη αντί για έξι. Είναι επίσης χαρακτηριστικό της ιδιοφυΐας του ότι το καλοκαίρι τού 1922 πήρε το πτυχίο της ιατρικής, ήταν μέλος της Ψυχαναλυτικής Εταιρείας, συμμετείχε σε διάφορες κλινικές έρευνες και ασκούσε ψυχανάλυση για περισσότερο από τρία χρόνια).

1939 Μάιος. Ο Ράιχ αποφασίζει να πραγματοποιήσει την πέμπτη μετανάστευση. Αυτή τη φορά στις ΗΠΑ.

1939 Μάιος. Η σύζυγος του μετέπειτα καγκελαρίου τής Δυτικής Γερμανίας Βίλι Μπραντ, Getrude Gaasland, μεταφέρει πριν από τον Ράιχ στην Αμερική, το αρχείο του, εργαστηριακά εργαλεία, και έπιπλα. Συνολικά εργάστηκε ως βοηθός του για πέντε χρόνια.

1939, 27 Αυγούστου. Ο Ράιχ αποβιβάζεται στη Νέα Υόρκη, ύστερα από ήσυχο ταξίδι με το πλοίο «Stavenger».

1939 Σεπτέμβριος. Ο Χίτλερ εισβάλλει στην Πολωνία. Ξεκινά ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος. Για τον Ράιχ αρχίζει στις ΗΠΑ μια νέα δημιουργική περίοδος εξαιρετικών ανακαλύψεων, αλλά και νέων σκληρότερων διώξεων και συκοφαντιών.

ΑΥΓ

1942. Το FBI θα ανακρίνει τον σύζυγο τής δημοσιογράφου, Μπρέιντι (Brady), εκείνης που 5 χρόνια αργότερα το 1947 θα γράψει ένα άρθρο – «δολοφονία» για τον Ράιχ, επειδή τον θεωρούσε πράκτορα τής Μόσχας, όπως και ήταν.

Μετά τη δημοσίευση του άρθρου το 1947, ο Ράιχ έστελνε συνεχώς επιστολές στο FBI,

υποστηρίζοντας ότι είναι θύμα «κόκκινης» συνωμοσίας, με αιχμή την Brady, αλλά το FBI, περιέργως δεν συνέδεε το θέμα, παρά το γεγονός ότι ήδη γνώριζε τη δράση τού ζεύγους των Brady. Γνώριζε δηλαδή, ότι η δημοσιογράφος – λιβελογράφος ήταν πράκτορας τής Μόσχας, όπως καταδεικνύεται μέσα από την έξοχη έρευνα του εκδότη-δημοσιογράφου Jim Martin στο βιβλίο του «Wilhelm Reich and the Cold War». Σελίδες τού φακέλου τής Brady, που διατηρεί το FBI, είναι ολοσχερώς σβησμένες, επειδή με βάση τους νόμους «National Security Act 1947» και «CIA Act 1949» θεωρούνται ύψιστα κρατικά μυστικά. Ας το σκεφτούμε λιγάκι. Η σκοτεινή δράση αυτής τής παντελώς άγνωστης δημοσιογράφου στο ευρύ κοινό των ΗΠΑ, καλύπτεται από το FBI και τη CIA, επειδή εάν αποκαλυφθεί, θα βλάψει τα εθνικά συμφέροντα τής υπερδύναμης…

(Συνεχίζεται...)

Τρότσκι και Ράιχ

Ο Τρότσκι υπήρξε ο μέγιστος εχθρός τού Στάλιν. Δεν γνωρίζουμε σίγουρα εάν ο Ράιχ συναντήθηκε με τον Τρότσκι στο Παρίσι, αν και υπάρχουν ορισμένα αξιόλογα δεδομένα που το υποδηλώνουν, ενώ είναι απολύτως σίγουρο ότι βρέθηκε και μίλησε με τροτσκιστές.

Σύμφωνα με τα μέχρι τώρα στοιχεία ο Ράιχ συναντήθηκε με τον Τρότσκι την Άνοιξη τού 1936 στο Παρίσι. Μια επιστολή[74] που βρέθηκε στα αρχεία

Εάν και όταν ο Ράιχ συνάντησε τον Τρότσκι στο Παρίσι ήταν εκεί και ο μεγάλος γιος τού Τρότσκι ο Λεόν Σεντόφ. Αυτός διατηρούσε το αρχείο τού πατέρα του, έλεγχε και επιμελούνταν την αλληλογραφία του και εξέδιδε το περιοδικό «Bulletin for Opposition».

Όπως και ο πατέρας του βρισκόταν υπό τη στενή παρακολούθηση πρακτόρων τού Στάλιν, αλλά το κυριότερο γεγονός που αγνοούσε ήταν ότι εκείνο το άτομο που εμπιστευόταν απόλυτα, ο Μαρκ Ζβορόφσκι, που τον γνώριζε με το ψευδώνυμο ως Ετιέν, ήταν πράκτορας τού Στάλιν. Στον Ετιέν ο γιος τού Τρότσκι είχε δώσει την άδεια να συλλέγει την αλληλογραφία του και την αλληλογραφία τού πατέρα του και του είχε δώσει τα κλειδιά των αρχείων τού Τρότσκι![75]

Όπως είναι αυτονόητο όταν ο Τρότσκι ή κάποιοι από τον περίγυρό του συναντήθηκαν με τον Ράιχ ο Στάλιν το πληροφορήθηκε αμέσως. Το άμεσο επακόλουθο ήταν να τον κατατάξει αμέσως στους εχθρούς του και να συμπεριλάβει το όνομά του στις λίστες των

(74) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Philip Bennet, PhD., ακολουθώντας το νήμα των δεδομένων έψαξε και βρήκε την πρωτότυπη επιστολή τού τού Albert Glotzer, που βρισκόντα στα αρχεία τού Hoover Institute, Stanford University, με ημερομηνία 28 Απριλίου 1936 στην οποία γινόταν η αναφορά για τη συνάντηση Τρότσκι - Ράιχ. Η συγκεκριμένη συνάντηση είχε συμβεί «πριν μερικές εβδομάδες» και όπως αναφέρει ένα άτομο που ήταν παρών «επρόκειτο για μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα συζήτηση μεταξύ του LD και τού ριζοσπάστη ψυχιάτρου Βίλχελμ Ράιχ». Ο συγγραφέας τής επιστολής δηλώνει ότι προφανώς η συνάντηση έγινε αντιληπτή από τους πράκτορες τού Στάλιν δεδομένου ότι οπουδήποτε πήγαινε και οτιδήποτε έκανε ο Τρότσκι το μάθαινε ο Στάλιν. Η χρήση των αρχικών LD τα οποια αναφέρονται στον Τρότσκι, ο συγγραφέας τής εν λόγω έρευνας τα αποδίδει στην ρωσική ππρακτική να απευθύνονται σε κάποιον αναφέροντας το όνομά του μαζί με το πατρώνυμο, δηλαδή στον Lev Davidovich Bronsstein, που ήταν το πραγματικό όνομα τού Τρότσκι. - WILHELM REICH, THE FBI, AND THE NORWEGIAN COMMUNIST PARTY: THE CONSEQUENCES OF AN UNSUBSTANTIATED RUMOR, by Philip W. Bennet. Hamden, CT. USA

(75) The KGB in Europe and the West - The Mitrokhin Archive, by Christopher Andrew and Vasili Mitrokhin. Penguin Books 2000, (on pages 92-94).

υπό δολοφονία αντιπάλων τού καθεστώτος του, όπως αποκάλυψαν τα ντοκουμέντα που ήρθαν στο φως αργότερα, εάν δεν το είχε ήδη κάνει νωρίτερα αμέσως μετά την έκδοση τού βιβλίου τού Ράιχ «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού».(76)(77)

Ένα επιπλέον στοιχείο τής συνάντησης Τρότσκι - Ράιχ είναι η γνώση τού Τρότσκι για τον Ράιχ επιβεβαιωμένη από τις πληροφορίες που έδινε στον Τρότσκι για τον Ράιχ ο Otto Knobel, ο οποίος αποβλήθηκε από το γερμανικό κομουνιστικό κόμμα ως τροτσκιστής. Εργάστηκε στον εκδοτικό οίκο τού Ράιχ, στη Δανία, μετανάστευσε στο Παρίσι και θαύμαζε τόσο πολύ τον Ράιχ ώστε διάβαζε τις επιστολές του στον Τρότσκι ή τις έστελνε ταχυδρομικά! Τελικά κατέληξε σε στρατόπεδο συγκέντρωσης το 1937 όταν έκανε το λάθος να επισκεφτεί την Ε.Σ.Σ.Δ. και να εργαστεί σε ένα σχολείο το 1936.(78)

Ο Στάλιν εξόρισε τον Τρότσκι το 1928 στη Σιβηρία. Τον επόμενο χρόνο τον εκδίωξε από την Ε.Σ.Σ.Δ με την Τουρκία να γίνεται ήταν η πρώτη χώρα που τον δέχθηκε χωρίς να έχει διαβατήριο. Το 1933 ο Τρότσκι αναγκάζεται να μεταναστεύσει στη Γαλλία, το ίδιο έτος που την εξουσία στη Γερμανία έπαιρνε ο Χίτλερ και ο Βίλχελμ Ράιχ διέφευγε στη Δανία γλιτώνοντας την εκτέλεση από τους ναζί.

Στη Γαλλία παρέμεινε για δυο πολύ δύσκολα χρόνια και το 1934 όταν ο Ράιχ ταξιδεύει στη Γαλλία όπου πρέπει να συναντήθηκε με τον Τρότσκι, και σίγουρα με ορισμένους κορυφαίους τροτσκιστές. Στη συνέχεια ο Ράιχ ταξιδεύει παράνομα στη Δανία και ζει εκεί με το ψευδώνυμο Peter Stein, γράφοντας στο διάστημα αυτό το βιβλίο του «Τι είναι ταξική συνείδηση;». Εκδίδει σε δεύτερη έκδοση τη «Μαζική ψυχολογία τού φασισμού» και το «Διαλεκτικός υλισμός και ψυχανάλυση». Στο πρώτο βιβλίο εμφανίζεται έντονη κριτική στο Κ.Κ. Γερμανίας και στους σοσιαλιστές οι οποίοι δεν συνεργάστηκαν δίνοντας έτσι χώρο στους ναζί. Στο δεύτερο υπάρχουν για πρώτη φορά υποσημειώσεις στις οποίες είναι φανερή η κριτική που ασκείται για το καθεστώς τού Στάλιν.

Το Φθινόπωρο τού 1934 διαγράφεται σιωπηρώς και συνωμοτικά από τη Διεθνή Ψυχαναλυτική Εταιρεία και ζώντας μέσα σε μέγα σύννεφο αναταραχής και ανασφάλειας με-

(76) Σ.τ.Χ.Μ.: Οι τραγωδίες που βίωσε ο Τρότσκι με τις διώξεις και τις δολοφονίες μελών τής οικογένειάς του αποδίδονται εξαιρετικώς παραστατικά στο κείμενο που ακολουθεί:
«...Η πρώτη του σύζυγος (τού Τρότσκι) *κλείστηκε σε σταλινικό στρατόπεδο καταναγκαστικής εργασίας, δύο από τα τέσσερα παιδιά του δολοφονήθηκαν από πράκτορες του Στάλιν, η μια του κόρη πέθανε αβοήθητη από φυματίωση καθώς ο άντρας της σάπιζε στις φυλακές, ενώ και το τέταρτο παιδί του, η άλλη του κόρη, ρημαγμένη ψυχολογικά από την δυστυχία και το αδιάκοπο κυνηγητό, αυτοκτόνησε. Ο Τρότσκι, εκτός από τον χαμό των τεσσάρων παιδιών του, έζησε να δει και την δολοφονία εφτά γραμματέων του». «...Φυσικά, δεν θα μπορούσε να παραληφθεί από την λίστα των θυμάτων του Ετιέν και το όνομα του Λεόν Σεντόφ, όπως προαναφέρθηκε. Στις 16 Φεβρουαρίου 1938 μεταφέρθηκε από φίλους του σε μια μικρή κλινική στο Παρίσι για εγχείρηση σκωληκοειδίτιδας. Ενώ η επέμβαση πήγε καλά, και ο Λεόν Σεντόφ ανάρρωνε υγιής, ξαφνικά παρουσίασε περίεργα συμπτώματα και λίγες μέρες αργότερα πέθανε, στα 32 του χρόνια. Γράφει ο Πάμπλο: «Είναι τώρα σχεδόν βέβαιο ότι ο Λεόν Σεντόφ δολοφονήθηκε από ανθρώπους της αστυνομίας του Στάλιν, που κινούσε στο Παρίσι, εκτός των άλλων, ο περίφημος Ετιέν.» Ο νεαρός επαναστάτης Λεόν Σεντόφ, δολοφονήθηκε με δηλητήριο".* - Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΤΙΕΝ, γραμμένο από τον Gracchus Babeuf, 8.8.2007 - https://www.phorum.gr/viewtopic.php?f=51&t=78388

(77) Σ.τ.Χ.Μ.: Στο πρώην απόρρητα αρχεία τού Ράιχ υπάρχουν μια σειρά επιστολές μεταξύ Ράιχ και Τρότσκι. Δυστυχώς δεν έχω καταφέρει να πάρω αντίγραφά τους. - CORRESPONDENCE (C) - All boxes currently marked "C" = "Correspondence"- Box 1 General: 1929-34 - http://www.wilhelmreichtrust.org/correspondence.pdf

(78) DOCUMENT 20 - Cadres Department memorandum on "Trotskyists and other hostile elements in the emigre community of the German CP." - http://www.orgonelab.org/Document20.htm#_edn25

ταναστεύει εκ νέου στη Νορβηγία, όπου παραμένει έως το 1939. Εκεί θεωρείται ως τροτσκιστής και πιθανώς εξαιτίας των πιέσεων τής Μόσχας και των λιβελογραφημάτων των ΜΜΕ για το βιβλίο του «Τα βιόντα» εκδιώκεται από τη χώρα (από τον ίδιο υπουργό που είχε αναγκάσει νωρίτερα τον Τρότσκι να μεταναστεύσει στο Μεξικό), μεταναστεύοντας στις ΗΠΑ.

Ο Τρότσκι μετανάστευσε αναγκαστικά στη Νορβηγία τον Ιούνιο τού 1935, εξαιτίας τής πίεσης τού Στάλιν προς τη γαλλική κυβέρνηση. Ο υπουργός Δικαιοσύνης τής Νορβηγίας, που θα υποκύψει αργότερα στις πιέσεις τού Στάλιν και θα τον απελάσει, ζητά από τον Τρότσκι να δώσει συνέντευξη στην εφημερίδα που υποστηρίζει το κόμμα του, παραβιάζοντας ο ίδιος τους όρους που καθόρισε για να γίνει δεκτός στη Νορβηγία, δηλαδή ο Τρότσκι να μην έχει πολιτική δράση...

Αναφέρω εδώ αυτές τις λεπτομέρειες επειδή είναι σημαντικές καθώς αναδεικνύουν περισσότερο το γεγονός ότι ο Τρότσκι απελάθηκε τον επόμενο χρόνο, ελάχιστο διάστημα πριν ξεκινήσουν οι περιβόητες δίκες τής Μόσχας, εξαιτίας των πιέσεων τού Στάλιν, ο οποίος προφανώς θα κινδύνευσε με εγκεφαλικό επεισόδιο διαβάζοντας το βιβλίο τού Τρότσκι «Η προδομένη επανάσταση», που γράφτηκε στη Νορβηγία.

Η απέλασή του ανακοινώθηκε το Δεκέμβριο τού 1936 και στον Τρότσκι δόθηκαν μόλις 48 ώρες για να προετοιμασθεί πριν την εκδίωξή του από τη χώρα. Μεταφέρθηκε νύχτα με αυτοκίνητο τής αστυνομίας στο λιμάνι όπου επιβιβάστηκε σε δεξαμενόπλοιο που έφθασε στο Μεξικό μετά 20 ημέρες, στις 9 Ιανουαρίου τού 1937. Όλο αυτό το διάστημα παρέμενε, μαζί με τη σύζυγό του, κλεισμένος μέσα σε μια καμπίνα και φρουρούμενος.[79]

Το γεγονός τής απέλασης ευχαρίστησε τόσο πολύ τον Στάλιν ώστε έδωσε εντολή στον Ρώσο πρέσβη να επισκεφτεί τον υπουργό Δικαιοσύνης, (ο οποίος θα απέλασε και τον Ράιχ το 1939), και να του προσφέρει μια δέσμη από

ην προφομένηαπείλησε και με διακοπή εμπορικών συναλλαγών.

Σε δυο μήνες, τον Αύγουστο τού 1935 δηλαδή, μπράβοι τού φασίστα δημάρχου τού Όσλο Κουίσλινγκ, προσπαθούν να εισβάλλουν στο σπίτι τού Τρότσκι παριστάνοντας τους αστυνομικούς. Καταφέρνουν να κλέψουν δυο τρία έγγραφα από το γραφείο του και ανακοινώνουν αργότερα ότι έχουν αποδείξεις πως ο Τρότσκι δρα πολιτικά, άρα παραβιάζει τους όρους φιλοξενίας στη χώρα και πρέπει να απελαθεί. Στην ουσία τα έγγραφα που πήραν ήταν ένα απόκομμα εφημερίδας κι ένα γράμμα τού Τρότσκι σε έναν Γάλλο οπαδό

(79)Σ.τ.Χ.Μ.:

Τον Ιούνιο τού 1936 ο Νορβηγός υπουργός Εξωτερικών «προσκλήθηκε» στη Μόσχα όπου του δηλώθηκε έντονα ότι η παράταση παραμονής τού Τρότσκι στη Νορβηγία σημαίνει ότ η κυβέρνση επιτρέπει τη δράση ενός πράκτορα provocateur. O ypoyrg;ow den yposx;uhke t;ipota ston St;alin, all;a dymo m;hnew met;a o Sobietik;ow pr;exbhw me di;abhma dmamartyr;iaw τόνισε στην κυβέρνηση ότιπρέπει να απλεαθεί ο τρότσκι επειδή χρησιμοποιεί τη χώρα ως βάση για να συνωμοτεί εναντίον τής ΕΣΣΔ. Για να εξαναγκάσουν την κυβέρνηση τής χώρας.ανακοίνωσαν ότι θα διακόψουν τις εισαγωγές ψαριών από τη Βαλτική Θάλασσα. Το ζήτημα από εδώ και πέρα παραπέμφθηκε στον υπουργό Δικαιοσύνης Λι, ο οποίος είχε συναντήσει για πρώτη φορά τον τρότσκι στη Μόσχα το 1921, όταν ήταν επικεφαλής τού Κόκκινου Στρατού. Ο Λι ήταν αρχικά φανατικός σοσιαλιστής και διεθνιστής. Η τύχη τον έφερε να συναντήσει μετά 15 χρόνια και κάτω από εντελώς διαφορετικές συνθήκες τον Τρότσκι. Του ζήτησε να πάψει να ασκεί κριτική στον Στάλιν. Ο Τρότσκι απάντησε πως κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες θα ασκεί συνεχώς κριτική στον Στάλιν. Ο Λι αποχώρησε δυσαρεστημένος και επισκέφθηκε ξανά τον Τρότσκι μετά δυο εβδομάδες για να υπάρξει αυτή τη φορά πλήρης σύγκρουση και να ακολουθήσει η απέλαση τού Τρότσκι. - Europe 1918 - 1942, a Political History, by Howard M. Sachar. University of Toronto Press 2015. (CHAPTER NINE: The Hunt for Leon Trotsky).

του, τα οποία, ενώ εκείνη την εποχή κρίθηκαν ως ασήμαντα, αργότερα και μετά τις πιέσεις τού Στάλιν θα χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά γεγονότα ότι ο Τρότσκι δρα πολιτικά.[80]

Ο Κουίσλινγκ, μαζί με τον αδερφό του κατηγορούσαν αργότερα και τον Ράιχ. Μετά την εισβολή των ναζί στη Νορβηγία ο Κουίσλινγκ έγινε δοτός πρωθυπουργός. Υπηρέτησε πιστά τους ναζί στη διάρκεια τής κατοχής τής χώρας του και το επώνυμό του χρησιμοποιείται πλέον ως συνώνυμο τής προδοσίας και τού δωσιλογισμού.

Τον επόμενο χρόνο ωθείται ξανά σε φυγή από τη χώρα, ύστερα από πολύ έντονη πίεση τού Στάλιν προς τη νορβηγική κυβέρνηση. Βρίσκει τελικά καταφύγιο στο Μεξικό και ζει εκεί φρουρούμενος συνεχώς έως το 1940, όταν ο πράκτορας τού Στάλιν Μερκαντέρ καταφέρνει να τον δολοφονήσει.

Στο μεταξύ, στη Νορβηγία ο Ράιχ εκδίδει ένα περιοδικό αναφερόμενος στις ανακαλύψεις του και σε πολιτικά ζητήματα.[81] Επίσης, εκδίδει το 1935 μια μπροσούρα που θα γίνει κόκκινο πανί για τον Στάλιν, με τίτλο «The Masses and the State», που θα ενσωματωθεί αργότερα στην 3η έκδοση τής «Μαζικής ψυχολογίας τού φασισμού» το 1946.

Ωστόσο, πριν φθάσουμε στην οργανωμένη επίθεση τού Στάλιν που ξεκίνησε το 1946 στις ΗΠΑ, θα παραμείνουμε στα μέσα τού 1936 κι ενώ ο Στάλιν προετοιμάζει τις μεγάλες διώξεις. Τότε ο Ράιχ κάνει ένα μέγιστο λάθος. Στέλνει τη μπροσούρα «The Masses and the State» σε συντρόφους του κομουνιστές στη Σοβιετική Ένωση(!) ζητώντας να διαδώσουν την κριτική του για τον Στάλιν σχετικά με την εξαφάνιση τού αληθινού κομουνισμού που επέφερε στη χώρα!..

Όπως ήταν επόμενο η μπροσούρα βρέθηκε στα χέρια σταλινικού συγγραφέα. Αυτός γράφει μια άκρως δηλητηριώδη κριτική σε βάρος τού Ράιχ συνδέοντάς τον ταυτόχρονα με τον τροτσκισμό βάζοντας έτσι σε πλήρη κίνηση τον τροχό εξόντωσής του, *«με κάθε μέσο»,* όπως θα γράψει αργότερα (σε αμερικανικό περιοδικό αρκετά γνωστό στο κοινό, που εκδιδόταν σύμφωνα με τη γραμμή τού Στάλιν), ένας φιλοσταλινικός ψυχίατρος, σε κριτική του για το βιβλίο τού Ράιχ «Η μαζική Ψυχολογία τού φασισμού, με αφορμή την 3η έκδοσή του στις ΗΠΑ το 1946.

Upon arrival in Scandinavia, he soon found himself being openly attacked in both Nazi and CP newspapers. Worse, unbeknownst to Reich, he was at that time also being tracked by the Soviet NKVD (forerunner of the KGB). A 1936 Comintern/NKVD document marked “Top Secret” and identifying “Trotskyists and other hostile elements in the emigre community of the German CP”, obtained from Soviet archives after the collapse of the USSR,2 included his name. That was tantamount to a Soviet arrest warrant and death-sentence. While Reich was never a follower of

(80) Trotsky in Norway - http://www.socialismtoday.org/49/norway.html

(81) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Ράιχ κατά την περίοδο 1934 - 1938 εξέδιδε το περιοδικό «Zeitschrift für Politische Psychologie und Sexualökonomie” (Περιοδικό τής πολιτικής ψυχολογίας και σεξ-οικονομίας” χρησιμοποιώντας το ψευδώνυμο Ernst Parell.

Trotsky, the accusation alone was sufficient for his name, and that of one of his Denmark-Norway contacts, Otto Knobel, to appear on what amounted to a Comintern/NKVD death-list. Knobel's offense was having been a known associate of Reich, indicating Reich was the primary target and offender. The document carried notations on others who had already been apprehended and sent into prisons or off to the Siberian gulag, or executed. Knobel was in fact later arrested by the NKVD and imprisoned, or "disappeared" (executed).

THE STRANGE CASE OF WILHELM REICH

By Mildred Edie Brady

BULLETIN OF THE MENNINGER CLINIC Vol 12. No. 2
March 1948

Reprinted from THE NEW REPUBLIC MAY 26, 1947

As far as the editors can determine, the following article by Mildred Edie Brady reprinted from the *New Republic* of May 26,1947, with the permission of the editors and the author, is a valid presentation of "The Strange Case of Wilhelm Reich." In view of the fact that the author of the article suggested that members of the medical profession had not themselves made sufficient effort to warn the public of their non-approval of Mr. Reich, the editors of the *Bulletin* decided to reprint her article for the benefit of our readers. In the middle and late 1920's, Reich made some important contributions to the theory of psychoanalysis in his numerous papers and book on character analysis. He was expelled from the International Psychoanalytic Association in 1934 because of his complete ideological departure. At the same time his political activities, as described in the following article, had brought him into sharp conflict with all political parties, including the Nazis, the Socialists, and the Communists.

The review by Jules H. Masserman of Reich's latest edition of *Character Analysis,* in *Psychosomatic Medicine* is not an official repudiation of Reich by psychoanalysts. When an individual leaves a scientific field of endeavor, it is hardly customary and certainly unnecessary that workers in the original field should be expected to state their opinions publicly. His present interests, theories and practice involving the orgastic potency theory and the discovery of orgone have nothing to do with psychoanalysis and are not accepted as such by any of the leaders in psychoanalysis today.

The Editors

Άνω: Η ανόητη δικαιολογία για την αναπαραγωγή τού αθλιο-γραφήματος από τους τότε εκδότες τής Menninger Clinic.

Ήδη από την αρχή τού 1950 η KGB χρησιμοποιούσε την ΄δρα τού ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη ως βάση κατασκοπίας. Δεδομένου ότι οι διαπιστευμένοι στον ΟΗΕ ορκίζονταν να μην δεσμεύονται με τα κράτη από όπου προέρχονταν. Αυτό τον όρκο η ΕΣΣΔ τον χρησιμοποιούσε αδίστακτα για την καλύτερη απόδοση των πρακτόρων της. Πριν αποσκιρτήσει στη Δύση το 1968 ένα απο τους ανώτερους Σοβιετικούς αξιωματούχους στο ΟΗΕ ο Αρκάντι Σεβτσένκο αποκάλυψε ότι η Μόσχα χρησιμοποιούσε τον ΟΗΕ αρχικά για προπαγάνδα, αργότερα για κατασκοπία και τελικά μετέτρεψε τον ΟΗΕ σε μια από τις σημαντικότερες βάσεις τής KGB και τής στατιωτικής μυστικής αστυνομίας τού Στάλιν τής GRU. Ο Sebtsenko αποκάλυψε ότι οι πράκτορες των Σοβιετικό έλεγαν ότι ο ΟΗΕ είναι ο υψηλότερος πύργος παρατήρησης,...

https://www.youtube.com/watch?v=yX1Awfku268&feature=player_embedded

Γνωρίζουμε ότι ο Τρότσκι ήταν θετικά διακείμενος προς την ψυχανάλυση. Είναι σίγουρο ότι τον ενδιέφεραν οι κλινικές ανακαλύψεις τού Φρόιντ (και αυτές τού Ράιχ, όπως φάνηκε αργότερα).

Από πολύ νωρίς, ήδη από το 1924, όταν ο Ράιχ είχε κλείσει μόλις δυο χρόνια εργαζόμενος ως ψυχαναλυτής, ο Τρότσκι είχε αναφερθεί στη σχέση ψυχανάλυσης και μαρξισμού με το έργο του «Literature and Revolution». Στο κεφάλαιο *«Η πολιτική των κομουνιστών απέναντι στην τέχνη»*, θέτει για πρώτη φορά το ζήτημα εάν η ψυχανάλυση τού Φρόιντ μπορεί να συνδυαστεί με τον διαλεκτικό υλισμό για να καταλήξει ότι ναι, αυτό μπορεί να γίνει, όπως πιστεύουν και άλλοι σύντροφοι για παράδειγμα ο Καρλ Ράντεκ.[82]

Σε όλη του τη ζωή παρέμενε θετικός, αλλά με διακυμάνσεις, στην ψυχαναλυτική θεωρία,

(82) Literature and Revolution, by Leon Trotsky. Edited by William Keach. Haymarket Books, 2005. https://thecharnelhouse.org/wp-content/uploads/2015/05/leon-trotskii-literature-and-revolution-1923.pdf

υποστηρίζοντας ότι ο Φρόιντ αποκάλυψε πως η συνείδηση είναι ένα μικρό μέρος των σκοτεινών ψυχικών δυνάμεων τού ανθρώπου, παρομοιάζοντας την κατάσταση με μαθητευόμενη δύτη που καταδύεται στον πυθμένα τού ωκεανού όπου τραβάει φωτογραφίες μυστηριωδών ψαριών...

Ο Τρότσκι εκτιμούσε τη θεωρία τού Φρόιντ για τις σκοτεινές ορμές τού ασυνειδήτου, αλλά θεωρούσε (προφανώς λόγω αγνοίας, σε αντίθεση με τον Φρόιντ), ότι το ασυνείδητο είναι δυνατό να εξημερωθεί από τη λογική. Το εργαλείο γι΄αυτή την τιθάσευση ήταν η επανάσταση. Αυτή θα μπορούσε να διαμορφώσει τον νέο άνθρωπο, που θα είχε τον πλήρη έλεγχο των πράξεών του. Το αποτέλεσμα θα ήταν να μειωθεί η πάλη με τον εαυτό του και η πάλη των τάξεων!..

Είναι γεγονός ότι ο Τρότσκι στράφηκε περισσότερο προς την παβλοφική άποψη των ανακλαστικών θεωρώντας ότι είχε καλύτερη επιστημονική βάση.[(83)] Έστειλε μάλιστα μια επιστολή στον Παβλόφ ρωτώντας τον αν υπάρχει δυνατότητα να ενωθεί η θεωρία των ανακλαστικών με την ψυχανάλυση. Στην επιστολή αυτή ο Παβλόφ δεν απάντησε.[(84)]

Επίσης, ο Τρότσκι, σε αντίθεση με τον Στάλιν που θεωρούσε την ψυχανάλυση απατηλή επινόηση των αστών για τη λύση των προβλημάτων τους τα οποία μπορούσε να επιλύσει **μόνο** η αταξική κοινωνία, παρέμενε συστηματικός μελετητής τής ψυχανάλυσης και υποστηρικτής τής θέσης ότι η ψυχανάλυση μπορεί να συνδεθεί με τον μαρξισμό από τη στιγμή που λύνονται τα μυστήρια τού ασυνείδητου και η σκοτεινή πλευρά τής σεξουαλικότητας. Ταυτόχρονα ήταν ενάντιος (τι αντίφαση!) μ’ εκείνους που προσπαθούσαν να εξερευνήσουν τη σεξουαλικότητα μέσω τής ψυχανάλυσης, προφανώς ακολουθώντας τη γραμμή τού Λένιν.[(85)(86)]

Russian revolutionary Leon Trotsky lived in Vienna from about 1907 to 1914, launching paper Pravda - The Truth

936 Δεκέμβριος. Ο Νορβηγός κομουνιστής υπουργός Δικαιοσύνης Τρίνγκβε λι (Trygve Lie) και μετέπειτα πρώτος Γενικός Γραμματέας τού ΟΗΕ, απελαύνει τον Τρότσκι. Ορισμένες αναφορές σε νορβηγικές ιστοσελίδες τον τοποθετούν τον Lie, στο χώρο των έμμισθων πρακτόρων τής Μόσχας.

(83) Freud’s Mexico - Into the Wilds of Psychoanalysis, by Ruben Gallo. The MIT Press. 2010, (on page 228).

(84) Eros of the Impossible: The History of Psychoanalysis In Russia, by Alexander Etkind, 1994 pp. 227-229

(85) Freud’s Mexico - Onto the Wilds of Psychoanalysis, by Ruben Gallo. The MIT Press. 2010, (on pages 227-229)

(86) Σ.τ.Χ.Μ.: Η ενασχόληση τού Τρότσκι με την ψυχανάλυση οφείλεται κατά μεγάλο μέρος στην πετυχημένη αγωγή υπό τον Άλφρεντ Άντλερ, ενός μπολσεβίκου που μετά την εξορία του στη Βιέννη το 1908 έπαθε νευρική κατάρρευση. Ο Τρότσκι εντυπωσιάστηκε όταν βρέθηκε στη Βιέννη λί χρονικό διάστημα μετά από αυτό το γεγονός και άρχισε να μελετά το ζήτημα. Ο Λένιν και ακολούθως ο Στάλιν αποκήρυξαν την ψυχανάλυση αν και ο γιος τού Στάλιν παρακολουθούσε ένα ψυχαναλυτικά προσανατολισμένο σχολείο, το White Nursery, που τελικά έκλεισε το 1925. Η ψυχανάλυση εξοβελίστηκε οριστικά από την Ε.Σ.Σ.Δ., το 1930, ένα χρόνο μετά από την επίσκεψη τού Ράιχ στη Μόσχα...

Τον Ιανουάριο τού 1933 το τμήμα τού Βερολίνου τού Κ.Κ. Γερμανίας ύστερα από συνεδρίαση - δίκη αποφάσισε τη διαγραφή τού Ράιχ από το κόμμα

Ο Στάλιν από τη μεριά του ήταν τόσο πολύ απασχολημένος με τα σχέδιά του για τη δολοφονία τού Τρότσκι

Η συνεχής και μεγάλη εξάπλωση που γνώριζε το έργο του κατά τα επόμενα χρόνια ειδικά σε Γερμανία, Αυστρία, Δανία, Σουηδία και Νορβηγία, στις ΗΠΑ, Καναδά, Νότια Αμερική και Ισραήλ δημιουργούσε ανησυχίες. Η διάδοση των ανατρεπτικών ανακαλύψεών του έπρεπε να σταματήσει. Τα ιδεολογικά, πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα που έθιγε ήταν τεράστια. Με υπαρκτή την κατηγοριοποίησή του στο χώρο των τροτσκιστών, δηλαδή των εχθρών τού καθεστώτος, ο Ράιχ έπρεπε να αντιμετωπισθεί καταλλήλως.

Η δημοσιογράφος και πράκτορας τού Στάλιν Brady (Μπρέιντι) έγραψε το πρώτο άρθρο της με τίτλο *“The New Cult of Sex and Anarchy”,* με το οποίο συκοφαντούσε τις ανακαλύψεις τού Ράιχ, λίγο πριν τη δημοσίευση τού πρώτου λιβελογραφήματος, τον Απρίλιο τού 1947 στο περιοδικό “Harper’s”, όπου εκεί υποστήριζε πως εξαιτίας του αναπτύσσεται στις ΗΠΑ μια νέα ηδονοθηρική κουλτούρα. Βλέποντας ότι το μήνυμά της ρίχτηκε στα σκουπίδια, τον επόμενο μήνα άλλαξε γραμμή.

Τηλεφώνησε στον Ράιχ και του ζήτησε συνέντευξη μιλώντας με θερμά λόγια για τις ανακαλύψεις του και λέγοντας ψέματα ότι μεταφέρει χαιρετισμούς από φίλους τής ανατολικής ακτής των ΗΠΑ. Ο Ράιχ δέχθηκε να τη συναντήσει και με ειλικρίνεια της εξήγησε τη δουλειά που έκανε.

Η περιστασιακή δημοσιογράφος εφοδιασμένη με τις πληροφορίες που ήθελε και διαστρεβλώνοντας κατάφωρα όσα επιθυμούσε έγραψε το δεύτερο περισσότερο βιτριολικό άρθρο της. Αυτή τη φορά, φαινομενικά, ο στόχος της ήταν υπέρ τής προστασίας των καταναλωτών και εμμέσως υπέρ τής προστασίας των ηθών!

Η ολοκληρωτικά αδαής για το έργο τού Ράιχ διοίκηση τής FDA, έβαλε, κάτω από τη μασχάλη των άσχετων με τις ανακαλύψεις τού Ράιχ πρακτόρων της, το δεύτερο τοξικό άρθρο «The Strange Case of Wilhelm Reich», δρομολογώντας μια τεράστια έρευνα κατά την οποία στα πρώτα πέντε χρόνια δεν είχαν την παραμικρή ιδέα για ποιο ζήτημα έψαχναν!

Πίστευαν ότι πρόκειται να ανακαλύψουν κάποια σπείρα ατόμων που εκμεταλλεύονταν σεξουαλικά τους ασθενείς τους, ότι πουλούσαν συσκευές που προκαλούσαν οργασμό, που τόνωναν τη σεξουαλικότητα και θεράπευαν τον καρκίνο. Ανήκουστες παρανοήσεις τις οποίες ουδέποτε ισχυρίσθηκε ο Ράιχ, αλλά τις «πίστεψαν» και ηλιθίως τις αναμάσησαν και τις αναμασούν ακόμα και σήμερα διάφοροι άσχετοι, ενώ τις καλλιεργούν συστηματικά ορισμένοι κακοήθεις, επικίνδυνοι ή παραπληροφορημένοι...

Αυτά τα γεγονότα έφεραν μια ακόμα δυσμενή εξέλιξη. Τον ίδιο χρόνο και με αφορμή το λίβελο τής Μπρέιντι το FBI άνοιξε εκ νέου τον παραπεταμένο φάκελο τού Ράιχ ξεκινώντας την παρακολούθησή του.

Η μεγάλη ενόχληση γι΄αυτό το βιβλίο δεν έχει κατανοηθεί

Όλα καταδεικνύουν ότι το πρόβλημα το οποίο επέφερε αυτό το βιβλίο δεν έχει κατανο-

ηθεί. Η ενόχληση που προκάλεσε ήταν κατά πολύ μεγαλύτερη από εκείνη που εκτίμησε ο Ράιχ και από αυτή που έγινε γνωστή στη συνέχεια, επειδή μέσα από τις σελίδες του (και με τη βοήθεια των άλλων γραπτών του) αναδεικνυόταν μια ριζική αλλαγή στην ερμηνεία τού κόσμου και τής Ιστορίας βασισμένη σε κλινικά και ανθρωπολογικά ευρήματα.

Η χαρακτηρανάλυση από μέθοδος προσωπικής αναδόμησης μετατρεπόταν σε βασικό εργαλείο ερμηνείας των λαϊκών επαναστάσεων, αλλά και των δράσεων και αντιδράσεων των μαζών, οι οποίες έκρυβαν αμέτρητους μικρούς ανθρωπάκους και λειτουργούσαν ως βασικοί μοχλοί (και ρέοντες πολτοί) τού κοινωνικού γίγνεσθαι, διαδραματίζουν καίριο ρόλο στην ιστορική εξέλιξη και την ανάδειξη των κάθε λογής Χίτλερ και Στάλιν, αλλά και συντελούν στην παραμονή τους στην εξουσία. Η ερμηνεία τής εξέλιξης τής Ιστορίας μέσω των παραγωγικών μέσων, τής πάλης των τάξεων και των οικονομικών μεγεθών έχανε με ενοχλητικό τρόπο την απόλυτη πρωτοκαθεδρία της.

Η επικρατούσα μαρξιστή άποψη ήταν (και είναι) ότι ο τροχός τής Ιστορίας, το Ιστορικό Γίγνεσθαι έχει δημιουργήσει μόνο μέσω των οικονομικών αλληλεξαρτήσεων το εποικοδόμημα, δηλαδή (μεταξύ άλλων) και την ψυχοσύνθεση (τον χαρακτήρα) τού ανθρώπου. Ο Ράιχ μέσα από αυτό το βιβλίο του και εμμέσως από όλα τα άλλα έβλεπε τον τροχό τής Ιστορίας όχι ως καταγραφή και ερμηνεία τής αλληλεπίδρασης οικονομικών δυνάμεων, αλλά ως διαδοχή γεγονότων με τον Άνθρωπο στο κέντρο ως τον βασικότερο δράστη και ως θύμα ταυτόχρονα τής θωράκισής του.

Με τη «Μαζική ψυχολογία τού φασισμού» ο Ράιχ άρχισε σαφώς να ισχυρίζεται ότι η Ιστορική πορεία τής ανθρωπότητας δεν διαμορφώνεται πρωτογενώς από τα μέσα παραγωγής και την πάλη των τάξεων αλλά κυρίως από την εγκυμοσύνη, τον τρόπο τοκετού και πρώιμης αγωγής, από την καταστολή και διαστρέβλωση των δυνάμεων τής ζωής και τής σεξουαλικότητας παιδιών και εφήβων, από το «πάγωμα» τής ζωής γενικότερα και την παραγωγή ανθρώπινων μηχανών.

Ο Ράιχ βρήκε ότι οι κρίσιμες καταστάσεις που διαμορφώνουν αγκυλωμένες χαρακτηροδομές, ανηδονική, ανάπηρη ή διαστρεβλωμένη σεξουαλικότητα, παγιωμένες ιδεοληψίες, φασισμό και το μεταμφιεσμένο υποκατάστατό του, το λαϊκισμό, αλλά και αφύσικα ήθη και ταμπού επικίνδυνα για την ψυχική και σωματική υγεία και διαιωνίζονται από γενιά σε γενιά εδώ και χιλιετίες δίνοντας ισχύ σε παράφρονες και τροφή στα κανόνια, δεν είναι οι οικονομικές συνθήκες, αλλά η βαθυβιολογική συστολή ή θωράκιση.

Με άλλα λόγια βρήκε ότι η άκαμπτη χαρακτηροδομή επιδρά ριζικά όχι μόνο στο άτομο αλλά και στην κοινωνική οργάνωση και κυρίως στην Ιστορική Εξέλιξη. Αυτή η χαρακτηροδομή αποτελεί το παγιωμένο στο ατομικό και κοινωνικό Σώμα ιστορικό και κοινωνικό περιβάλλον προκαθορίζοντας τη μελλοντική του εξέλιξη.

Μεταβαλλόμενη σε υλική δύναμη σχετιζόμενη δευτερευόντως με οικονομικούς νόμους αλλά άμεσα με αδιανόητες τακτικές βίας σε έμβρυα, νεογέννητα και μικρά παιδιά αλλάζει καταλυτικά τη χαρακτηροδομή τους διαμορφώνοντας ένα είδος χαρακτήρα ο οποίος επιδρά με τη σειρά του στο περιβάλλον και την οικονομία ασχέτως τού περιβάλλοντος και των οικονομικών συνθηκών όπου αρχικά δημιουργήθηκε. Με απλά λόγια οι άνθρωποι θωρακίζονται είτε είναι απόγονοι πεινασμένων κολίγων, ή τού ίδιου τού μεγάλου Τσάρου, είτε είναι απόγονοι των σύγχρονων μεγιστάνων τού πλούτου, όπως τού Μπιλ Γκέιτς ή τής δυναστείας Νιάρχου είτε των άστεγων των μεγαλουπόλεων.

Η χαρακτηροδομή, και τα σπυριά της, δηλαδή οι νευρώσεις, ψυχώσεις, και ψυχοσωματικές παθήσεις, σύμφωνα με την οργονομία, είναι μια κατάσταση επηρεαζόμενη μόνο δευτερογενώς από οικονομικές, περιβαλλοντικές ή πολιτικο-ιδεολογικές συνθήκες. Στην πραγματικότητα η χαρακτηροδομή επηρεάζεται βαθιά και άμεσα με τις διαπροσωπικές σχέσεις και επιρροές. Είναι μια διαδικασία που ξεκινά από το ενδο-περιβάλλον τής μήτρας, το οποίο δεν γνωρίζει οικονομικούς νόμους και πάλη των τάξεων, εξελίσσεται δραστικά με τον τρόπο υποδοχής τού νεογέννητου στον κόσμο μέσω τού φυσικού ή αφύσικου τοκετού, (ο φυσικός τοκετός επιφέρει τη μικρότερη δυνατή βλάβη σε σχέση με τον ιατρογενή και ήταν πάγια τακτική στις οικονομικά κατώτερες τάξεις συμβάλλοντας στην υγεία των νεογέννητων), διαμορφώνεται ριζικά κα θετικά με το θηλασμό και αρνητικά με τη στέρησή του, και με τη συμβολή τής πανάθλιας αγωγής τουαλέτας και άλλων καταστροφικών τακτικών για την ψυχοσωματική υγεία των παιδιών, όπως τής περιτομής, κλειτοριδεκτομής κ.λπ., ιδίως κατά τα πρώτα 3-4 χρόνια, ισχυροποιείται κατά την εφηβεία με την τέμνουσα όλες τις τάξεις σεξουαλική καταστολή και διάχυτη πορνογραφία και παγιώνεται με την ενηλικίωση.

Τα τρία στρώματα τής θωράκισης

Η δομή τού χαρακτήρα (ανεπηρέαστη εν πολλοίς από τις οικονομικές συνθήκες) είναι δομημένη σε τρία στρώματα. Το κοινωνικό *προσωπείο*, το άρρωστο *δευτερογενές* στρώμα και τον υγιή *πυρήνα*. Υφίσταται διαχρονικά σε όλες τις κοινωνικές τάξεις τέμνοντάς τες οριζοντίως και καθέτως. «*Είναι η απάντηση στο αναπάντητο ερώτημα από τη μαρξιστική ιδεολογία, πώς και με ποιες βοηθητικές λειτουργίες η "υλική βάση"* (η νευρομυϊκή θωράκιση) *ο χαρακτήρας μεταλλάσσεται σε "ιδεολογικό εποικοδόμημα"*»,[87] επεξηγεί ο Ράιχ, ο οποίος ανακάλυψε ότι η θωράκιση δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια μόνιμη συστολή ή συμπαθητικοτονία. «*...Στην περιοχή των μυώνων η θωράκιση είναι μια βιοπαθητική κατάσταση ισορροπίας, που η λειτουργία της είναι να αποφεύγει το άγχος τής συστολής, την ηδονή τής διαστολής και τού οργασμικού σπασμού*».[88]

Με αυτές τις παρατηρήσεις έλυσε το αίνιγμα των πρώιμων κλινικών παρατηρήσεών του σε ασθενείς οι οποίοι εμφάνιζαν ποικίλα σωματικά φαινόμενα και κυρίως καρδιακό άλγος, το οποίο **εξαφανιζόταν**, όταν βίωναν κατά τη διάρκεια τής θεραπείας τους, **ηδονικές** αισθήσεις στην περιοχή τής λεκάνης.

Θεωρείται ότι μια από τις μεγαλύτερες ανακαλύψεις τού Ράιχ είναι τα τρία στρώματα τής θωράκισης. Κατά κάποιο τρόπο μοιάζουν πολύ με τις γνωστές ρώσικες κούκλες τις ματριούσκες (μπάμπουσκες). Η κάθε μια είναι κρυμμένη μέσα στην άλλη. Στην περίπτωση τής θωράκισης το κάθε στρώμα (η κάθε ματριούσκα) επικαλύπτει το άλλο, έχει διαφορετικό περιεχόμενο, αλλά είναι αλληλοσυνδεόμενες.

Η πρώτη και βαθύτερη ματριούσκα είναι ο πυρήνας μας. Το αυτόνομο νευρικό σύστημα. Εκεί όπου συνυπάρχουν και εκεί από όπου αναβλύζουν οι πρωταρχικές και δημιουργικές δυνάμεις που υπηρετούν τη ζωή. Αυτές είναι η *οργή*, (όπου η ενέργεια ρέει κυρίως στους

---

(87) «Orgonomic Functionalism, Part II" by Wilhelm Reich, Orgone Energy Bulletin Vol. 2, No 1, 1950. Orgone Institute Press, NY.

(88) «Η βιοηλεκτρική θεωρία τής σεξουαλικότητας και τού άγχους» τού Βίλχελμ Ράιχ. Εκδόσεις Αποσπερίτη, 1986, (on page159).

μυώνες), η *ηδονή* (ταυτόσημη με τη διαστολή, όπου η ενέργεια ρέει κυρίως στην επιφάνεια τού δέρματος) και το *άγχος* (ταυτόσημο με την απόσυρση στον εαυτό, όπου η ενέργεια ρέει κυρίως στα εσωτερικά όργανα προκαλώντας συστολή).

Αυτές οι συγκινήσεις συνυπάρχουν στον πυρήνα με τις δευτερεύουσες πρωταρχικές όπως είναι η *νοσταλγία*, όπου η ενέργεια ρέει κυρίως στο θώρακα, τα χέρια και αφορά την αναζήτηση για κάποιον ή κάτι αγαπημένο, αλλά και αρκετές φορές προς το στόμα και τη λεκάνη όταν σχετίζεται με την ερωτική ένωση. Νοσταλγία μπορεί να νιώθουμε για αμέτρητες καταστάσεις, όπως για τις μυρουδιές τού σπιτικού φαγητού, τού κήπου, τής θάλασσας, τού αγαπημένου.

Υπάρχει επίσης η *μελαγχολία* η οποία είναι *νοσταλγία* για κάτι ή κάποιον που χάσαμε από τη ζωή μας, (η απώλεια), χωρίς να υπάρχει η δυνατότητα ανεύρεσης. Τη *μελαγχολία* δεν πρέπει να τη συγχέουμε με την *κατάθλιψη* η οποία, όπως έχει βρει ο Ράιχ, είναι κυρίως καταπιεσμένη *οργή*.

Η δεύτερη ματριούσκα, το δευτερογενές στρώμα, που καταστέλλει τις πρωταρχικές συγκινήσεις και βρίσκεται πάνω από πυρηνική ματριούσκα, κατά κάποιο τρόπο την περιβάλλει. Περιέχει κάθε είδους δευτερογενείς ορμές και συγκινήσεις. Είναι πλημμυρισμένη με πληθώρα διαστρεβλωμένων πρωτογενών συγκινήσεων που ξεκινώντας από τον πυρήνα καταπνίγηκαν, δεν κατάφεραν να εκφραστούν άμεσα και προσπαθώντας να βρουν την πορεία προς τον εξωτερικό κόσμο διαστρεβλώθηκαν.

Εκεί βρίσκεται ο μικρός ανθρωπάκος, το ψέμα και η σαδιστική βία. Εκεί βασιλεύει η πορνογραφία, ο φασισμός και κυρίως η συγκινησιακή πανούκλα. Αυτός ο χώρος είναι η ατμομηχανή των νευρώσεων και ψυχώσεων. Κατά κάποιο τρόπο είναι το *ασυνείδητο* τού Φρόιντ.

Η τρίτη ματριούσκα δεν είναι τίποτα άλλο παρά η εξωτερική, επιφανειακή, επιδερμική συμπεριφορά μας, το λεγόμενο «κοινωνικό προσωπείο». Αυτό που καλύπτει, συγκρατεί (κάπως) και μεταμφιέζει τις αποτρόπαιες δυνάμεις τής σαδιστικής βίας, τις ορμές τού ασυνείδητου και μπορούμε να πούμε ότι επιτρέπει να εκφραστεί εκλογικευμένη η παραφροσύνη τού μικρού ανθρωπάκου, ο οποίος χωρίς να το γνωρίζει, δικαιολογεί και υποστηρίζει την καταστροφική κοινωνική δράση τού χειρότερου ψυχικού ιού, τής *συγκινησιακής πανούκλας*. Ταυτόχρονα το προσωπείο προσφέρει σημαντικό χέρι βοήθειας στο δευτερογενές στρώμα (τη μεσαία ματριούσκα) για να καταστείλουν αυτά τα δυο στρώματα με πλήρη συνέργεια και ανάλογα με τις δυνάμεις τους, τις πρωτογενείς υγιείς συγκινήσεις τού πυρήνα, δηλαδή τής κεντρικής ή βαθυθιολογικής ματριούσκας.[89]

Ήταν ορατός ο κίνδυνος από τον Ράιχ

Η προσπάθεια ερμηνείας τής Ιστορίας μέσω τής οικονομίας, η οποία μετά τους Μαρξ και Ένγκελς μεταλλάχθηκε στο απόλυτο πολιτικό τοτέμ από την κομματική νομενκλατούρα, βρισκόταν πλέον σε σοβαρό κίνδυνο. Με βάση όσα έχουν βγει στο φως μπορούμε να

(89) Σ.τ.Χ.Μ.: Η επιστημονική ανάλυση όλων αυτών βρίσκεται κυρίως στο βιβλίο τού Ράιχ: «Η Ανάλυση τού Χαρακτήρα». Ακολουθούν «Η λειτουργία τού οργασμού», «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», «Ο Αιθέρας, ο Θεός και ο Διάβολος». Κλινική ερμηνεία και ανάλυση τής θωράκισης δίνεται στο εξειδικευμένο βιβλίο τού ψυχιάτρου Έλσγουορθ Μπέικερ, «Man in the Trap». Ο Baker επιλέχθηκε από τον Ράιχ για να εκπαιδεύει οργονομιστές και υπήρξε ο μοναδικός μαθητής του ο οποίος έβαλε τα θεμέλια για την επιστημονική εξέλιξη και ύπαρξη τής οργονομίας.

πούμε ότι στη Μόσχα πίστευαν πως το σοβιετικό Κ.Κ. (και ο διαλεκτικός υλισμός) αντιμετώπιζε έναν επικίνδυνο αντίπαλο καθώς όρθωνε απέναντί του με τεράστιο θράσος τις ανακαλύψεις του.

Η κομματική μαρξιστική θέση είναι ότι δεν υπάρχει χαρακτηραναλυτική ή ψυχαναλυτική ερμηνεία και θεωρία για την πορεία τής Ιστορίας, την πάλη των τάξεων ή των επαναστάσεων και τη γενική ή ειδική συμπεριφορά των μαζών. Άλλωστε το είχε υπονοήσει ο Μαρξ στη «Γερμανική ιδεολογία» δηλώνοντας ότι οι προλετάριοι πρέπει να ανατρέψουν το κράτος για να πραγματώσουν την προσωπικότητά τους.

Η ψυχαναλύτρια Τζέικοπσον. Φυγαδεύτηκε από νοσοκομείο - φυλακή των ναζί με τη βοήθεια τού πράκτορα τής Μόσχας και μετέπειτα συζύγου τής πρώτης γυναίκας τού Ράιχ...

Οι ανήκοντες στα υψηλά κλιμάκια τής κομματικής ιεραρχίας των Κ.Κ. όπου Γης και ειδικά τής Ε.Σ.Σ.Δ., εμφανίζονταν στην εντόπια και διεθνή πολιτική αφήγηση, η οποία απευθυνόταν στις μάζες, ως ένα εντελώς διαφορετικό είδος ανθρώπου το οποίο περιέργως είχε μεν σάρκα και οστά αλλά μόνο ταξικές επιθυμίες επικεντρωμένες απαρέγκλιτα στην κυριαρχία τού προλεταριάτου.

Ήταν η Φωτισμένη Ηγεσία. Ο σκεπτόμενος Εγκέφαλος των μαζών. Η Πρωτοπορία τής διανόησης. Οι «Ακαδημαϊκοί» τής επανάστασης. Τα άτομα με σιδερένια πειθαρχία. Τον απέραντο κομματικό ζήλο. Την απόλυτη αυτοθυσία και εντιμότητα. Εκείνοι που είχαν ρουφήξει και αφομοιώσει πλήρως τα αλάθητα «μαρξιστικά» θέσφατα και είχαν σβήσει κάθε προσωπικό συμφέρον ταυτίζοντάς το με το κομματικό. Με άλλα λόγια ένα είδος Προμηθέων τής σοσιαλιστικής πολιτικής, που μόνο αυτοί ερμήνευαν με αλάνθαστο τρόπο τον κακό Δία τού καπιταλισμού.

Όπως ο Στάλιν πήρε την οριστική απόφαση για τη δολοφονία τού Τρότσκι, το 1936, όταν διάβασε το βιβλίο του «Προδομένη Επανάσταση», επειδή το είδε ως αποκάλυψη τής φρικτής φύσης τού σταλινισμού, για τον ίδιο λόγο ο Στάλιν θεώρησε το βιβλίο τού Ράιχ «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» έντονα ενοχλητικό για το καθεστώς του και βαριά προσωπική προσβολή.

Αναφερόταν ονομαστικά στον «Πατερούλη» και αμφισβητούσε όχι μόνο την τότε αστεία και ανόητη ερμηνεία που έδωσε η Μόσχα για την άνοδο τού Χίτλερ στην εξουσία, αλλά επειδή κλόνιζε το αλάθητο τής ηγεσίας τού Κ.Κ. τής ΕΣΣΔ αμφισβητώντας την ιστορική αναγκαιότητα τής δικτατορίας τού προλεταριάτου αναγόμενη στις απόψεις τού Λένιν, ο οποίος έστρωσε το δρόμο στο σταλινισμό, επειδή δήλωνε ότι *«κατά κανένα τρόπο δεν είναι εκτός στόχου η Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία με την εξουσία και τη δικτατορία ενός ατόμου»(!)*[90] για να φέρουν αυτές οι απόψεις την κυριαρχία τού Στάλιν ως παντογνώστη τής μοναδικής ιστορικής αλήθειας και αποκλειστικού ερμηνευτή τής γνώσης των Μαρξ και Λένιν!

Ήταν μοιραίο μετά από αυτά το Κ.Κ. τής Ε.Σ.Σ.Δ. να αυτοανακηρυχτεί ως ο μοναδικός

(90) From the speech Economic Development before the Ninth Communist Party Congress delivered March 31, 1920, to be found in the first Russian edition of Lenin's Collected Works, Vol. 17, p. 89 - https://www.marxists.org/history/etol/newspape/ni/vol16/no02/shub.htm
https://framasphere.org/posts/497327

κομματικός μηχανισμός που ερμηνεύει (χωρίς λάθη), τα οικονομικο-κοινωνικά ιστορικά φαινόμενα με το κληρονομημένο εργαλείο τής διαλεκτικής σκέψης.

Ήταν αδύνατο και άκρως προσβλητικό για το Κ.Κ. ένας μαρξιστής ψυχίατρος βασιζόμενος στα κλινικά του ευρήματα, στη δουλειά του με χιλιάδες ανθρώπους μέσω των οργανώσεων σεξουαλικής πολιτικής, (sex-pol), αλλά και με τη σύνθεση ανθρωπολογικών ανακαλύψεων άλλων επιστημόνων, να τολμά προεκτείνοντας και ερμηνεύοντας το κοινωνικό γίγνεσθαι, να υποστηρίζει ότι **ο φασισμός σχετίζεται μερικώς μόνο με τα οικονομικά φαινόμενα και ότι είναι ειδικό και ταυτόχρονα γενικό γνώρισμα τής χαρακτηροδομής των ανθρώπων, ενσωματωμένος στη χαρακτηροδομή τους από την αυγή τής πατριαρχίας, δηλαδή πριν πολλές χιλιάδες χρόνια**, όταν οι μη καπιταλιστές κυνηγοί - τροφοσυλλέκτες ήταν διάσπαρτοι στη Γη, όπως απέδειξε ένα έξοχος μαρξιστής συγγραφέας, ερευνητής, ιστορικός και διανοούμενος.[91]

Γι' αυτό το λόγο ήταν πολιτικά, άκρως αιρετική η άποψη τού Ράιχ, ότι η φασιστική δομή είναι γνώρισμα όχι μόνο των αστών, μεγαλοαστών και κεφαλαιοκρατών, των προλεταρίων, αλλά και τής «φωτισμένης» ηγεσίας τού Κομουνιστικού Κόμματος και όπως θα το υποψιαζόταν η κομματική ιντελιγκέντσια, ακόμα και των Μαρξ και Λένιν, αλλά και αυτού τού ίδιου Πατερούλη τής ΕΣΣΔ, τού Στάλιν.[92]

Βεβαίως ο Ράιχ θεωρούσε τον Στάλιν πολιτικό καρκίνωμα.[93] Αντιθέτως εκτιμούσε τον Λένιν και πολύ περισσότερο τον Μαρξ, ακόμα και όταν έπαψε να είναι κομουνιστής, τονίζοντας ότι «*...ο φασισμός σχετίζεται τόσο λίγο με την "ταξική κυριαρχία των αστών" όσο και "η σοβιετική δημοκρατία" τού Στάλιν με την κοινωνική δημοκρατία τού Λένιν*».[94]

Για τον Ράιχ ο κομουνισμός ως ιδεολογία δεν είχε καμία απολύτως σχέση με τον σταλινισμό, τον οποίο περιέγραφε ως κόκκινο φασισμό.

Ταυτόχρονα γνώριζε καλά την άγνοια τού Μαρξ για την ψυχολογία των μαζών και την ψυχολογία τού βάθους, αλλά αγνοούσε ότι η «*κατανόηση*» τού Μαρξ για τα ψυχικά φαινόμενα ήταν σχεδόν παιδική επειδή προερχόταν κατά *κύριο* λόγο από τυπωμένες σελίδες και ειδικότερα από τα μυθιστορήματα τού Ονορέ ντε Μπαλζάκ.

Ο Μπαλζάκ, πράγματι, έχει περιγράψει μεγαλοφυώς την κοινωνική θωράκιση και τη

---

(91) Η εξέλιξη τολυ ανθρώπου - IV. Οι αρχές τής κοινωνικής οργάνωσης, τού Σωτήρη Δημητρίου. Εκδόσεις Καστανιώτη, 1996.

(92) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Ράιχ θέτει το αυτονόητο ερώτημα εάν πράγματι αλλάζει η χαρακτηροδομή τού ανθρώπου (τού εποικοδομήματος) με την αλλαγή (τού οικοδομήματος) δηλαδή των οικονομικών συνθηκών. Η τεκμηριωμένη απάντηση που δίνει σχεδόν σε κάθε σελίδα τού βιβλίου του είναι ένα κατηγορηματικό ΟΧΙ. «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», εκδόσεις Μπουκουμάνη. 1974 και ειδικότερα (on pages 47, 49, 53, 55, 56, 58, 59, 60, 62, 64, 65, 76, 106, 107, 124, 135, 136, 162, 281, 470)

(93) Σ.τ.Χ.Μ.: Καθαρή εκδήλωση αυτού τού σταλινο-φασισμού, είναι το ακόλουθο κείμενο δημοσιευμένο στην «κόκκινη εφημερίδα τού Λένινγκραντ», κεντρικού οργάνου των Ρώσων μπολσεβίκων Νο 14, Φεβρουάριος 1935 το οποίο αναδημοσιεύεται στο βιβλίο τού Ράιχ «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», εκδόσεις Μπουκουμάνη στη σελίδα 325:

«Όλη μας η αγάπη, η πίστη μας, η δύναμή μας, η καρδιά μας, ο ηρωισμός μας, η ζωή μας, - όλα για Σένα, δέξου τα, Εσύ μεγάλε Στάλιν, όλα Δικά Σου αρχηγέ Εσύ τής μεγάλης πατρίδας. Διάταξε τους γιους Σου, μπορούν να κινηθούν στον αέρα και κάτω στη Γη, στο νερό και στη στρατόσφαιρα. Οι άνθρωποι όλων των εποχών και όλων των λαών θα πουν πως έχεις το πιο υπέροχο, το πιο ισχυρό, το πιο σοφό, το πιο ωραίο όνομα. Το όνομά σου υπάρχει σε κάθε εργοστάσιο, σε κάθε μηχανή, σε κάθε κομμάτι γης, σε κάθε ανθρώπινη καρδιά. Όταν η αγαπημένη μου γυναίκα γεννήσει εάν παιδί, η πρώτη λέξη που θα του μάθω θα είναι: Στάλιν».

(94) «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», εκδόσεις Μπουκουμάνη. 1974, (on page 271)

θωράκιση τού μικρού ανθρωπάκου[(95)] όπως τον περιέγραψε αργότερα ο Ράιχ, αλλά και το φαινόμενο τού καλά κρυμμένου μυστικισμού των μαζών.[(96)] Είχε προσεγγίσει και τη συγκλονιστικότερη ανακάλυψη τού Ράιχ στο χώρο τής κοινωνικής παθολογίας, περιγράφοντας το φαινόμενο τής συγκινησιακής πανούκλας, τού οποίου μια από τις πολλές κοινωνικές εκδηλώσεις είναι η φιλαργυρία, όπως βρήκε κλινικά ο Ράιχ και σατίρισε χωρίς να το γνωρίζει ο Μπαλζάκ.[(97)]

Ωστόσο, είναι γεγονός ότι η μεγαλοφυής ανάλυση τού Μαρξ για τους μηχανισμούς της καπιταλιστικής οικονομίας, όπως αναφέρονται κυρίως στο Κεφάλαιο, δεν εμφανίζει οτιδήποτε που να πείθει ότι έγινε (μέσω τού Μπαλζάκ) κάτοχος τής ψυχολογίας τού βάθους και πολύ περισσότερο των λόγων διαμόρφωσης τού χαρακτήρα (χαρακτηροθωράκισης) των ανθρώπων.

Ο Λένιν, δυστυχώς δεν είχε τις βαθιές ενοράσεις τού Μαρξ. Η αντίληψή του για σεξουαλικές διεργασίες ειδικά των γυναικών δεν βασιζόταν στον Μπαλζάκ, αλλά στον άσχετο με την ψυχολογία τού βάθους και αξιόλογο κατά τα άλλα κοινωνικό επαναστάτη Μπέμπελ.

Το σοκ που νιώθει ο ενήμερος αναγνώστης με τις απόψεις τού Λένιν π.χ. για την «επαναχρησιμοποιούμενη» γυναίκα, δημιουργείται όταν διαβάσει τη θέση τού Λένιν σχετικά με τη σεξουαλικότητα η οποία εμπεριέχει «*...όλη την αλήθεια για τα σεξουαλικά προβλήματα* (όπως) *τα έχουν διαβάσει στο βιβλίο του Αύγουστου Μπέμπελ «Γυναίκα και Σοσιαλισμός*»,[(98)] οι άνδρες και οι γυναίκες τής Ε.Σ.Σ.Δ.

Ο Λένιν, όπως και οι κάθε λογής διαταραγμένοι σεξουαλικά και άσχετοι ταυτόχρονα ηθικολόγοι τής πατριαρχίας, που αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία, θεωρούσε τη γυναίκα με περισσότερους από έναν εραστές σαν τη λάσπη που βρίσκεται στη μέση τού δρόμου μαζί με νερό που έχει βρομίσει και δεν θα έπρεπε ο περαστικός που διψά να σκύψει να το πιει! Ωστόσο, για να μη δείχνει ωμά απαξιωτικός για τις «εύκολες» δεν αναφερόταν άμεσα στις γυναίκες θεωρώντας τες «λιγδιασμένες», δηλαδή βρομερές, εάν έχουν περισσότερους από έναν εραστές(!) αλλά στο λιγδιασμένο ποτήρι συνιστώντας να μην πιει κανείς «*...από ένα ποτήρι που τα χείλια του είναι λιγδιασμένα από πολλά στόματα»!...*

Διευκρίνιζε επίσης ότι δεν νιώθει την παραμικρή συμπάθεια «*...για τη θεωρία τού ποτηριού με το νερό, έστω κι αν παίρνει την ωραία ετικέτα: "απελευθέρωση τού έρωτα". Αυτού τού είδους η ετικέτα δεν είναι ούτε καινούργια ούτε κομμουνιστική".*

Στις αντιεπιστημονικές του απόψεις που θεωρούνταν και προβάλλονταν τότε, δυστυ-

(95) «Άκου ανθρωπάκο!» Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Αποσπερίτης,1983. (Σ.τ.Σ.: Προτείνω την έκδοση τού οίκου Αποσπερίτη, με βάση την καλύτερη μετάφραση και την απουσία διαστρεβλώσεων, ανιστόρητων αναφορών και εμφανούς άγνοιας σε προλόγους μεταφραστών άλλων εκδόσεων).

(96) Σ.τ.Χ.Μ.: Το φαινόμενο τής μυστικιστικής παραφροσύνης αναλύεται έξοχα στα βιβλία τού Ράιχ, «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού» και «Ο Αιθέρας ο Θεός και ο Διάβολος».

(97) Capitalist morality laid bare Lost Illusions (Les Illusions Perdues), by Honoré de Balzac, Reviewed by Linda Taaffe - http://www.socialismtoday.org/155/balzac.html

(98) Σ.τ.Χ.Μ.: Τα λεγόμενα τού Λένιν περιέχονται σε βιβλίο τής Κλάρα Τσέκτιν η οποία ήταν συνιδρύτρια τού κομουνιστικού γερμανικού πυρήνα μαζί με τον Καρλ Λίμπνεχτ και τη Ρόζα Λούξεμπουργκ και εκδότρια τής επιθεώρησης "Κομουνιστική Διεθνής Γυναικών". Συγγραφέας πλήθους βιβλίων και άρθρων, βουλευτής στο Ράιχσταγκ στη Γερμανία από το 1920 έως το 1933, όταν ο Χίτλερ κήρυξε εκτός νόμου το Κ.Κ. και προσωπική φίλη με τον Λένιν. Πέθανε το 1933 στην ΕΣΣΔ. Στο βιβλίο της υπάρχουν κείμενα τού Λένιν για τη γυναίκα και αναμνήσεις τής συγγραφέως από τα πιστεύω του για το ίδιο θέμα. "Ο Λένιν για τη γυναίκα", τής Κλάρας Τσέτκιν. Γράφτηκε στα γερμανικά το 1925 στη Στουτγκάρδη και κυκλοφόρησε στην Ελλάδα το 1933, εκδόσεις Μνήμη, (σελίδες 20, 21, 28, 29).

χώς ακόμα και σήμερα, ως θέσφατα[99] ανέφερε ότι «..*η υπερτροφία τού σεξουαλισμού, που παρατηρείται συχνά, δεν δίνει χαρά και δύναμη στη ζωή, αλλά απεναντίας την αφαιρεί. Και την περίοδο τής Επανάστασης, αυτό είναι κακό, πολύ κακό*».

«...Το ξανακοπάνισμα των προβλημάτων αυτών με το γουδί τού "φροϊντισμού" περνιέται ίσως από πολλούς σαν "βαθιά μόρφωση" στην πραγματικότητα όμως δεν είναι παρά μια από τις συνηθισμένες ανοησίες τής μόδας», σημειώνει ο Λένιν.

Αξίζει να διευκρινιστεί εδώ ότι ο Αύγουστος Μπέμπελ υπήρξε στην εποχή του αγνός και κορυφαίος πολιτικός και ακτιβιστής. Το βιβλίο του ίσως είναι το πρώτο λαμπρό φεμινιστικό κείμενο στη γραπτή ιστορία. Ωστόσο, είναι απολύτως αποστειρωμένο σεξουαλικά. Δεν υπάρχουν πουθενά οι λέξεις «ηδονή», «οργασμός», «απόλαυση», και οποιαδήποτε σχετική αναφορά. Ούτε καν ακόμα ουδέτερη φράση «γυναικεία σεξουαλικότητα». Κατά τα άλλα στο βιβλίο του είναι ανάγλυφος ο βαθύς ανθρωπισμός και ταυτόχρονα η πλήρης άγνοια για την ανθρώπινη φύση, θλιβερή και αναμενόμενη με βάση τις γνώσεις τής εποχής.

Δυστυχώς, το βιβλίο τού Μπέμπελ, στο οποίο παραπέμπει ο Λένιν, είναι καλό μόνο για να διδάσκονται οι μεταγενέστεροι με ποιο τρόπο η άγνοια των επαναστατών τής κάθε εποχής σπάει όλα τα ρεκόρ τής ανεφάρμοστης σοσιαλιστικής ουτοπίας. Είναι επίσης άκρως θλιβερό ότι αυτό το βιβλίο ο Λένιν το θεωρεί σαν ένα είδος σοσιαλιστικού ευαγγελίου για να πληροφορηθούν οι προλετάριοι ζητήματα σχετικά με τη σεξουαλικότητά τους.[100]

Πέρα από την άγνοιά του για τα σεξουαλικά θέματα, ο Λένιν με αυτές τις απόψεις του προδιέγραφε τα δεινά που θα ξεκινούσαν μετά από μια δεκαετία για τον Ράιχ, (ο οποίος ύστερα από παραίνεση τού Φρόιντ, ακριβώς το 1920, τον ίδιο χρόνο που ο Λένιν εκμυστηρευόταν στην Κλάρα Τσέτκιν τις αναχρονιστικές κα λαθεμένες απόψεις του, γινόταν μέλος τής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας τής Βιέννης και άρχιζε να βλέπει ασθενείς αν και διετής φοιτητής τής ιατρικής), αντιλαμβανόμενος το κρυμμένο χάος και την απέραντη διαταραχή που επικρατούσε στο χώρο τής ανθρώπινης σεξουαλικότητας ανεξαρτήτως τής οικονομικής τάξης όπου βρισκόταν το κάθε άτομο.

Και αυτό το δυσάρεστο μήνυμα είναι σαφές ότι ο Λένιν, αποκαλύπτει πως έχει πληροφορηθεί μια «δυσάρεστη» κατάσταση στις άλλες χώρες, εννοώντας κυρίως την Αυστρία και Γερμανία, εκεί όπου ανθούσε το κίνημα τής ψυχανάλυσης. Ποια ήταν αυτή η δυσάρεστη κατάσταση; **Η συζήτηση για το πρόβλημα των σεξουαλικών σχέσεων και τού γάμου!...**

«...Έχω μάθει ότι στις βραδιές των διαλέξεων και των συζητήσεων, οι συντρόφισσες ενδιαφέρονται προπάντων για το πρόβλημα των σεξουαλικών σχέσεων και τού γάμου. Αυτό αποτελεί το κέντρο τής προσοχής τους, το αντικείμενο όλης τής πολιτικής και μορφωτικής προσπά-

Σ.τ.Χ.Μ.: Η εφημερίδα τού ΚΚΕ «Ριζοσπάτης» επαναδημοσίευσε τιμώντας μάλιστα την Ημέρα τής Γυναίκας(!) αυτές τις ρατσστικές απόψεις τού Λένιν για τις γυναίκες οι οποίες καταγράφηκαν σε συζήτησή του με την Κλάρα Τσέτκιν η οποία διετέλεσε και επικεφαλής τήςΔιεθνούς Γραμματείας Γυναικών της Κομμουνιστικής Διεθνούς, χωρίς αυτή να ανα τριζιάζει ακούγοντάς τες. Η συζήτηση έγινε στα 1920, κατά την περίοδο διεξαγωγής του Δεύτερου Συνεδρίου της Τρίτης Κομμουνιστικής Διεθνούς. Η Κλάρα Τσέτκιν, ήταν τότε ισχυρός παράγοντας επιρροής του γερμανικού και του διεθνούς κομουνιστικού κινήματος και επικεφαλής του κομουνιστικού κινήματος των γυναικών στη Γερμανία με έντονη παρουσία στις διεθνείς σοσιαλιστικές οργανώσεις των γυναικών.

(100) Woman Under Socialism, by AUGUST BEBEL 1904. New York Labor News Company, New York - https://ia600507.us.archive.org/12/items/ - WomanUnderSocialism/Bebel_august_1840_1913_womanUnder_socialism. pdf

θειάς τους. Δεν πίστευα σχεδόν τ΄ αυτιά μου όταν τ΄ άκουσα αυτά».

Για να γίνει απολύτως σαφής ο Λένιν εκφράζει τη μεγάλη δυσπιστία που διατηρεί «...*σε όλες αυτές τις σεξουαλικές θεωρίες που αναπτύσσονται σε άρθρα, μελέτες και μπροσούρες και άλλα έντυπα, με μια λέξη σ΄όλη αυτή την ειδική φιλολογία που ξεφυτρώνει απ΄ την κοπριά τής αστικής κοινωνίας. Έχω δυσπιστία σ΄ εκείνους που έχουν τα μάτια τους διαρκώς καρφωμένα στο σεξουαλικό ζήτημα, όπως οι Ινδοί άγιοι στον αφαλό τους».*

Κι ενώ θεωρεί θέσφατο τις εντελώς αόριστες και γενικόλογες αναφορές τού Μπέμπελ για τη γυναικεία σεξουαλικότητα, επικρίνει τις κλινικές παρατηρήσεις των ψυχαναλυτών, των μόνων που εκείνη την εποχή είχαν αρχίσει να αποκαλύπτουν τη ρυπαρή σεξουαλικότητα κρυμμένη κάτω από το κοινωνικό προσωπείο τής ηθικολογίας, δηλώνοντας με έναν απίστευτο ξερολισμό παρόμοιο που μοιάζει με εκείνον ενός «χριστιανού» ταλιμπάν ότι «...*Έχω τη γνώμη ότι όλη αυτή η εσοδεία των σεξουαλικών θεωριών, που στο μεγαλύτερο μέρος τους είναι υποθέσεις, και συχνά μάλιστα, πολύ αυθαίρετες υποθέσεις, προέρχονται από μια προσωπική ανάγκη εκείνων που θέλουν να δικαιολογήσουν την ανώμαλη ή υπερτροφική σεξουαλική ζωή τους μπροστά στην αστική ηθική, και να γυρέψουν την επιείκειά της.*

Ο σεβασμός αυτός μπροστά στη μούμια τής αστικής ηθικής μου είναι όμοια αντιπαθητικός, όπως κι όλος αυτός ο θόρυβος, γύρω στα σεξουαλικά ζητήματα. Μπορεί να φαίνεται κάποτε άγριος και επαναστατικός, αλλά κατά βάθος είναι ολότελα αστικός. Είναι μια ξεχωριστά αγαπητή απασχόληση των "διανοούμενων" και των ηλιθίων, που δεν απέχουν πολύ απ΄τους πρώτους. Μέσα στα κομμουνιστικά κόμματα, ανάμεσα στο συνειδητό κι αγωνιζόμενο προλεταριάτο δεν υπάρχει καμιά θέση γι΄αυτήν»...[101]

Ήταν επόμενο η άγνοια τού Λένιν για την ανθρώπινη φύση να διαχεόταν πέφτοντας σαν ένα είδος βροχής που τυφλώνει, σε όλους τους οπαδούς του, κάτι που συμβαίνει και σε όλους τους ανθρώπους όταν αγγίζουν το καυτό ζήτημα τής σεξουαλικότητας. Πάντα φοβίζει η βαθιά ανάλυση για τη σεξουαλική πράξη, αυτά που αποκαλύπτει για το άτομο και τις κοινωνικές προεκτάσεις της, κάτι που τόλμησε να κάνει ο Ράιχ και τιμωρήθηκε πολύπλευρα και μακρόχρονα για αυτό το ανήκουστο θάρρος του.

Υπήρχε και υπάρχει ακόμα μια παγκόσμια άγνοια για την ουσία τής σεξουαλικότητας. Ο Λένιν δεν θα μπορούσε να αποτελεί εξαίρεση. Η εποχή του νομοτελειακά τον ωθούσε να έχει λάθος απόψεις. Αυτό δείχνουν άλλωστε οι δηλώσεις του.[102]

Από την άλλη μεριά ο βαθύτερος ανθρωπισμός του και οι θετικοί στόχοι του αναδεικνύονται μέσα από το βιβλίο του «Κράτος και Επανάσταση». Εκεί αποκαλύπτει τις βαθύτερες αγνές επιδιώξεις και πεποιθήσεις του, αλλά και πάλι εδώ αποκαλύπτει τη βαθύτερη άγνοιά του για την ανθρώπινη φύση.

Παρατηρούμε ότι δεν υπήρχε ούτε καν στη φαντασία του κάποια σκέψη για την ανασύσταση τής αιματοβαμμένης και τρομερής τσαρικής αστυνομίας, τής Οχράνα, όταν γράφει το 1917, έναν μήνα πριν την Οκτωβριανή Επανάσταση, πως δεν θα υπάρχει η ανάγκη

(101) Σ.τ.Χ.Μ.: Διατήρησα την ορθογραφία τού κειμένου εκτός από τους τόνους.

(102) Σ.τ.Χ.Μ.: Είναι σημαντική η επισήμανση τού φιλοσόφου τής ευρύτερης Αριστεράς Σλαβόι Ζίζεκ ότι «...*Όχι μόνο ο Λένιν ήταν συγγνωστά τυφλός απέναντι σε πολλά από τα προβλήματα που είναι πλέον κεντρικά στη σύγχρονη ζωή (την οικολογία, τους αγώνες για μια χειραφετημένη σεξουαλικότητα, κ.ο.κ.), αλλά και η βίαιη πολιτική πρακτική του είναι εντελώς ξένη στις σημερινές δημοκρατικές ευαισθησίες...*). Λένιν 2017 - Ανάμνηση, επανάληψη και επεξεργασία, με κείμενα τού Β. Ι. Λένιν, Επιμέλεια - Εισαγωγή - Επίμετρο τού Σλαβόι Ζίζεκ,εκδόσεις τού Εικοστού Πρώτου. -

αστυνόμευσης επειδή μετά την επανάσταση όλος ο λαός θα έχει εξοπλισθεί μετατρεπόμενος σε πολιτοφυλακή.[103]

Η εξέλιξη των γεγονότων διέψευσε με τραγικό τρόπο τον Λένιν. Ίδρυσε εξ ανάγκης το Δεκέμβριο τού 1917 την Τσέκα, («Όργανο για την εδραίωση τής προλεταριακής επανάστασης»), διατάζοντας στη συνέχεια (μέσα στο 1918) την εξάπλωση τού κόκκινου τρόμου. Την οργάνωση δηλαδή δημοσίων εκτελέσεων για να προκληθεί πανικός στο λαό και υποταγή στο καθεστώς όχι μόνο από εκείνους που έβλεπαν επιτόπου τις εκτελέσεις αλλά και για όσους βρίσκονταν αρκετά χιλιόμετρα πέρα από αυτό το χώρο.[104]

Είναι ολοφάνερο ότι ο Λένιν πίστευε βαθιά τα ουτοπικά που έγραφε το καλοκαίρι τού 1917. Δυστυχώς έπεσε τραγικά έξω στις εκτιμήσεις του, επειδή αλλιώς εάν υποκρινόταν, δεν θα έδινε στη δημοσιότητα το βιβλίο του «Κράτος και επανάσταση» το Φεβρουάριο τού 1918, την ίδια εποχή που ήδη «λειτουργούσε» η Τσέκα, δεδομένου ότι ήταν εύκολο για τους επικριτές του να αναδείξουν την αναντιστοιχία μεταξύ των έργων του παραπέμποντας απλώς στα γραπτά του.

Η δημοσίευση τού βιβλίου σε μια τόσο αβέβαιη εποχή αποκαλύπτει την απόλυτη πίστη του ότι οι δυσκολίες ήταν προσωρινές και ταυτόχρονα τη βαθιά άγνοιά του για την βαριά διαταραγμένη ανθρώπινη φύση, επειδή πίστευε ότι θα ζούσε για να ολοκληρώσει ένα όνειρο ειρήνης και ισότητας, σε ένα κράτος της Γης όπου θα κυκλοφορούσαν σύντροφοι - άγγελοι - προλετάριοι και γι΄αυτό δεν θα ήταν αναγκαία η αστυνόμευση στον παράδεισο τού κομουνισμού.

Η κατάσταση ξέφυγε εντελώς από τις προβλέψεις του όταν ξεκίνησε ο εμφύλιος τον Μάιο τού 1918 με τους μπολσεβίκους να βρίσκονται αντιμέτωποι με πανίσχυρους αλλά διαιρεμένους στρατούς, καταφέρνοντας τελικά να νικήσουν μετά 2,5 χρόνια.

Στη συνέχεια, ο Λένιν όχι μόνο δεν εξόπλισε το λαό αλλά ενίσχυσε πολύ περισσότερο την Τσέκα για να βρει στρωμένο το δρόμο ο Στάλιν επιβάλλοντας έναν επαυξημένο τρόμο εκτελώντας μόνο στα δυο χρόνια των μεγάλων διώξεων 1937-1938, περίπου 353 χιλιάδες ανθρώπους το 1937 και 328 χιλιάδες το 1938, ένας πρωτοφανής αριθμός συγκριτικά με τις 10.000 εκτελέσεις ανά χρόνο που συνέβαιναν μεταξύ των ετών 1932-1936.[105]

Ο διάδοχός του Νικήτα Χρουστόφ ....

---

(103) *«Η δημοκρατία είναι μορφή κράτους, μια από τις παραλλαγές του. Επομένως αποτελεί, όπως και κάθε κράτος, οργανωμένη, συστηματική άσκηση βίας πάνω σε ανθρώπους. Αυτό από τη μια μεριά. Από την άλλη, όμως, σημαίνει την τυπική αναγνώριση της ισότητας ανάμεσα στους πολίτες, του ίσου δικαιώματος όλων να καθορίζουν τη συγκρότηση του κράτους και να το διοικούν. Τούτο πάλι με τη σειρά του συνδέεται με το ζήτημα ότι σε ορισμένη βαθμίδα της εξέλιξής της η δημοκρατία, πρώτο, συσπειρώνει το προλεταριάτο, την επαναστατική τάξη, ενάντια στον καπιταλισμό και της δίνει τη δυνατότητα να τσακίσει, να συντρίψει σε χίλια κομμάτια, να σαρώσει από το πρόσωπο της γης την αστική έστω και δημοκρατική - αστική, κρατική μηχανή, το μόνιμο στρατό, την αστυνομία, την υπαλληλοκρατία, να τ' αντικαταστήσει με μια π ι ο δημοκρατική, αλλά πάντως ακόμα κρατική μηχανή με τη μορφή των ενόπλων εργατικών μαζών, που θα εξελεγχθεί στην καθολική συμμετοχή όλου του λάου στην πολιτοφυλακή».* - "ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ", Ι.Β. Λένιν - Εκδόσεις «Ελεύθερη Ελλάδα», 1970 – (Εκδοτικό του ΚΚΕ στην Ανατολική Ευρώπη) - Αντιγραφή – Επιμέλεια: Θεοδόσης Θωμαδάκης.

(104) Ripes (ed.) The Unkown Lenin, ????????? (on pages 48, 54).

(105) Σ.τ.Χ.Μ.: Δείτε την άποψη τού Τρότσκι για τις δίκες τής Μόσχας, σε μια ομιλία του στη Νέα Υόρκη τον Φεβρουάριο τού 1937, δυο χρόνια πριν την άφιξη τού Ράιχ στις Η.Π.Α. - http://avgi-anagnoseis.blogspot.gr/2017/08/blog-post_87.html

Ποια είναι η πρωταρχική διαταραχή;

Ο Ράιχ πήρε το πρώτο μεγάλο μάθημα στην κοινωνική παθολογία το 1927. Το σοκ που βίωσε ήταν τεράστιο καθώς είδε στις 15 Ιουλίου καλυπτόμενος πίσω από τον κορμό ενός δέντρου μαζί με τη γυναίκα του, την εν ψυχρώ δολοφονία για ώρες ολόκληρες εκατοντάδων ανθρώπων από αστυνομικούς που κινούνταν σαν μηχανές. «...*Όπως κι εγώ στη διάρκεια τού πολέμου*» παραδέχθηκε αργότερα ο Ράιχ.[106]

Ήδη από νεαρός φοιτητής τής ιατρικής είχε βάλει ως σκοπό τής ζωής του την αποκρυπτογράφηση των μυστικών τής ατομικής ψυχοπαθολογίας, αλλά από εκείνη τη στιγμή ο στόχος του επεκτάθηκε στην ανακάλυψη τής ψυχοπαθολογίας των μαζών.

Στην πορεία των ερευνών του έφθασε να κατανοήσει ότι η πρωταρχική διαταραχή στον άνθρωπο συμβαίνει μέσω τής ελαττωματικής λειτουργίας τού συμπαθητικού νευρικού συστήματος. Εκεί εδραιώνεται ο πυρήνας τής θωράκισης, η οποία με τη σειρά της καθοδηγεί αλλά και ερμηνεύει την πορεία τής Ιστορίας τού ανθρώπου.

Η παραφωνία είναι μια χρόνια συμπαθητικοτονία, (συστολή). Αυτή διατηρεί και διαιωνίζει τη θωράκιση, συνακόλουθα τις ατομικές και ομαδικές νευρώσεις, την παραφροσύνη και υποταγή των μαζών σε κάθε φασίστα, παράφρονα ή λαοπλάνο, εξηγώντας ταυτόχρονα και τις περισσότερες καταστάσεις ψυχοσωματικών διαταραχών.

Ο ψυχίατρος Έλσγουορθ Μπέικερ, ο κορυφαίος μαθητής τού Ράιχ και ιδρυτής τού Αμερικανικού Κολεγίου Οργονομίας διευκρινίζει ότι «...*Η διέγερση τού συμπαθητικού νευρικού συστήματος προκαλεί* συστολή *μια κατάσταση που βιώνεται ως άγχος, ενώ η διέγερση τού παρασυμπαθητικού επιφέρει* διαστολή *η οποία βιώνεται ως ηδονή*».[107]

Η οργονομία δίνει πρωταρχική σημασία στον ρόλο τού συμπαθητικού επειδή «...*Τα γάγγλια τού συμπαθητικού βρίσκονται κυρίως στην περιοχή τής κοιλιάς και τού θώρακα, όπως και στα εσωτερικά όργανα, διαστέλλοντας στην ουσία αυτά τα όργανα, αλλά από την άποψη τής συνολικής λειτουργίας τού οργανισμού τα γάγγλια τού συμπαθητικού προκαλούν συστολή (όπως στο θώρακα κατά την εισπνοή, η οποία εάν παρατηρηθεί με πλήρως λειτουργικό τρόπο είναι μια συστολή).*

Με αντίθετη λειτουργία δρα το παρασυμπαθητικό σύστημα τα γάγγλια τού οποίου «...*σχετίζονται κυρίως με τον εγκέφαλο και την περιοχή τής λεκάνης. Με άλλα λόγια εδράζονται στα δυο άκρα τού σώματος, όπου βρίσκονται και οι ερωτογενείς ζώνες τού σώματος των οποίων η επαφή με το περιβάλλον είναι η πλέον σημαντική τους λειτουργία.*

Το παρασυμπαθητικό στην πραγματικότητα διαστέλλει τα γάγγλια τα οποία βρίσκονται κοντά σε αυτά τα όργανα και *από την άποψη τής πλήρους διαστολής (όπως συμβαίνει με το γενετήσιο σύστημα και τη σεξουαλική διέγερση)*».[108]

Πράγματι έτσι είναι. Όπως βρήκε ο Ράιχ, (με τα πρωτοπόρα ηλεκτροφυσιολογικά του πειράματα στο πανεπιστήμιο τού Όσλο), κατά τη διάρκεια τής εισπνοής (συστολής από λειτουργική και εργαστηριακή μέτρηση[109]) τα ενεργειακά πεδία στην επιφάνεια τού δέρ-

(106) «Άνθρωποι σε μπελάδες», Βίλχελμ Ράιχ. Εκδόσεις Καστανιώτη, 1979, (σελ. 14).

(107) «Man in the Trap», by Elsworth F. Baker, M.D. Collier Books, 1967,.

(108) «Man in the Trap», by Elsworth F. Baker, M.D. Collier Books, 1967, (on page 7).

(109) Σ.τ.Χ.Μ.: Ο Ράιχ βρήκε με τη πειράματα ηλεκτροφυσιολογίας ότι τα πεδία στην περιοχή τής κοιλιάς και τού διαφράγματος μειώνοντας με κάθε εισπνοή και αυξάνονται με κάθε εκπνοή. Ανακαλύπτει τα ηλεκτρικά φορτία τής επιδερμίδας και τις σημαντικές διαφορές ηλεκτρικών τάσεων με τις ερωτογόνες ζώνες.

ματος μειώνονται, επειδή εδώ συμβαίνει μια συστολή και απόσυρση τής ενέργειας από την επιφάνεια τού δέρματος, (μια ροή προς τον εαυτό), ενώ αυξάνονται με την εκπνοή, όπου έχουμε την ενέργεια να ρέει προς την επιφάνεια τού δέρματος (έξω προς τον κόσμο), και να εξελίσσεται μια κατάσταση χαλάρωσης, ηδονικής παράδοσης και διαστολής.(110)

Βεβαίως το αυτόνομο νευρικό σύστημα αποτελείται από γάγγλια και νευρώνες κι εδώ έχουμε μια ακόμα σημαντική ανακάλυψη τού Ράιχ, η οποία μάλλον είναι άγνωστη στην επιστήμη. Παρατηρώντας τα απλά αλευροσκούληκα τα οποία είναι διαφανή διαπίστωσε ότι το νευρικό σύστημά τους συστελλόταν και διαστελλόταν!

Με άλλα λόγια παρατήρησε ότι αυτό δεν έχει μόνο τη δυνατότητα τής μετάδοσης μηνυμάτων μέσω νευρικών ώσεων για την επίτευξη φυσιολογικών διαδικασιών, όπως είναι π.χ. η έκκριση ορμονών, η χώνευση ή η λειτουργία των οργάνων. Έχει τη δυνατότητα να διαστέλλεται και να συστέλλεται αυτό καθ΄ εαυτό. Όπως ακριβώς βρήκε ο Ράιχ ότι συμβαίνει και με την απλούστερη μορφή μονοκύτταρης ζωής, την αμοιβάδα, τής οποίας το πρωτόπλασμα συστέλλεται σε καταστάσεις κινδύνου και διαστέλλεται σε καταστάσεις ευχαρίστησης, (π.χ. με την αναζήτηση τροφής), χωρίς να διαθέτει εγκέφαλο και νευρικό σύστημα.

Η αμοιβάδα πεθαίνει εάν διατηρηθεί παρατεταμένα σε κατάσταση συστολής, όπως «πεθαίνει» κάθε άλλο ζώο, όπως «πεθαίνει» και ο άνθρωπος με τη χρόνια συστολή καθώς υπόκειται σε υποβάθμιση τής υγείας του, σε νέκρωση και διαστρέβλωση των αυθεντικών συγκινήσεων και σκέψεών του, στην ακαμψία τού χαρακτήρα του και στην αναπηρία τής σεξουαλικότητάς του. Η θωράκιση (συστολή) στον άνθρωπο από προσωρινός μηχανισμός προστασίας μεταλλάχθηκε με την κυριαρχία τής πατριαρχίας σε μόνιμη συμπαθητικοτονία μεταβιβαζόμενη διαμέσου των χιλιετιών, όπως ακριβώς το DNA.

Ο Ράιχ όταν παρατήρησε με τα ηλεκτροφυσιολογικά του πειράματα στο πανεπιστήμιο τού Όσλο ότι τα δυναμικά τού δέρματος μειώνονταν δραματικά έως εξαφάνισης σε περιπτώσεις δυσάρεστων καταστάσεων, ενώ αυξάνονταν σε καταστάσεις ευχαρίστησης και ηδονής, με μια έξοχη λογική σύνδεση αντιλήφθηκε ότι η εμφάνιση των δυναμικών στην επιφάνεια τού δέρματος συνδεόταν άμεσα με τη λειτουργία τού αυτόνομου νευρικού συστήματος, στο οποίο κυριαρχούσε το παρασυμπαθητικό σε καταστάσεις ευχαρίστησης ή ηδονής και η απόσυρση των δυναμικών συνδεόταν με την επικράτηση τού συμπαθητικού

Ανακαλύπτει επίσης το σημείο το οποίο εδραιώνει τις προηγούμενες κλινικές ανακαλύψεις του για την ύπαρξη μυϊκής θωράκισης και τη σχέση της με το χαρακτήρα και τη σεξουαλικότητα.

Έκανε τη σημαντική παρατήρηση ότι τα βιοηλεκτρικά φορτία εξαφανίζονται με την ύπαρξη άγχους (απόσυρση τής ενέργειας από την επιφάνεια προς τον πυρήνα) και εμφανίζονται στην επιφάνεια τού δέρματος μόνο με τη βίωση ευχαρίστησης ή ηδονής. Όταν έχουμε δηλαδή ροή φορτίων από το κέντρο τού οργανισμού προς την περιφέρεια. Ωστόσο, η μεγάλη ένταση των συναισθημάτων που βιώνονταν από τους συμμετέχοντες στα πειράματα, συγκριτικά με τα υπαρκτά μεν αλλά ελάχιστα φορτία που μετριούνταν στην επιφάνεια τού δέρματος, (η ένταση τού ρεύματος που μπορούσε να μεταδοθεί από τη συσκευή στο σώμα ήταν μόλις 0,000001 μιλιαμπέρ, τον οδήγησαν στο αναπόφευκτο συμπέρασμα ότι αυτά τα φορτία δεν αντιστοιχούσαν στις συγκινήσεις και ότι θα έπρεπε να υπάρχει άλλου είδους ενέργεια ικανή να προκαλεί τις συγκινήσεις, με τα φορτία που μετρούσε να συνιστούν ελαχιστότατο δείγμα της.

Έτσι έκανε το πρώτο βήμα στην εργαστηριακή αναγνώριση μιας ενέργειας που υποψιαζόταν ότι ήταν η λίμπιντο τού Φρόιντ, κάτι που ήταν ένα πρώτο βήμα για να γίνει η ψυχανάλυση βιοφυσική επιστήμη, όπως ήταν το όνειρο τού Πατέρα τής ψυχανάλυσης.

(110) “Η βιοηλεκτρική θεωρία τής σεξουαλικότητας και τού άγχους”, Βίλχελμ Ράιχ. Εκδόσεις Αποσπερίτης, 1082.

σε καταστάσεις άγχους ή δυσαρέσκειας.

Το προσωρινό *«μάζεμα» στον εαυτό* είναι στην πραγματικότητα η συστολή τού συμπαθητικού και η απόσυρση τής δυναμικών τού δέρματος (τής οργονοενέργειας) από την περιφέρεια προς τον πυρήνα. Το *«άπλωμα» προς τον κόσμο* είναι η διαστολή τού παρασυμπαθητικού και η ροή τής ενέργειας από τον πυρήνα στην περιφέρεια, καταστάσεις που παρατηρούνται ακόμα και στην αμοιβάδα και καταγράφονται απαράλλαχτες με σαφείς μετρήσεις επιστημονικών οργάνων στον άνθρωπο, ενώ διαπιστώνονται και κλινικά με την εμφάνιση άλγους στην καρδιακή περιοχή και εξαφάνισης τού άλγους όταν εμφανίζεται ηδονή στη λεκάνη.

Από την άλλη μεριά εκτός από την ασύλληπτη διαστρέβλωση των ανακαλύψεων τού Ράιχ σχετικά με τη σεξουαλικότητα και τον υποχθόνιο και καταστροφικό πόλεμο που δέχθηκε από τους βικτοριανούς ψυχαναλυτές, υπήρξε ένας παρόμοιος πόλεμος (εκτός των άλλων) και από τους κομουνιστές, συντηρημένος και βασισμένος στις απόψεις τού Λένιν για τη σεξουαλικότητα.[111]

Το γεγονός είναι πράγματι αξιοσημείωτο επειδή η αντίληψη τού Λένιν για τη σεξουαλικότητα και τις επιδράσεις της στο κοινωνικό γίγνεσθαι έχει μείνει παντελώς ασχολίαστη από τους κάθε λογής μαρξιστικολογούντες αποδεικνύοντας (για πολλοστή φορά) ότι ο τομέας τής σεξουαλικότητας παραμένει για το χώρο τής μαρξιστικής διανόησης (και όχι μόνο για αυτόν το χώρο) tabula rasa, δηλαδή αχαρτογράφητη περιοχή, όπως περίπου το έδαφος των πλανητών μελλοντικής αποίκησης.

Οι συντηρητικές και επιστημονικά λανθασμένες απόψεις τού Λένιν για τη σεξουαλικότητα εξηγούν (εν ππολλοίς) την άκρως δυσμενή υποδοχή των μαρξιστών - λενινιστών στα βιβλία τού Ράιχ «Η σεξουαλική επανάσταση» και «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», μέσα στα οποία αναδεικνύεται η μόνιμη σύνδεση τής μίζερης και καταπιεσμένης σεξουαλικότητας τού ανθρώπου με τον χαρακτήρα και συνακόλουθα με τον τρόπο δράσης σε κοινωνικά φαινόμενα.

Ο Ράιχ δηλώνει ότι ο φασισμός και ο ναζισμός είναι γνώρισμα τής διαστρεβλωμένης ανθρώπινης χαρακτηροδομής με άλλα λόγια τής διαταραγμένης λειτουργίας τού οργανισμού ως σύνολο, όπου η σεξουαλικότητα έχει το βασικό διαταραγμένο ρόλο, γι΄αυτό ο Χίτλερ, οι οπαδοί του και ο φασισμός - ναζισμός δεν είναι περιορισμένο γεωγραφικά πολιτικοοικονομικό φαινόμενο, αλλά ευρύτατο και μακραίωνο, αναγόμενο στην κατά πολλές χιλιετίες πατριαρχική διαταραχή τής ανθρώπινης δομής μέσω τής θωράκισης.

Ο φασισμός δεν είναι ιδεολογία

Ο φασισμός κατά τον Ράιχ δεν είναι ιδεολογία αλλά ύλη και ενέργεια. Αυτές οι δυο συνιστώσες δομούν ένα συγκεκριμένο τύπο χαρακτήρα και σχετίζονται άμεσα με βαθυβιολογικές οργανισμικές λειτουργίες. Ο φασισμός είναι αδύνατο να αντιμετωπισθεί και ερμηνευθεί με όρους πολιτικής οικονομίας. Η ελλιπής κατανόηση εξηγεί γιατί έχασαν τη μάχη απέναντι στον Χίτλερ οι Γερμανοί σοσιαλιστές και κομουνιστές και γιατί χάνουν τη μάχη κατά τού καλυμμένου φασισμού, δηλαδή τού λαϊκισμού, οι πολιτισμένες δημοκρατίες τής Δύσης.

(111) «Πώς ο Ράιχ έστησε την ψυχανάλυση στα πόδια της και ο Φρόιντ τον ‘‘έδωσε’’ στους ναζί», (υπό επεξεργασία).

Το μόνο μέσο αναγνώρισης, αντιμετώπισης και επίλυσης παρόμοιων ψυχοπαθολογικών φαινομένων είναι η *κατανόηση* τής βαθύτερης φύσης τους, η οποία δεν είναι μονομερώς ταξική, δεδομένου ότι είναι παγκόσμια και βαριά βιο-ψυχο-παθολογική, μολύνοντας κάθε τάξη όπως η πανούκλα. Τα αντίμετρα σε αυτό τον παραλογισμό ο Ράιχ τα αναλύει με σαφήνεια και σε μεγαλύτερη έκταση στα περισσότερα έργα του.

«...Για να κερδίσει κάποιος την εξουσία πρέπει να γεμίσει με αυταπάτες εκατομμύρια ανθρώπους»(112) δηλώνει και θέτει το ερώτημα πώς είναι δυνατόν ένας αποτυχημένος ζωγράφος και βαριά ψυχοπαθής, όπως ο Χίτλερ, να πείσει 70 εκατομμύρια Γερμανούς με τις μυστικιστικές του αθλιότητες περί αρίας φυλής, καταφέρνοντας να αιματοκυλίσει την ανθρωπότητα.

Στα νεανικά του χρόνια ο Χίτλερ ήταν ένα άτομο χωρίς φίλους, χωρίς οικογένεια, χωρίς προοπτικές. Τριγύριζε στη Βιέννη κουβαλώντας βαλίτσες ως αχθοφόρος στο σιδηροδρομικό σταθμό, καθάριζε τους δρόμους από το χιόνι, δούλευε στις οικοδομές και επειδή ήταν τεμπέλης, δεν ήθελε να έχει σταθερή δουλειά. Η αδυναμία του να είναι οικονομικά ανεξάρτητος τον ανάγκαζε να κοιμάται σε άσυλα αστέγων και καμιά φορά ζωγράφιζε πρόχειρα με νερομπογιές εικόνες για αφίσες και διαφημίσεις.(113)

Όταν άρχισε να ανεβαίνει στην πολιτική σκηνή κανείς δεν αντιλήφθηκε ότι υποσχέθηκε σε όλους τα πάντα, ενώ στο βιβλίο του «Ο Αγών μου» είχε προειδοποιήσει τι σκέφτεται να κάνει: *«...θα κατέστρεφε τη δημοκρατία, θα την καταργούσε, θα καταπολεμούσε τις ενώσεις των ελεύθερων επαγγελματιών και θα γινόταν δικτάτορας. Πρόσθετε ακόμα ότι θα λογαριαζόταν με τους Εβραίους».*(114)

Η απάντηση που δίνει ο Ράιχ σχεδόν σε κάθε σελίδα του βιβλίου του «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», είναι ότι η τραγωδία τής παγίδευσης τού γερμανικού λαού από τον Χίτλερ (και κάθε παρόμοια παγίδευση λαών από φασίστες και λαϊκιστές), συμβαίνει επειδή υπάρχει αχαρτογράφητη η μυστικιστική και άβουλη φύση των μαζών, όπως και η ασυνείδητη παιδικότητα, αλλά και η παθητική «θηλυκότητά» τους (την αναγνώρισε και τη χειρίστηκε ο Χίτλερ),(115) μια καλυμμένη «θηλυκότητα-παθητικότητα» η οποία έχει διαμορφωθεί όχι από τις οικονομικές συνθήκες μερικών αιώνων καπιταλισμού, αλλά με τη σωματική θωράκιση και χαρακτηρολογική ακαμψία (συστολή) των ανθρώπων, ένα γεγονός που συνέβη εδώ και 6.000 χρόνια τουλάχιστον μετά την επικράτηση τής ωμής βίας με τη μεταλλαγή τής κοινωνικής οργάνωσης από την ειρηνική μητρογραμμία στη βίαιη πατριαρχία.

Ο Αμερικανός ανταποκριτής Willian Shirer, επιβεβαιώνει τον Ράιχ. Γράφει πως όταν πήγε να εργαστεί στο Βερολίνο μετά την επικράτηση τού Χίτλερ, τα έχασε μην μπορώντας να

(112) «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», εκδόσεις Μπουκουμάνη. 1974, (on page 397).

(113) «Η άνοδος και η πτώση τού Αδόλφου Χίτλερ», τού William L. Shirer. Εκδόσεις Πεχλιβανίδη, 1961, (on page 21).

(114) «Η άνοδος και η πτώση τού Αδόλφου Χίτλερ», τού William L. Shirer. Εκδόσεις Πεχλιβανίδη, 1961, (on page 49).

Σ.τ.Χ.Μ.: Ο συγγραφέας τού ανωτέρω βιβλίου ως Αμερικανός ανταποκριτής στο Βερολίνο είχε την ευκαιρία, όπως δηλώνει, να δει, να ακούσει και να τον παρακολουθήσει συστηματικά τον Χίτλερ πολλές φορές. Γι' αυτό το λόγο οι αναφορές του διατηρούν ξεχωριστή ιστορική βαρύτητα. Όπως διευκρινίζει όσα αναφέρονται στο βιβλίο γράφτηκαν με βάση τις σημειώσεις τού ίδιου τού Χίτλερ και με όσα είδε με τα ίδια του τα μάτια ο συγγραφέας.

(115) «Η μαζική ψυχολογία τού φασισμού», εκδόσεις Μπουκουμάνη. 1974, (σελ. 95).

καταλάβει «*...τη στάση των Γερμανών. Σκέφθηκα ότι οι άντρες και οι γυναίκες τού Δυτικού Κόσμου εκτιμούσαν περισσότερο από κάθε τι άλλο την προσωπική ελευθερία. Με έκπληξη ανακάλυψα ότι πολύ λίγοι ήταν οι Γερμανοί εκείνοι που τους στενοχωρούσε η απώλεια των ατομικών ελευθεριών τους*».[(116)]

Ο Ράιχ δεν έχει λύσει το αίνιγμα πώς συνέβη η απαρχή τής θωράκισης η οποία επιφέρει την παθητικότητα των μαζών. Μια πρώτη εξήγηση που δίνει είναι ότι η αλλαγή από τη μητρογραμμική οργάνωση τής κοινωνίας σε πατριαρχική επέφερε τη δημιουργία θωράκισης και συνακόλουθα η κρυμμένη φασιστική δομή (κάτω από το προσωπείο τού χαρακτήρα), διαιωνίζεται διαμέσου των χιλιετηρίδων από γενιά σε γενιά, σε όλες τις τάξεις.

Ακριβώς επειδή αυτή η διαταραγμένη και παθητική δομή είναι καλυμμένη από το κοινωνικό προσωπείο, δηλαδή την επιφανειακή μάσκα τής θωράκισης, η αναγνώρισή της είναι εξαιρετικά δύσκολη καταφέρνοντας να διαιωνίζεται καλυπτόμενη από απατηλά υψιπετή λόγια, βαρύγδουπες ιδεολογίες τής μπούρδας και άθλιες παραδόσεις κατά τής ίδιας τής ζωής.

Ένα επιβεβαιωτικό δείγμα τής παθητικότητας των μαζών είναι ο τρόπος που συντηρείται το έθιμο τής κλειτοριδεκτομής και οι καταναγκαστικοί γάμοι μικρών κοριτσιών στην Αφρική. Η Νιγηριανή δημοσιογράφος Τσίκα Ουαντέχ συνεργάτρια τού BBC και τού Al Jazeera, έμεινε κατάπληκτη όταν διαπίστωσε ότι τα θύματα αυτών των πρακτικών, ***οι γυναίκες, είναι αυτές που υποστηρίζουν φανατικά κάθε αποτρόπαιο έθιμο που ευνουχίζει και καταπιέζει το φύλο τους***.[(117)]

Ένα άλλο απίστευτο γεγονός το οποίο απεικονίζει με φρικαλέο τρόπο την κρυφή παθητικότητα και παραφροσύνη των μαζών είναι ότι κατά τη διάρκεια τής αραβικής άνοιξης (αραβικού χειμώνα) στην Αίγυπτο το ποσοστό των κλειτοριδεκτομών ανέβηκε στο ασύλληπτο νούμερο τού 91%.[(118)(119)]

Έτσι διαιωνίζεται η θωράκιση. Επειδή δεν μπορεί να περιμένει κανείς αυτά τα 27 περίπου εκατομμύρια γυναικών τής Αιγύπτου, καθώς είναι ακρωτηριασμένα σεξουαλικά, μπορούν να φέρουν στον κόσμο παιδιά χωρίς να τους μεταβιβάσουν το μίσος τους για τη ζωή και τη σεξουαλικότητα. Είναι αδύνατο να μπορούν να προσφέρουν αβίαστα στους συντρόφους τους το δώρο τής αγάπης. Ο σπόρος τής παραφροσύνης και τής τρομοκρατίας, η ρίζα των Ταλιμπάν, τής Αλ Κάιντα και τού ISIS βρίσκεται εδώ. Σε κάθε είδους βία και ακρωτηριασμό είτε σωματικό είτε ψυχικό;

Αμέτρητα είναι τα ανθρωπολογικά ευρήματα για το θέμα. Οι ινδιάνοι Γιούροκ και Σιου είναι κλασικά δείγματα επειδή αποκαλύπτουν μια εντελώς διαφορετική χαρακτηροδομή λειτουργούσα σε ίδιο γεωγραφικό και ιστορικό τόπο με σχεδόν παρόμοιο πλαίσιο παραγωγής, αλλά με ουσιαστικά διαφορετικό τρόπο αγωγής των παιδιών.

Οι ινδιάνοι Σιου ήταν άτομα εξωστρεφή, των εξερευνήσεων, των ανοιχτών πεδιάδων και γενναία. Το σημαντικότερο γνώρισμά τους ήταν η γενναιοδωρία. Η περίοδος θηλασμού

---

(116) «Η άνοδος και η πτώση τού Αδόλφου Χίτλερ», τού William L. Shirer. Εκδόσεις Πεχλιβανίδη, 1961, (σελ. 69).

(117) Σ.τ.Χ.Μ.: «Η εφημερίδα των συντακτών» 24/11/2014, (on page 20) - http://www.efsyn.gr/arthro/vraveio-dimosiografias-gia-tis-istories-ton-thymaton-tis-mpoko-haram

(118) http://www.kathimerini.gr/503537/article/epikairothta/kosmos/xeiroterh-aravikh-xwra-gia-gynaikes-h-aigyptos

(119) http://www.tovima.gr/world/article/?aid=539063

των παιδιών ήταν έως τα τρία χρόνια, γεγονός που τους έδινε εξαιρετικά δώρα για την ανάπτυξη τής υγείας και τού χαρακτήρα τους. Μελετώντας βαθύτερα τον τρόπο ανατροφής των παιδιών των Σιου πολλές καταστάσεις θα τις θεωρήσουμε απαράδεκτες, αλλά ας μην ξεχνάμε ότι αναφερόμαστε σε μια πρωτόγονη φυλή πολεμιστών, νομάδων και κυνηγών.

Το κρίσιμο ζήτημα τής αγωγής τουαλέτας δεν απασχολούσε τους Σιου. Έδιναν στα παιδιά τους τον απαραίτητο χρόνο ωρίμανσης ώστε αυτά να μπορούν να χειριστούν τον πρωκτικό σφιγκτήρα.[(120)]

Η μητέρα με το γενναιόδωρο θηλασμό και τη συνεχή φροντίδα της για να αναπτύξει το παιδί αυτονομία και πρωτοβουλία συνέβαλε καθοριστικά στη διαμόρφωση διαφορετικού τύπου χαρακτήρα σε σχέση με τα παιδιά των Γιούροκ.

Οι Γιούροκ ήταν άτομα με τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα τού σύγχρονου φιλάργυρου. Τσιγκούνηδες, γκρινιάρηδες, καχύποπτοι, συνεχώς θυμωμένοι και ειρηνιστές όχι εκ πεποιθήσεως αλλά εξαιτίας τού φόβου τους. Το διάστημα θηλασμού των παιδιών στους Γιούροκ ήταν έξι μήνες.

Οι Γιούροκ ήταν ψαράδες σολομού και συνήθιζαν να αναφέρονται σε *«καθαρή ζωή»* και όχι σε *«δυνατή ζωή»* όπως οι Σιου. Αυτό που τους έκανε να διαφέρουν ριζικά από τους Σιου ήταν ότι υποβάλλονταν σε σκληρή αγωγή τουαλέτας. Κάτι τέτοιο σημαίνει ότι τα νήπια διδάσκονταν να θέτουν σε λειτουργία τον πρωκτικό σφιγκτήρα πριν καν αναπτυχθούν οι συνδέσεις στο νευρικό σύστημα στην περιοχή τού πρωκτού για να μπορεί να ελέγχεται από το ίδιο το παιδί ο πρωκτικός σφιγκτήρας. Από τη στιγμή που δεν μπορεί να ελεγχθεί με τη θέληση τού παιδιού, τότε ο μόνος τρόπος ελέγχου τού πρωκτικού σφιγκτήρα είναι ο φόβος ότι θα τιμωρηθεί εάν δεν καταφέρει να κρατήσει τα κόπρανά του. Ο φόβος είναι ο σπινθήρας που δρομολογεί τη θωράκιση, δηλαδή τη μόνιμη συστολή όλης τής περιοχής τού πρωκτικού μυώνα και των νευρώνων που τον περιβάλλουν, μια κατάσταση που παραμένει παντελώς άγνωστη και διαχρονικά μη ανιχνεύσιμη από το παιδί και από τον ενήλικα και δυστυχώς από την πλειοψηφία των ασχολουμένων στο χώρο τής θεραπείας..

Χαρακτηριστική ένδειξη τού χαρακτήρα των Γιούροκ ήταν οι πόρτες στις ξύλινες καλύβες τους. Ασυνείδητα, ήταν φτιαγμένες έτσι ώστε να τους θυμίζουν την οδύνη και τις δυσκολίες τής πρωκτικής αγωγής, δεδομένου ότι έμοιαζαν και ήταν στην κυριολεξία μια τρύπα. Με δυσκολία έμπαιναν ή έβγαιναν, όπως ακριβώς συνέβαινε με τις εκκρίσεις τής θωρακισμένης λεκάνης τους εξαιτίας τής πρωκτικής αγωγής.

Τα ευρήματα τής κλινικής οργονομίας δείχνουν ότι η καταναγκαστική πρωκτική αγωγή προκαλεί μόνιμη συστολή στην περιοχή τής λεκάνης, επιφέροντας σεξουαλικά και πολλά άλλα σωματικά προβλήματα, επηρεάζοντας επίσης με δραστικό τρόπο την ανάπτυξη τού χαρακτήρα.

Είναι ενδεικτικό ότι οι Γιούροκ είχαν ανακαλύψει ένα είδος νομίσματος. Δηλαδή ένα τρόπο συσσώρευσης πλούτου. Κατάφερναν με άλλα λόγια να κατακρατούν τον πλούτο (όπως και τα κόπρανά τους) και να έχουν στοιχειώδεις νομισματικές συναλλαγές μεταξύ τους, έχοντας την πρωτιά μεταξύ των Ινδιάνων τής Αμερικής.[(121)]

Δεν ισχυρίζομαι εδώ ότι η πρωκτική θωράκιση αποτελεί τη μοναδική ώθηση για τη δη-

(120) «Η παιδική ηλικία και η κοινωνία», Έρικ Έρικσον. Εκδόσεις Καστανιώτη, 1975. (σελ.148).

(121) «Η παιδική ηλικία και η κοινωνία», Έρικ Έρικσον. Εκδόσεις Καστανιώτη, 1975.(σελ. 175-196).

μιουργία συσσώρευσης πλούτου, για τον οποίο οι κατέχοντες νιώθουν υπερήφανοι με το κατόρθωμά τους επιδιώκοντας την κοινωνική επιβράβευση, όπως ακριβώς τα μικρά παιδιά όταν καταφέρνουν να κατακρατούν τις κενώσεις τους (να συσσωρεύουν τα κόπρανά τους) νιώθουν υπερήφανα και επιζητούν τον έπαινο τής οικογένειας για το κατόρθωμά τους.

Ωστόσο, ευρήματα στο χώρο τής κοινωνιολογίας και ανθρωπολογίας[122][123][124][125][126][127][128] δεν υποδηλώνουν ότι οι άνθρωποι δίνουν και λαμβάνουν δώρα ως έκφραση μυστικιστικών δοξασιών και άλλων ιδεολογημάτων, αν και αυτά υπάρχουν ως εποικοδόμημα, αλλά ανταλλάσσουν δώρα επειδή αυτή η διαδικασία είναι στην ουσία της ο πυρήνας μιας κοινωνικής ζωής που τη χαρακτηρίζει η ανάγκη για πραγματική ειρήνη, φιλία και επαφή ακόμα και μεταξύ εντελώς διαφορετικών φυλών που απέχουν μεταξύ τους τεράστιες αποστάσεις.

Από τη μια μεριά η διαδικασία ανταλλαγής δώρων και η διαδικασία συσσώρευσης αγαθών (ή αρπαγής τους...) από την άλλη χαρακτηρίζει την ύπαρξη δυο εντελώς διαφορετικών ιστορικών περιόδων. Εκείνης όπου η προσφορά, τα δώρα και η διανομή πλούτου (τροφής ή οτιδήποτε άλλο) έδιναν μεγάλη κοινωνική αξία στον προσφέροντα και χαρά σε όλους (μητρογραμμικές κοινωνίες) και σε εκείνη την περίοδο (πατριαρχία) όπου η συσσώρευση, η κατοχή, η αρπαγή και η επαύξηση πλούτου προκαλούν κοινωνικό φθόνο αλλά προσφέρουν αξία κι ευχαρίστηση μόνο στον κατέχοντα.

Έχουν υπάρξει δηλαδή δυο είδη κοινωνιών. Στην πρώτη, η προσφορά αγαθών με τη μορφή κυρίως τού δώρου, δίνει χαρά και αξία τόσο στον δωροδότη όσο και στον δωρολήπτη. Στη δεύτερη η συσσώρευση αγαθών δίνει χαρά και αξία μόνο στον συσσωρεύοντα και προκαλεί φθόνο - κρυφό ή φανερό - σε όλα τα άλλα μέλη τής κοινωνίας.

Επίσης, σημαντικά και άφθονα ευρήματα τής ανθρωπολογικής έρευνας επιβεβαιώνουν τον ισχυρισμό ότι οι συνθήκες παραγωγής σε συγκεκριμένη περιοχή **δεν** διαμορφώνουν τον χαρακτήρα, όπως για παράδειγμα βρήκε ότι συμβαίνει ο Μαλινόφκσι κατά τη διάρκεια τής παραμονής του στο αρχιπέλαγος των νήσων Τρόμπριαντ, βορειοανατολικά τής Νέας Γουινέας, επειδή δυο φυλές με ακριβώς ίδια μέσα παραγωγής και πανομοιότυπο γεωγραφικό περιβάλλον είχαν διαμορφώσει εντελώς διαφορετικό κοινωνικό και ατομικό χαρακτήρα.[129]

Ο Μαλινόφκσι αναφερόμενος σε μια γειτονική φυλή των Τρόμπριαντ, η οποία είχε και αυτή μητρογραμμική οργάνωση αλλά με έντονη πατριαρχική εξουσία, δηλώνει ότι αυτό

(122) The Enigma of the Gift, by Maurice Godelier. University of Chicago Press, 1999.

(123) Argonauts of the Western Pasific - An Account of Native Enterprise and Adventure in the Archipelagoes of Melanesian New Guinea, by Bronislaw Malinowski. New York: E. P. Dutton & Co. 1922.

(124) The Gift, by Marcel Mauss. Cohen & West Ltd, 1966.

(125) Counting Coconuts: Patrol, Reports from Trobriands Islands Part One: 1907-1934, by Andrew James Connely. BA California State University, Sacramento, 2007.

(126) The Kula Ring of Bronislaw Malinowski - A Simulation Model of the Co-Evolution of an Economic and Ceremonial Exchange System, by Vorgelegt in der Sitzung vom 12. Dezember 2003.

(127) The Antropology of Hunter-Gutherers, by Vicki Cummings. (See Chapter: Sharing, trade, exchange and gift-giving). Bloomsbury, 2013.

(128) Politics of the Kula Ring, by J. P. Singh Uberoi. Manchester University Press 1926.

(129) https://en.wikipedia.org/wiki/Trobriand_Islands

που του έκανε εντύπωση με τους Άμφλετ ήταν ότι επρόκειτο για μια κοινότητα νευρασθενών...

«...Περίπου 30 μίλια νότια από τους Τρόμπριαντ κατοικούσαν κάποιοι που στην ουσία ήταν ίδιοι φυλετικά, στα έθιμα και στη γλώσσα, ωστόσο διέφεραν σημαντικά στην κοινωνική τους οργάνωση, είχαν αυστηρούς σεξουαλικούς κανόνες, απαγόρευαν τις προγαμιαίες σχέσεις και δεν είχαν δομές οι οποίες υποστήριζαν τη σεξουαλική ελευθερία, ενώ η οικογενειακή τους ζωή ήταν εξαιρετικά κλειστή. Αν και είχαν μητρογραμμική οργάνωση είχαν αναπτύξει πολύ περισσότερο την πατριαρχική εξουσία και αυτό συνδεόταν με τη σεξουαλική καταπίεση, η οποία ολοκλήρωνε την εικόνα των παιδιών τα οποία ήταν ίδια με αυτά τής δυτικής κοινωνίας».

«...Έμεινα άλαλος όταν βρέθηκα σε μια κοινότητα ανθρώπων που ένιωθαν δυσπιστία για κάθε ξένο, ήταν ανυπόμονοι στη διάρκεια τής εργασίας τους, παράλογοι στις απαιτήσεις τους, δειλοί και αλαζονικοί. Οι γυναίκες εξαφανίστηκαν και έμειναν κρυμμένες, εκτός από μερικές ηλικιωμένες κυρίες, σ' όλη τη διάρκεια τής παραμονής μου»...(130)

Παρόμοια κατάσταση βρέθηκε να επικρατεί στη μητρογραμμική φυλή των Μιούρια στην κεντρική Ινδία. Με τα ίδια μέσα παραγωγής, την ίδια γεωγραφική θέση και αναλογία πληθυσμού βρέθηκε ότι οι Μιούρια σε αντίθεση με τις νευρώσεις που ήταν διάχυτες κι έντονες σε γειτονικές φυλές δεν εμφάνιζαν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των γειτονικών φυλών που είναι κυρίαρχα στο δυτικό πολιτισμό. Αξίζει να σημειωθεί ότι με βάση τις στατιστικές τα περιστατικά αυτοκτονιών ήταν αυξημένα στις γειτονικές φυλές σε αντίθεση με τα σχεδόν μηδενικά ποσοστά αυτοκτονιών στη φυλή των Μιούρια.(131)(132)

Εκτός αυτών υπάρχουν συμπεριφορές οι οποίες δεν συνδέονται, από οποιαδήποτε πλευρά και αν το προσπαθήσουμε νε τις συνδέσουμε, με τις οικονομικές συνθήκες όπως είναι το σχεδόν παγκόσμιο ταμπού τής αιμομικτικής απαγόρευσης.

Εδώ είναι πλήρως λαθεμένη η θέση των Μόργκαν και ΄Ένγκελς»(133) περί φυσικής επιλογής στην απαγόρευση τής αιμομιξίας. Η φυσική επιλογή θα είχε νόημα εάν οι κοινωνίες αυτές βλέποντας τα (υποτιθέμενα) προβλήματα τής αιμομιξίας απέφευγαν συνειδητά τις σεξουαλικές σχέσεις μεταξύ πολύ στενών συγγενών. Αυτό ουδέποτε συνέβη. Επιπλέον, μια τέτοια απαγόρευση προϋποθέτει ότι ήταν γνωστός ο ρόλος τού πατέρα στη σύλληψη τού παιδιού κάτι που δεν συνέβαινε. Ο ρόλος τού πατέρα στην τεκνοποίηση ήταν εντελώς άγνωστος.

Η θέση των δυο αξιόλογων κατά τα άλλα στοχαστών θα είχε βάση μόνο εάν τα άτομα τής φυλής γνώριζαν το ρόλο τού αρσενικού στη γονιμοποίηση. Επιπλέον αυτής τής άγνοιας, στις μητρογραμμικές κοινωνίες, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, στο ρόλο τού πατέρα βρισκόταν κυρίως ο αδερφός τής συζύγου τού πραγματικού πατέρα και για το παιδί το ρόλο τής οικογένειας διατηρούσε ολόκληρη η φυλή. Αυτό παρείχε ένα τεράστιο όφελος στην κοινωνία αλλά και στην «οικογένεια» επειδή εξέλιπε ο φθοροποιός ανταγωνισμός για την αγάπη τής μητέρας, μεταξύ παιδιών και πατέρα με αποτέλεσμα να μην υφίσταται

---

(130) «Sex and Repression in Savage Society», by Bronislav Malinowski. Routledge, 2002 (on pages 86, 87, 88).

(131) «The Muria and Their Ghotul», by Elwin, Verrier. Oxford University Press, 1947.

(132) https://en.wikipedia.org/wiki/Muria_people

(133) «Η καταγωγή τής οικογένειας τής ατομικής ιδιοκτησίας και τού κράτους», τού Φρίντριχ Ένγκελς, εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, (σελ. 43).

το οιδιπόδειο σύμπλεγμα εξαιτίας τής μειωμένης παρουσίας και ισχύος στα μάτια των παιδιών τού πραγματικού πατέρα.[(134)]

Επιπλέον οι βλάβες τής αιμομιξίας από βιολογική άποψη δεν είναι παρά καθαρή φαντασίωση, επειδή προϋποθέτουν προβλήματα υγείας και στους δυο εραστές ή συζύγους, κάτι που μπορεί να συμβεί σε κάθε εξωοικογενειακή σχέση.

Φυσικά δεν ευσταθεί ούτε και η άποψη τού Φρόιντ για την πρωτόγονη ορδή. Σύμφωνα με αυτή ο πρώτος πατέρας εκδίωξε τους γιους του μόλις ενηλικιώθηκαν και αυτοί συνωμότησαν εναντίον τού πατριάρχη. Αφού τον δολοφόνησαν στη συνέχεια τον έφαγαν βάζοντας τέρμα στην εξουσία που επέβαλε στην ορδή. Αλλά επειδή κάθε νευρωτικός διακατέχεται από αντιφατικά συναισθήματα, το μίσος τους γι΄ αυτόν συνυπήρχε με τις τύψεις τους επειδή έφαγαν κάποιον τον οποίο αγαπούσαν κι εκτιμούσαν.

Η μεταστροφή τους (υποστηρίζει ο Φρόιντ), μετά την εξόντωση τού Πατριάρχη ήταν νομοτελειακή. Άρχισαν να τηρούν με θρησκευτικό ζήλο αυτό που τους απαγόρευε όσο ζούσε. Δηλαδή την ικανοποίηση των αιμομικτικών τους τάσεων, με αποτέλεσμα να μην καρπωθούν το έπαθλο που τόσο επιθυμούσαν, τη σύζυγό του, και αντίθετα να καθορίσουν σκληρές αιμομικτικές απαγορεύσεις.[(135)]

Δομικά προβλήματα εμφανίζει και η άποψη τού Ράιχ ο οποίος με βάση τα ευρήματα τού Μαλινόφκσι, υποστηρίζει ότι «...*η προίκα παίζει το βασικότερο ρόλο στο μηχανισμό τού περάσματος από τη μητριαρχία στην πατριαρχία, από την αρχική δημοκρατία τής εργασίας τού γένους στη συσσώρευση τού πλούτου στα χέρια μιας μόνο οικογένειας*».[(136)]

Το κυριότερο μειονέκτημά της είναι το γεγονός ότι δεν γνωρίζουμε πώς συνέβη το πέρασμα χιλιάδων φυλών από τη μητρογραμμία στην πατριαρχία και ποιος ήταν ο ρόλος τής προίκας. Το αναγνωρίζει και ο ίδιος ο Ράιχ δηλώνοντας ότι θα πρέπει να βρεθούν περισσότερα στοιχεία για όσα συνέβησαν σε άλλες φυλές.

Ο Φρίντριχ Ένγκελς αποδέχεται ότι ο Μπαχόφεν, είχε δίκιο όταν ισχυριζόταν πως η πατριαρχία προήλθε από τη μητριαρχία, αλλά υπογραμμίζει πώς έχει λάθος υποστηρίζοντας πως αυτό συνέβη με την παραβίαση τού αρχικού θρησκευτικού νόμου.

Ωστόσο ο Ένγκελς δείχνει πλήρη άγνοια, όπως είπαμε για το σημείο κλειδί, ότι οι οικογενειακοί δεσμοί δεν ήταν καθόλου ισχυροί στις μητρογραμμικές κοινωνίες. Ο ρόλος τού πατέρα στην τεκνογονία ήταν παντελώς άγνωστος και για το παιδί υπήρχαν σε *κύριους* ρόλους η μητέρα και... αντικαθιστώντας τον πατέρα, ο αδερφός τής μητέρας, οι στενοί συγγενείς και το κλαν ή το γένος τής μητέρας.

Γι΄αυτό το λόγο είναι λανθασμένη η οικονομικίστικη ερμηνεία του ότι «...*Οι κοινωνικοί θεσμοί όπου ζουν οι άνθρωποι μιας ορισμένης ιστορικής εποχής και μιας ορισμένης χώρας, καθορίζονται και από τα δυο είδη τής παραγωγής: από τη βαθμίδα ανάπτυξης, από τη μια μεριά, τής εργασίας και, από την άλλη, τής οικογένειας*».[(137)]

Το ξαναγράφω για να μη μας διαφύγει επειδή είναι εξαιρετικά σημαντικό και περνάει

---

(134) Σ.τ.Χ.Μ.: Το οιδιπόδειο σύμπλεγμα ο Φρόιντ θεωρούσε ότι είναι παγκόσμιο και διαχρονικό φαινόμενο. Ο μαθητής τού Φρόιντ ανθρωπολόγος και ψυχαναλυτής Ροχάιμ προσπάθησε να το αποδείξει με επιτόπου ανθρωπολογικές έρευνες σε μητρογραμμικές κοινωνίες, καταφέρνοντας το αντίθετο.

(135) https://www.ianos.gr/totem-kai-tampou-0065515.html

(136) «Η εισβολή τής σεξουαλικής ηθικής», Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Καστανιώτη, 1975, (σελ. 120).

(137) «Η καταγωγή τής οικογένειας τής ατομικής ιδιοκτησίας και τού κράτους», τού Φρίντριχ Ένγκελς, εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, (σελ. 5).

απαρατήρητο σε όλες τις κοινωνιολογικές, ανθρωπολογικές και μαρξιστικές αναλύσεις. **Στις μητρογραμμικές κοινωνίες δεν υπήρχε οικογένεια όπως την ξέρουμε σήμερα και όπως την εννοεί ο Ένγκελς. Δομική μονάδα τής κοινωνίας ήταν το κλαν. Όσοι και όσες ανήκαν σε αυτό ήταν (σε κάποιο μικρότερο βαθμό συγκριτικά με τον αδερφό), πατέρες, αλλά και μητέρες των παιδιών τού κλαν!**

Άλλωστε, την ολοφάνερα χαλαρή δομή τής οικογένειας στις μητρογραμμικές κοινωνίες την είχε αναγνωρίσει και ο Ράιχ δηλώνοντας ότι: «...*ο πρωτόγονος κομουνισμός αποκλείει την οικογενειακή οργάνωση και συμπίπτει πάντα με την οργάνωση τού γένους*».[138]

Ο Ένγκελς, χωρίς να κατανοεί ότι αυτοδιαψεύδει τον ισχυρισμό του για τις οικονομικές δυνάμεις που καθορίζουν τη μορφή τής οικογένειας δηλώνει κατάπληκτος: «...*Μα τι περίεργο! Το σύστημα συγγένειας που ίσχυε στη Χαβάη πάλι δεν ανταποκρινόταν στη μορφή της οικογένειας που υπήρχε πραγματικά εκεί. Δηλαδή, όλα τα παιδιά αδερφών και αδερφάδων είναι χωρίς εξαίρεση αδερφοί και αδερφές και θεωρούνται κοινά παιδιά, όχι μονάχα της μητέρας τους και των αδερφάδων της ή του πατέρα τους και των αδερφών του, αλλά παιδιά όλων των αδερφών και των αδερφάδων των γονιών τους χωρίς καμιά διάκριση*».[139]

Εδώ η κοινωνική δομή είναι σαφώς μητρογραμμική. Ο ρόλος τής οικογένειας και κυρίως ο ρόλος τού πατέρα είναι εντελώς διαφορετικός από αυτόν που γνωρίζουμε σήμερα. Παρόμοια δομή, μεταξύ αμέτρητων άλλων κοινωνιών εμφανίζουν ακόμα και σήμερα οι φυλές των Άκαν στη Δυτική Αφρική.[140]

Ένα ακόμα παράδειγμα, τελευταίο, αλλά όχι τελικό, είναι η έρευνα τής Μάργκαρετ Μιντ (Mead), η οποία βρήκε τεράστιες διαφορές χαρακτήρων σε γειτονικές φυλές, αν και αυτές είχαν ίδια ή παρόμοια οικονομικά μέσα παραγωγής.[141]

Η Μιντ, υπήρξε η ανθρωπολόγος που προκάλεσε πολιτισμικό σεισμό με τα βιβλία της. Αναφέρεται στο φαινόμενο δημιουργίας εντελώς διαφορετικής δομής στους χαρακτήρες τριών φυλών, οι οποίες λειτουργούσαν στο κοινωνικό γίγνεσθαι κατά την ίδια χρονική περίοδο, διέθεταν απολύτως ίδιες μεθόδους παραγωγής και βρίσκονταν στην ίδια γεωγραφική περιοχή. Το αξιοσημείωτο εδώ είναι ότι δυο φυλές είχαν εντελώς διαφορετικές μεθόδους παραγωγής. Τα μέλη τής μιας, οι Αραπές, κατοικούσαν σε άγονα ημιορεινά εδάφη, με πολύ δύσκολες συνθήκες και ελάχιστη παραγωγή. Τα μέλη τής άλλης, οι Μαντιγκιούμορ, ζούσαν στις εύφορες όχθες ενός ποταμού με άφθονη παραγωγή, πολύπλευρες κι εύκολες πηγές διατροφής, όπως ψάρια κ.λπ. Το παράδοξο εδώ έγκειται στο γεγονός ότι οι ορεσίβιοι Αραπές αντί να αναπτύξουν δύστροπο, απρόσιτο και τραχύ χαρακτήρα, όπως γνωρίζουμε ότι συνέβη παγκοσμίως με τις πρωτόγονες φυλές των ορεσίβιων (κι εν πολλοίς με τις σημερινές κοινωνίες), ήταν εξαιρετικά ήπιοι, ειρηνικοί και τρυφεροί με τα παιδιά τους και μεταξύ τους.

Αντιθέτως, η ποταμίσια φυλή των Μαντιγκιούμορ ήταν χαρακτηρολογικά απάνθρωπη. Θα διευκρινίσω στη συνέχεια τα γνωρίσματα τού χαρακτήρα τους.

---

(138) «Η εισβολή τής σεξουαλικής ηθικής», Βίλχελμ Ράιχ, εκδόσεις Καστανιώτη, 1975, (σελ. 133).

(139) «Η καταγωγή τής οικογένειας τής ατομικής ιδιοκτησίας και τού κράτους», τού Φρίντριχ Ένγκελς, εκδόσεις Σύγχρονη Εποχή, (σελ. 27).

(140) «ΑΚΑΝ: Περιπτωσιολογική Μελέτη - Μητρογραμμικές ομάδες στην Δυτική Αφρική», τού Φιλ Μπαρτλ, PhD. Μετάφραση Χρύσα Γιαννακούδη - http://cec.vcn.bc.ca/mpfc/modules/fam-akang.htm

(141) «Sex and Temperament in Three Primitive Societies», by Margaret Mead.

Ο στόχος της τής Μιντ δεν ήταν να αποδείξει ότι η οικονομία παίζει ελάχιστο ρόλο στην διαμόρφωση των κοινωνικών δομών, αλλά εντελώς διαφορετικός. Επιδίωξε και πέτυχε να δείξει ότι τα γνωρίσματα τού χαρακτήρα διαμορφώνονται περισσότερο από το πολιτισμικό υπόβαθρο παρά από τα βιολογικά χαρακτηριστικά τού είδους(!), (δηλαδή την «κληρονομιά» που καθορίζεται από τα γονίδια), έτσι όπως πιστεύουμε ότι ισχύει χωρίς εξαιρέσεις.

Φυσικά, ο σκοπός των ερευνών της δεν αναιρεί τα ευρήματα τού Ράιχ, ότι ο χαρακτήρας δεν διαμορφώνεται παρά μόνο δευτερευόντως από τα μέσα παραγωγής. Η κύρια επίδραση ασκείται στη διάρκεια τής εγκυμοσύνης, τού τοκετού, τού θηλασμού και τής αγωγής των παιδιών κατά τα πρώτα κρίσιμα τρία - τέσσερα χρόνια όπου δημιουργείται η θωράκιση, δηλαδή η χρόνια συμπαθητικοτονία τού κεντρικού νευρικού συστήματος, η οποία παραμένει σε ολόκληρη τη ζωή κάθε ατόμου. Η θωράκιση τέμνει διαχρονικά κοινωνίες τάξεις, παρατάξεις και κάθε είδους ιδεολογίες, οριζοντίως και καθέτως ασχέτως οικονομικού στάτους και συνθηκών παραγωγής...

Η Μιντ εξέτασε, στην περιοχή τού ποταμού Σέπικ στη Νέα Γουινέα, τη φυλή των Αραπές. Αυτή φυλή ήταν συμπεριφορικά μητριστική, παρά την πατριαρχική οργάνωσή της (όπως και των Τρόμπριαντ), τα μέλη της έδειχναν σαφή τρυφερότητα στη σεξουαλικότητά τους, ήταν συνεργατικοί και καθόλου επιθετικοί. Εμφανίζονταν υπεύθυνοι και έτοιμοι να ανταποκριθούν για τις ανάγκες των άλλων, χωρίς το σεξ να αποτελεί ούτε κατ' ελάχιστο, μια πανίσχυρη δύναμη στη ζωή τους.

Ο Ράιχ αναφέρει ως παράδειγμα τη χύτρα, η οποία όταν βράζει το νερό και κλείσει (κατασταλεί η σεξουαλικότητα), τότε δημιουργείται μεγάλη πίεση και προσπάθεια διαφυγής τού ατμού (τής σεξουαλικότητας) από κάθε πιθανή πλευρά και με κάθε (διαστρεβλωμένο) τρόπο, ενώ όταν δεν υπάρχει η πίεση (καταναγκασμός) τότε η κατάσταση παραμένει χωρίς να της δίνεται ιδιαίτερη προσοχή, όπως συνέβαινε στη φυλή των Αραπές.

Η Μιντ μελέτησε επίσης τη φυλή των ποταμίσιων Μαντιγκιούμορ. Άνδρες και γυναίκες διακρίνονταν για τα βάρβαρα γνωρίσματα τού χαρακτήρα τους. Ασκούσαν περιοδικά την ανθρωποφαγία, ήταν φοβερά επιθετικοί, είχαν μεγάλο ενδιαφέρον για το σεξ και οι μητέρες τής φυλής εμφάνιζαν τη χαρακτηριστική συμπεριφορά των μανάδων που λατρεύουν και καμαρώνουν υστερικά τον κανακάρη τους, ενώ στο βάθος τον μισούν. Ο χαρακτήρας ανδρών και γυναικών ήταν αυτός που βρίσκεται μόνο σε ένα πολύ βίαιο και εξαιρετικά ατίθασο άνδρα τής δυτικής κοινωνίας, δηλώνει η Μιντ.

Οι ορεσίβιοι Αραπές διέφεραν από τους Μαντιγκιούμορ ακόμα και στις απόψεις τους για το γάμο. Ήθελαν ως τέλειο σύντροφο ένα τρυφερό, υπεύθυνο άνδρα, που θα παντρευόταν μια τρυφερή και υπεύθυνη γυναίκα, ενώ οι Μαντιγκιούμορ είχαν ως ιδανικό τους ένα βίαιο, επιθετικό άνδρα που θα παντρευόταν μια βίαιη και επιθετική γυναίκα.

Η τρίτη φυλή που εξέτασε η Μιντ ήταν αυτή των Τσάμπιουλι. Εδώ υπήρχε αντιστροφή των γνωρισμάτων ανδρών, γυναικών, όπως τα βιώνουμε στις δικές μας κοινωνίες. Οι γυναίκες ήταν κυριαρχικές, απρόσωπες και καθοδηγούσαν τα πάντα. Οι άνδρες ήταν λιγότεροι υπεύθυνοι, και άτομα εξαρτώμενα συναισθηματικά από τους άλλους και όλα αυτά σε πείσμα τής πατριαρχικής τους οργάνωσης.

Η Μιντ πείσθηκε από τις παρατηρήσεις της σε αυτές τις φυλές ότι ο ανθρώπινος χαρακτήρας μπορούσε να διαμορφωθεί σε τεράστιο βαθμό και αυτό οφειλόταν στην αγωγή

των παιδιών κατά την πρώιμη παιδική ηλικία και όχι στα μέσα παραγωγής.[142]

Ήταν αδύνατο να αποδεχτούν τις ανακαλύψεις του

Η πολιτική, οικονομική και στρατιωτική αυτοκρατορία τού υπαρκτού σοσιαλισμού ήταν φυσικό να απορρίψει τις ανακαλύψεις τού Ράιχ σχετικά με τη δημιουργία τού χαρακτήρα και τις επιδράσεις του στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Ο πόλεμος των κομουνιστών εναντίον του, η συστηματική συκοφαντία του και ο εξοβελισμός του καταγράφεται στο βιβλίο του «Άνθρωποι σε μπελάδες». Ο Ράιχ τοποθετήθηκε στους επικίνδυνους εχθρούς τού καθεστώτος για τους οποίους έπρεπε να επιδιωχθεί η εξόντωσή τους με κάθε μέσο. Πρόθυμα βοήθησαν στην επαγγελματική και ατομική του εξόντωση ο ναζισμός, οι ψυχαναλυτές, αλλά και ένας συρμός πολιτικών και επαγγελματικών συμφερόντων διαφορετικής ιδεολογικής και οικονομικής δομής μεταξύ των οποίων και το ακαδημαϊκό κατεστημένο έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο, κάτι που το είδαμε να συμβαίνει και στην Ελλάδα στο παρελθόν[143] και να συνεχίζει να διαδραματίζεται και σήμερα.[144]

Αν και η πολεμική εναντίον ήταν συνεχής,[145] τα μεγάλα δεινά του ξεκίνησαν το 1947, μετά από το λιβελογράφημα τής κομουνίστριας και πιθανότατα πράκτορα τής Μόσχας, Μπρέιντι, με τίτλο *«The Strange Case of Wilhelm Reich»*, δημοσιευμένο στο περιοδικό *«The New Republic»*, ιδιοκτησίας τού δηλωμένου (κατ΄ ομολογία του) πράκτορα τής Ε.Σ.Σ.Δ., Στρέιτ, (Michael Straight), ο οποίος είχε τοποθετήσει ως εκδότη στο περιοδικό του έναν πρώην αντιπρόεδρο των ΗΠΑ, και φιλοκομουνιστή, τον Γουάλας (Henry Wallace) .

Ο Γουάλας ως πολιτικός είχε υπηρετήσει την προεδρία Ρούσβελτ. Είχε αποπεμφθεί επειδή διαφώνησε με το New Deal υποστηρίζοντας ότι θα έπρεπε να προβλέπει βοήθεια και για την ΕΣΣΔ!.. Ο Ρούζβελτ τον απέπεμψε από υπουργό Εμπορίου το 1946 μετά τη φιλοσοβιετική ομιλία του σε ευρύ κοινό, κατά την οποία επιτέθηκε στις αντικομουνιστικές τάσεις τού Ρούζβελτ.[146]

Ήταν ο μόνος υποψήφιος για τον οποίο ειπώθηκε ότι με αυτόν οι Σοβιετικοί έφθασαν μια αναπνοή από την εκλογή δικού τους προέδρου στις ΗΠΑ, ενώ το περιοδικό «TIME»

---

(142) «Sex and Temperament in Three Creative Societies», by Margaret Mead, Ir. M. Kimmel ed. (on pages 38-45).

(143) Σ.τ.Χ.Μ.: Το 1994, είχε εμφανισθεί μια πρωτοφανής διαστρεβλωτική δημοσίευση τού έργου και τής προσωπικότητας τού Ράιχ σε διδακτικό εγχειρίδιο (στο χώρο τού Α.Π.Θ.) από την καθηγήτρια ψυχολογίας Τάνια Αναγνωστοπούλου, με τίτλο «Θεραπευτικά μοντέλα: Ψυχανάλυση». Σε αυτό το άθροισμα κειμένων (corpus) υπήρχε μια δισέλιδη αναφορά για τον Ράιχ στην οποία είχε συμβεί το απίστευτο. Κάθε πρόταση είτε περιείχε απερίγραπτα συκοφαντικά λάθη, είτε αποκάλυπτε ασυγχώρητη ιστορική άγνοια. Συνέβαινε δηλαδή η απόλυτη παραπληροφόρηση και συκοφαντία σε ακαδημαϊκό κείμενο! Θα παρουσιάσω μελλοντικά αναλυτική κριτική γι΄ αυτά τα δυο και άλλα κείμενα, τα οποία μαζί τις λάθος και ταυτόχρονα συκοφαντικές απόψεις των Μαρκούζε και Ραούλ Βανεγκέμ, αναδεικνύουν το θλιβερό πανόραμα διαστρέβλωσης για το έργο τού Ράιχ.

(144) Σ.τ.Χ.Μ.: Δείτε το πολύ καλό, κατά τα άλλα, βιβλίο τού διανοούμενου και ακαδημαϊκού Γιάννη Σταυρακάκη «Η λακανική Αριστερά», εκδόσεις Σαββάλας, 2012. Στις σελίδες 53 και 54 ο αξιόλογος καθηγητής τού Α.Π.Θ. αναμαπλάθει συκοφαντίες, προφανώς χωρίς να το γνωρίζει, ακολουθώντας απλά το συρμό τής αριστερής βιτριολικής προπαγάνδας.

(145) http://yperthesi.wordpress.com/2010/04/15/ο-χοροσ-των-πρακτορων-γυρω-απο-τον-ραϊχ/

(146) «Former VP Henry Wallace, Forgotten Zionist, Stars in Oliver Stone’s New TV Series» - http://www.algemeiner.com/2012/11/18/former-vp-henry-wallace-forgotten-zionist-stars-in-oliver-stone’s-new-tv-series/

τον ανακήρυξε έναν εκ των χειρότερων αντιπροέδρων τής χώρας.[(147)]

Ο Γουάλας όταν αποχώρησε από το περιοδικό τού πράκτορα τής ΕΣΣΔ, το 1948, (μικρό διάστημα μετά τη δημοσίευση τού λιβέλου εναντίον τού Ράιχ), και ενώ κυλούσε η προεκλογική εκστρατεία του για να λάβει το χρίσμα υποψηφίου τού Δημοκρατικού Κόμματος, απηύθυνε ανοικτή επιστολή στον Πατερούλη τής ΕΣΣΔ, Στάλιν, ζητώντας του συνεργασία σε όλους τους τομείς, (με την προοπτική εκλογής του στο αξίωμα τού προέδρου των ΗΠΑ), επιστολή που ο Στάλιν την αποδέχθηκε με μεγάλη ευχαρίστηση απαντώντας σε αυτήν.[(148)]

Ενδεικτικό τής ασυνάρτητης διανοητικής και ψυχολογικής του κατάστασης είναι ότι αρχικά υπήρξε βαθιά θρησκευόμενος. Στη συνέχεια μεταλλάχθηκε σε πολυθεϊστή, οπαδό μυστικιστικών δοξασιών, βουδισμού, γιόγκα κ.λπ. για να γίνει ακολούθως ελευθερομασόνος και στη συνέχεια σταλινικός![(149)]

Σκόπευε εάν εκλεγόταν πρόεδρος των ΗΠΑ το 1948 (ευτυχώς δεν εκλέχτηκε), να ραντίσει το έδαφος τής χώρας του με ραδιενεργή σκόνη επειδή σε παρόμοια πειράματα που είχε κάνει στη φάρμα του έβλεπε τις ντομάτες να μεγαλώνουν περισσότερο!

Στη συνέχεια, ως καπιταλιστής επιχειρηματίας, πριν μεταμφιεσθεί σε σοσιαλιστή πολιτικό, ήταν άκρως επιτυχημένος. Υπήρξε ο πρώτος που έβαλε τις βάσεις για τη γενετική τροποποίηση των φυτών, με την παραγωγή υβριδικών καλαμποκιών. Η διάδοχος τής εταιρείας, την οποία καρπώθηκαν οι απόγονοί του, πουλήθηκε με τεράστιο τίμημα στον πολυεθνικό κολοσσό DuPont. Αυτή σε συνεργασία με τη Monsanto κατέχουν σήμερα το ολιγοπώλιο στη γενετική μηχανική σπόρων και φυτών.[(150)(151)]

Έφτασε να

Ο Γουάλας οπωσδήποτε ήταν ένας πολιτικός φαινόμενο. Οι εξωφρενικές ιδέες του ενσωματωμένες σε ήπιες και λογικές συνέθεταν μια οριακή προσωπικότητα. Προχώρησε σε κάτι εξόχως σκανδαλιστικό για τα πολιτικά ήθη τής εποχής του, έφτασε να επισκεφτεί μυστικά ..... μια πράξη ξεκάθαρα ανόητη και αυτοκαταστροφική στην περίπτωση που αποκαλυπτόταν η αποκοτιά του..

Η σύνδεση τού βιτριολικού άρθρου εναντίον τού Ράιχ με τη Μόσχα, ήταν αρχικά παντελώς αόρατη. Ακόμα και άτομα πολύ κοντά του θεωρούσαν τις υποψίες του παράνοιες. Ωστόσο ο Ράιχ ερμήνευε σωστά τα γεγονότα επειδή η στενή σχέση του με κομουνιστές και κομματικούς μηχανισμούς στο παρελθόν τον είχε διδάξει πολλά.

Στην περίπτωση τού συγκεκριμένου άρθρου με το οποίο ξεκίνησε η καταστροφή και πιθανώς η δολοφονία του στη φυλακή, είχαμε κρυμμένη μια καταπληκτική παρεούλα...

Τον φιλοκομουνιστή Γουάλας ως επικεφαλής αρχισυντάκτη τού περιοδικού και τον

(147) «America's Worst Vice Presidents, - Henry Wallace - http://content.time.com/time/specials/packages/article/0,28804,1834600_1834604_1835417,00.html

(148) "Answer to the Open Letter of Henry Wallace", J. V. Stalin - 17 May, 1948 - http://en.wikipedia.org/wiki/Henry_A._Wallace

(149) "Henry A. Wallace" - http://en.wikipedia.org/wiki/Henry_A._Wallace

(150) «Seed Money - Henry Wallace's company and how it grew», by Daniel Gross - http://www.slate.com/articles/business/moneybox/2004/01/seed_money.html

(151) Henry A. Wallace - http://www.livinghistoryfarm.org/farminginthe30s/crops_04.html

πράκτορα τής Μόσχας Στρέιτ(152) ως ιδιοκτήτη. Την πράκτορα τής Μόσχας δημοσιογράφο Μπρέιντι. Τον φιλοκομουνιστή δικηγόρο τού Ράιχ, ο οποίος διατηρούσε στενή *(και κρυφή)* φιλική και επαγγελματική σχέση με τη δημοσιογράφο, αποτρέποντας τον Ράιχ να προχωρήσει σε αγωγή εναντίον της, καταφέροντας έτσι να εξαπλωθεί η λάσπη σε πολλά κίτρινα έντυπα ακόμα και σε έγκυρα ιατρικά περιοδικά!

Όταν δημοσιεύθηκε το άρθρο από την πράκτορα τής Μόσχας και δημοσιογράφο Μπρέιντι, ουδείς εκτός τού Ράιχ, υποπτεύθηκε το παραμικρό.

Η Μπρέιντι με αριστοτεχνικό τρόπο έκρυβε το πραγματικό της πρόσωπο και έδειχνε ένα προσωπείο με μεγάλο ενδιαφέρον για τους καταναλωτές. Ελάχιστοι πίστεψαν τον Ράιχ, ο οποίος, μόλις διάβασε το άρθρο τής Μπρέιντι αντιλήφθηκε αμέσως ότι ήταν επίθεση τού κόκκινου φασισμού.

Μετά τη δημοσίευση τού άρθρου, ζήτησε από τον δικηγόρο του να καταθέσει αγωγή εναντίον της, αλλά αυτός τον απέτρεψε με νομικίστικες αιτιάσεις. Ο Ράιχ στη συνέχεια άρχισε να στέλνει επιστολές στο FBI, υποστηρίζοντας ότι είναι θύμα «κόκκινης» συνωμοσίας, με αιχμή την Μπρέιντι. Περιέργως, το FBI, παρέμενε αδρανές αν και πράκτορές του παρακολουθούσαν το ζεύγος των Μπρέιντι γνωρίζοντας ήδη αρκετά για τη δράση τους, έχοντάς την καταγράψει σε ντοκουμέντα τα οποία κρατά ακόμα και σήμερα επτασφράγιστα!

Γνώριζε δηλαδή, ο διευθυντής του, ο περιβόητος και άτεγκτος ηθικιστής (την ημέρα...), Έντγκαρ Χούβερ, ότι η δημοσιογράφος - λιβελογράφος ήταν μάλλον πράκτορας τής Μόσχας, όπως υποδηλώνεται μέσα από την έξοχη έρευνα του Jim Martin στο βιβλίο του «Wilhelm Reich and the Cold War».

Αρκετές σελίδες τού φακέλου τής Μπρέιντι τον οποίο διατηρεί το FBI, είναι ολοσχερώς σβησμένες, επειδή με βάση τους νόμους «National Security Act 1947» και «CIA Act 1949» θεωρούνται κρατικά μυστικά!...

Ο σύζυγος τής δημοσιογράφου - κατασκόπου Μπρέιντι, ο καθηγητής οικονομικών και μαρξιστής Robert Brady, ήταν και αυτός ενταγμένος και δραστήριος κομουνιστής. Αναφέρει γι' αυτόν ο σύντροφος Καζίνσκι (Comrade Kuczynski), ένας από τους υψηλά ιστάμενους στο Γερμανικό Κομουνιστικό Κόμμα, ότι ο Μπρέιντι ήταν «*αφιερωμένος ολόψυχα στην πλευρά μας, αλλά ήταν αναγκασμένος να διδάσκει όλες αυτές τις ανοησίες... στο πανεπιστήμιο τού Μπέρκλεϊ*»!

Ο ιστός τής συνωμοσίας δεν σταματά εδώ. Ο Ρόμπερτ Μπρέιντι (ο σύζυγος τής δημοσιογράφου - λιβελογράφου) μαζί με τον Χάικον Σεβαλιέ (Haakon Chevalier) ήταν εκδότες, μαζί με άλλους υποστηρικτές τής Μόσχας τού φιλοκομουνιστικού περιοδικού «Black and White».(153)

---

(152) Σ.τ.Σ.: Έξι χρόνια μετά τη δολοφονία τού Ράιχ στη φυλακή το 1957, ο Στρέιτ ήθελε να αναλάβει μια κρίσιμη θέση. Έπρεπε να ελεγχθεί από το FBI πριν διορισθεί και ο Στρέιτ καθώς βρέθηκε σε αδιέξοδο βρήκε την ευκαιρία να «ανανήψει» και να ομολογήσει την "ιστορία" του. Ανακρινόταν για ένα περίπου μήνα τον Ιούνιο τού 1963 και για τα επόμενα τέσσερα χρόνια το FBI τον καλούσε περιοδικά για συμπληρωματικές ανακρίσεις.

"Wilhelm Reich and the Cold War", by Jim Martin. Flatland Books, 2000, (σελίδα178) - http://books.google.gr/books/about/Wilhelm_Reich_and_the_Cold_War.html?id=jTfXYgEACAAJ&redir_esc=y

(153) CALIFORNIA LEGISLATURE - Fourth Report of the Senate Fact- Finding Committee - On Un-American Activities, 1948 - COMMUNIST FRONT ORGANIZATIONS - http://archive.org/stream/reportofsenatefa00calirich/reportofsenatefa00calirich_djvu.txt

Απ΄ την άλλη μεριά επικεφαλής τού προγράμματος κατασκευής τής πρώτης ατομικής βόμβας των ΗΠΑ ήταν ο Ρόμπερτ Οπενχάιμερ, ο οποίος είχε υποστηρίξει πως το συγκλονιστικό πείραμα όρανουρ τού Ράιχ δεν είχε επιστημονική βάση, χωρίς καν να γνωρίζει το παραμικρό γι΄ αυτό.(154)

(154) “The Oranur experiment, First Report (1947-1951). «Orgone Energy Bulletin, October 1951.

Σ.τ.Χ.Μ.: Στις 5 Ιανουαρίου τού 1951 ο Ράιχ ξεκινά το “Πείραμα Όρανουρ”, το οποίο αν και απέφερε συγκλονιστικά επιστημονικά φαινόμενα αποτέλεσε κρίσιμο σημείο δυσμενούς εξέλιξης για την Οργονομία. Τοποθέτησε 1 mg ραδίου, το οποίο βρισκόταν κλεισμένο σε μολύβδινο δοχείο, μέσα σε συσσωρευτή οργόνης 20 στρωμάτων. Ο συσσωρευτής βρισκόταν μέσα σε ένα δωμάτιο τού οποίου οι τοίχοι είχαν εσωτερική επίστρωση με φύλλα μετάλλου. Το ράδιο παρέμεινε εκεί για 5 ώρες και στη συνέχεια το απομάκρυνε. Αυτό το επαναλάμβανε κάθε ημέρα για μία εβδομάδα και την τελευταία ημέρα το άφησε μόνο για μισή ώρα.

Όπως αναφέρει ο ψυχίατρος Μπέικερ, ως αυτόπτης μάρτυρας «Το κτίριο και η ατμόσφαιρα γύρω του κατά τη διάρκεια της νύχτας έδειχναν να έχουν ένα είδος λάμψης. Μια γιατρός (σ.τ.Χ.Μ.: Η κόρη τού Ράιχ Εύα) έπαθε σοκ και παραλίγο να πεθάνει όταν έβαλε το κεφάλι της σε ένα μεταλλικό ντουλάπι στο εργαστήριο. Τα πειραματόζωα πέθαναν και μια περίεργη, τοξική, διαπεραστική μυρωδιά διαπότισε την ατμόσφαιρα, ενώ σύννεφα κάλυπταν συνεχώς την περιοχή. Ο Ράιχ αρρώστησε και βρισκόταν μεταξύ ζωής και θανάτου για εβδομάδες. Ολόκληρη η περιοχή έγινε ακατοίκητη. Παρόλο που τελικά το ράδιο μεταφέρθηκε σε κάποιο μέρος έντεκα μίλια μακριά, η κατάσταση δεν βελτιώθηκε. Είμαι σίγουρος πως η επιστήμη θα ανακαλύψει κάποια μέρα ότι αυτού του είδους η αντίδραση αντιστοιχεί με όσα συμβαίνουν με τη ζώνη ακτινοβολίας γύρω από την ατμόσφαιρά μας (τη ζώνη Van Allen), από την επίδραση των κοσμικών ακτίνων (ίσως ακτίνες Χ από τον Ήλιο) στο ενεργειακό πεδίο της Γης.

Το πείραμα, εκτός από την παραλίγο καταστροφή και αρρώστια, οδήγησε στην ανακάλυψη ενός νέου τύπου ενέργειας (θα μπορούσε να θεωρηθεί ύλη καθώς είναι ορατή), που ο Ράιχ ονόμασε «θανατηφόρα οργόνη» ή με τα αρχικά της Θ.ΟΡ. Αυτή προέκυψε από την επίδραση της πυρηνικής ενέργειας στην οργόνη. Η Θ.ΟΡ. είναι μαύρη, θαμπή, τοξική, έχει υψηλή φόρτιση και διψάει για οξυγόνο και νερό. Εμφανίζεται σαν μαύρες κηλίδες στην ατμόσφαιρα, σαν κάποιος να πασπάλισε τον αέρα με μαύρο πιπέρι. Μπορεί κανείς να δει τον Ήλιο μέσα από αυτή, αλλά οι φωτογραφίες μοιάζουν σαν να βγήκαν στη σκιά. Υπό την επίδρασή της τα φύλλα χάνουν τη σφριγηλότητα και τη λάμψη τους. Τα πουλιά και τα έντομα σωπαίνουν ενώ ακόμη κι ο αέρας μοιάζει ακίνητος. Οι άνθρωποι αισθάνονται άβολα, το δέρμα γίνεται μπλε, το στόμα ξεραίνεται και το κεφάλι σφίγγεται καταλήγοντας σε πονοκέφαλο και ναυτία. Ο Ράιχ ονόμασε το φαινόμενο «ασθένεια Θ.ΟΡ.». Οι βράχοι με την επίδραση της Θ.ΟΡ. μαύρισαν και αυτό τον ώθησε σε ενδελεχή διερεύνηση του χημικού υποβάθρου της όλης διαδικασίας, που ονομάστηκε από τον Ράιχ προ-ατομική χημεία και τον οδήγησε στην ανακάλυψη των προατομικών χημικών ουσιών μιλέινορ, μπραουνάιτ, οράιτ και ορίνης, που περιγράφονται σε κατοπινά οργονομικά περιοδικά.

Στις αρχές του 1952, Ο Ράιχ για να αντιμετωπίσει τη Θ.ΟΡ. κατασκεύασε ένα νεφοδιαλυτή, που αρχικά αποτελούνταν από σωλήνες που γειώνονταν στο νερό και έτσι μπορούσε να τραβήξει την ενέργεια από την ατμόσφαιρα στο νερό. Αυτό τον έκανε να ενδιαφερθεί για τον καιρό και να πειραματιστεί τόσο για την προστασία από, όσο και για την πρόκληση βροχής. Σε δύο περιπτώσεις η δουλειά του με τον καιρό προβλήθηκε τηλεοπτικά. Μια φορά, το 1953, προκάλεσε βροχόπτωση για μια ομάδα καλλιεργητών στην πολιτεία Μέιν, των οποίων οι σοδειές καταστρέφονταν εξαιτίας της ξηρασίας. Η αρχική συμφωνία ήταν να πληρωθεί μόνο αν έφερνε βροχή μέσα σε προκαθορισμένο χρονικό διάστημα και ακριβώς έτσι έγινε. Στον πρώτο καιρό των επιχειρήσεων με νεφοδιαλυτή, ο Ράιχ χρησιμοποιούσε 5 σωλήνες, οι δύο πάνω από τους τρεις. Σε μια περίπτωση τον είδα να στοχεύει με το νεφοδιαλυτή ένα βαρύ σύννεφο και σε μερικά λεπτά εμφανίστηκαν πέντε τρύπες σ’ αυτό το σύννεφο, δύο επάνω και τρεις κάτω. Είχα πειστεί»..

Με το πείραμα όρανουρ κατάπληκτος και πολύ φοβισμένος, όπως αναφέρει ο ίδιος, βρήκε ότι η αλληλεπίδραση ραδιενέργειας και οργόνης στα πρώτα της στάδια είναι εξαιρετικά καταστροφική για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον, επειδή έβαλε σε μεγάλο κίνδυνο την υγεία του (βρισκόταν για έξι εβδομάδες μεταξύ ζωής και θανάτου), προκάλεσε ποικίλα προβλήματα υγείας σε όλα τα μέλη τής οικογενείας του και σε όλους τους συνεργάτες του, με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να απομακρυνθούν έντρομοι κι έκανε ακατοίκητα για τρία (3) χρόνια όλα τα κτήρια διδασκαλίας, ερευνών και παραμονής στο Όργονον.

Το πείραμα αυτό ξεκίνησε επειδή θέλησε να δει αν η οργόνη έχει τη δύναμη να δρα ως αντίδοτο στη ραδιενέργεια και να την εξουδετερώνει. Τοποθέτησε ένα μιλιγκράμ ραδίου σ’ ένα συσσωρευτή οργόνης και τα αποτελέσματα ήταν αντίθετα των προσδοκιών του, αλλά ταυτόχρονα ήταν εκπληκτικά και καταστροφικά.

Η αλληλεπίδραση τού ραδίου με τη συγκεντρωμένη οργόνη μέσα στον οργονοθάλαμο, υπερδιέγειρε τρομερά την οργόνη δημιουργώντας ένα φαινόμενο που το ονόμασε όρανουρ. Οι μετρητές Γκάιγκερ - Μίλερ έδειχναν αφύσικα πολύ υψηλές μετρήσεις, συνέβαιναν φαινόμενα παντελώς ανερμήνευτα από τη φυσική και η περιοχή έμοιαζε σαν να είναι βομβαρδισμένη με μια μίνι ατομική βόμβα.

Ο Οπενχάιμερ είχε εξυφάνει μια (γελοία) καταγγελία κατά τού φίλου του Σεβαλιέ, καταδίδοντάς τον, (επειδή δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς) ως τον κατάσκοπο που προσπάθησε να του αποσπάσει πυρηνικά μυστικά για να τα παραδώσει στους Σοβιετικούς!

Ιδού τα κρυμμένα πρόσωπα τής καλής παρεούλας. Η Μπρέιντι και ο Σεβαλιέ κοινοί φίλοι. Οπενχάιμερ και Σεβαλιέ συνεκδότες, φιλοσοβιετικοί και πράκτορες. Ο ένας διαπιστωμένα πράκτορας τής Μόσχας και ο άλλος, μένει να διαπιστωθεί. Ταυτόχρονα η δημοσιογράφος διατηρούσε φιλικές σχέσεις με έναν άλλο περιβόητο κατάσκοπο τής Μόσχας, που άφησε εποχή στις ΗΠΑ, τον Σιλβερμάστερ (Silvermaster), ο οποίος δημιούργησε το μεγαλύτερο δίκτυο κατασκοπίας σε αυτή τη χώρα. [155]

Επιπλέον, βλέπουμε και τον άνθρωπο που οργάνωσε τη δολοφονία τού Τρότσκι στο Μεξικό, με εντολή του Στάλιν, μετά την εκτέλεση, να πηγαίνει στις ΗΠΑ και να έχει επαφές, μεταξύ άλλων, με τη δημοσιογράφο, που έγραψε το λίβελο εναντίον του Ράιχ.[156]

Αυτό το κουβάρι μαρξιστών, πρακτόρων τής Μόσχας, φιλοσοβιετικών και τυφλωμένων μελών τού Κ.Κ. αλληλοπλεκόταν με δεσμούς πολιτικής ταύτισης, φιλίας και επαγγελματικούς, συκοφαντώντας και ραδιουργώντας εναντίον τού Ράιχ.

Όπως προαναφέρθηκε, φίλοι μεταξύ τους, χωρίς να το γνωρίζει ο Ράιχ, ήταν και ο δικηγόρος του, ο κρυφο-σταλινικός Άρθουρ Χέις (Arthur Hays), με το ζεύγος των Μπρέιντι οι οποίοι ήταν κατάσκοποι ή στην καλύτερη περίπτωση φανατικοί κομουνιστές δρώντες υπέρ των σοβιετικών συμφερόντων.

Όταν ο Ράιχ ζήτησε από τον φιλοκομουνιστή δικηγόρο του να καταθέσει αγωγή εναντίον τής Μπρέιντι, ο δικηγόρος έπαιξε εξαιρετικά κρίσιμο ρόλο αποτρέποντας τον Ράιχ από μια τέτοια ενέργεια. Προφανώς γνώριζε ότι η κατάθεση αγωγών σε λασπολόγους θα ήταν σοβαρό εμπόδιο στην εξάπλωση τής συκοφαντίας εναντίον τού πελάτη του και θα άλλαζε δραστικά την πορεία τού Ράιχ προς την καταστροφή.

Έχουμε και τον Ρόμπερτ Οπενχάιμερ...

Και αυτός συνοδοιπόρος τής Μόσχας ή κατάσκοπος των Σοβιετικών.[157]

Με βάση τα γεγονότα που συνέβησαν το πείραμα όρανουρ κατέδειξε, ότι η ραδιενέργεια είναι διπλά καταστροφική. Όχι μόνο από την άμεση ακτινοβολία, αλλά και από την υπερβολικά μεγάλη διέγερση που προκαλεί στην οργόνη. Αυτή τη διέγερση την ονόμασε όρανουρ και την επακόλουθη ακινητοποίηση και «θάνατο» τής οργόνης την ονόμασε D.O.R. (Deadly Orgone Radiation).

Η σημαντικότερη παρενέργεια τού πειράματος όρανουρ ήταν η θανατηφόρα οργόνη, που έμεινε πάνω από την περιοχή όπου πραγματοποιήθηκε το πείραμα. Αυτή η κατάσταση έσπρωξε τον Ράιχ να κάνει μια ακόμα ανακάλυψη στην προσπάθειά του να διώξει τη θανατηφόρα ενέργεια.

Παρατήρησε επίσης ότι η υπερδιέγερση της οργόνης με το φαινόμενο όρανουρ προκαλεί ένα είδος λευχαιμικού αίματος. Τα ερυθρά αιμοσφαίρια τρωκτικών με τα οποία πειραματιζόταν στο εργαστήριό του, (όσο και των συνεργατών του) απέκτησαν κόκκινο (αντί μπλε) χρώμα στον πυρήνα, το περίβλημά τους αυξήθηκε και έγινε εύθραυστα αλλάζοντας σχήμα, ενώ εντός τους εμφανίστηκαν μεγάλα μπλε βιόντα και ακίδες -Τ στο ίδιο κύτταρο. Επίσης παρατήρησε ότι αυτά που έβλεπε για χρόνια, δηλαδή ένα έως τρία λευκοκύτταρα) σε κάθε πλακίδιο μικροσκοπίου αυξήθηκαν στα τέσσερα έως οκτώ.

Παρ' όλα αυτά συνέβη το απίστευτο: Η συγγραφική και επιστημονική του δραστηριότητα συνεχίστηκε αμείωτη. Επιπλέον αυτών μετατράπηκε σε εικαστικό καλλιτέχνη αρχίζοντας να ζωγραφίζει ακατάπαυστα, καθώς όπως έλεγε, «το πείραμα όρανουρ ξύπνησε τον καλλιτέχνη μέσα μου».

(155) “Nathan Gregory Silvermaster” - http://en.wikipedia.org/wiki/Nathan_Gregory_Silvermaster

(156) «Wilhelm Reich and the Cold War», by Jim Martin. Flatland Books, 2000 - http://books.google.gr/books/about/Wilhelm_Reich_and_the_Cold_War.html?id=jTfXYgEACAAJ&redir_esc=y

(157) Ένα ντοκουμέντο από τα σοβιετικά αρχεία με ημερομηνία 2 Οκτωβρίου 1944, παραλήφθηκε και υπογράφηκε από τον Λαβρέντι Μπέρια, τον περιβόητο αρχηγό τής τρομερής αστυνομίας του Στάλιν. Αναφέρεται στον Οπενχάιμερ περιγράφοντάς τον ως δικό τους άνθρωπο, ο οποίος μέσω πρακτόρων και τής συζύγου

Ο φίλος τού Οπενχάιμερ, Σεβαλιέ;
Κατάσκοπος.

Elmhurst

Ο φίλος τής Μπρέιντι, Σιλβερμάστερ;[(158)]
Μέγας κατάσκοπος.

Στο πακέτο συκοφαντών εισχώρησε αργότερα και ο Αϊνστάιν (ο οποίος είπε το ακαταλόγιστο ότι η οργόνη δεν υπάρχει, βασιζόμενος σε ένα βαριά αντιεπιστημονικό επιχείρημα. Ήταν και αυτός φιλοσοβιετικός ή κατάσκοπος των Σοβιετικών![(159)]

Όταν το 1947 εμφανίστηκε το άρθρο τής Μπρέιντι, η ΕΣΣΔ δεν είχε πραγματοποιήσει την πρώτη πυρηνική της δοκιμή. Ωστόσο, ο ιδιοκτήτης τού περιοδικού στο οποίο δημοσιεύθηκε το λιβελογράφημα, ο κατάσκοπος Στρέιτ, γνώριζε ότι άλλοι «συνάδελφοί» του βρίσκονταν βαθιά μέσα στην αγγλική και αμερικανική αντικατασκοπία και άλλους που ήταν κατάσκοποι τής Μόσχας. Ένας από τους φίλους τού εκδότη και πράκτορας τού Στάλιν, ο Μακλίν (Maclean), ήταν από τους πρώτους που διοχέτευσαν πυρηνικά μυστικά στην ΕΣΣΔ!

Ένας ακόμα πράκτορας των Σοβιετικών ήταν πρώτος βοηθός τού καθηγητή οικονομικών Μπρέιντι, τού συζύγου τής σταλινικής λιβελογράφου - δημοσιογράφου. Ο βοηθός δούλεψε ως επικεφαλής τής ομάδας τού καθηγητή Μπρέιντι, για τη συγγραφή τού βιβλίου του σχετικά με το γερμανικό φασισμό. Ονομαζόταν Νόρμαν Μπούλερ (Norman Busler).Το απίστευτο που συνέβη εδώ ήταν ότι ο βοηθός (πράκτορας) Μπούλερ μαζί με το ζεύγος Μπρέιντι παρακολούθησε το ιστορικό Διεθνές Ψυχαναλυτικό Συνέδριο τής Λουκέρνης στην Ελβετία το 1934, εκεί όπου συνωμοτικά διεγράφη ο Ράιχ. Το ζεύγος και ο βοηθός παρακολούθησαν στην πραγματικότητα την ομιλία τού (επικίνδυνου για τη Μόσχα και τους ψυχαναλυτές) Ράιχ, ενώπιον τής Διεθνούς Ψυχαναλυτικής Ένωσης!

Ο επικεφαλής των εκδόσεων τού Ράιχ στην Ευρώπη Άρνολντ Ντόιτς (Arnold Deutsch) ήταν και αυτός όχι απλώς σημαντικός πράκτορας, αλλά ένας από τους δυο Κορυφαίους πράκτορες τής Μόσχας, σύμφωνα με την αξιολόγηση τού Κρεμλίνου. Ήταν εκείνος που συμμετείχε στον προσηλυτισμό τού Κιμ Φίλμπι, τού μεγαλύτερου πράκτορα τού 20ού αιώνα, στον οποίο οι γυναίκες έμεναν πιστές και τον λάτρευαν.[(160)] Ο Ντόιτς προσηλύτισε ως

του «πείστηκε να προσλάβει αντιφασίστες με γερμανική καταγωγή» οι οποίοι έστρωσαν το δρόμο για την πρόσληψη του σοβιετικού κατασκόπου Klaus Fuchs. Ο Οπενχάιμερ τοποθέτησε και νεαρούς κομουνιστές επιστήμονες σε άλλα ζωτικής σημασίας εργαστήρια, οι οποίοι με την ίδια μέθοδο διοχέτευαν πυρηνικά μυστικά στη Μόσχα.
https://www.wilsoncenter.org/publication/was-oppenheimer-soviet-spy-roundtable-discussion

(158) https://en.wikipedia.org/wiki/Nathan_Gregory_Silvermaster

(159) Γιατί ο Αϊνστάιν είπε το ψέμα ότι η οργόνη δεν υπάρχει: - https://yperthesi.wordpress.com/2014/04/18/γιατί-ο-αϊνστάιν-είπε-το-ψέμα-ότι-η-οργό/

(160) “Bedazzled and betrayed: the wives of Kim Philby”, by Ben Macintyre - http://www.thetimes.co.uk/tto/life/article4019650.ece

πράκτορες 25 τουλάχιστον άτομα[161] στο σοβιετικό άρμα.[162][163] Η δράση του και οι «σύνδεσμοί» του σε κράτη τής Δύσης ήταν τόσο σημαντικοί ώστε συνέβη το εξής απίστευτο. Η Ε.Σ.Σ.Δ. αποδέχτηκε ότι ήταν πράκτοράς της αφού πέρασαν σχεδόν 40 χρόνια από το θάνατό του![164]

Ο Ράιχ υποστήριζε ότι το άρθρο τής Μπρέιντι και αναρίθμητα άλλα γεγονότα έδειχναν μια επίθεση χωρίς οργάνωση αλλά με κοινό στόχο την καταστροφή του, ένα είδος περίεργης συνωμοσίας δηλαδή, από άτομα τού κόκκινου φασισμού και από συμφέροντα στο χώρο τής ιατρικής και των φαρμάκων.[165]

Διαφώνησαν με αυτή την ερμηνεία ακόμα και συνεργάτες - μαθητές του για να αποδειχθεί εκ των υστέρων ότι τα λεγόμενά τους ήταν παράγωγα άγνοιας ή ανοησίες. Ορισμένοι άλλοι παριστάνοντας τους ειδικούς «ψυχιάτρους» έκαναν «διαγνώσεις» εξ αποστάσεως και μετά το θάνατο τού Ράιχ, όπως είναι η περίπτωση τού αυτοδίδακτου «ραϊχικού» Μποαντέλα,[166] ο οποίος υποστήριζε ότι οι απόψεις τού Ράιχ, πως υπήρχε κόκκινη συνωμοσία εναντίον του, ισχυροποιούν τις ενδείξεις ότι τρελάθηκε!

Τα ίδια ανιστόρητα λάθη, (αναπαραγόμενα από αμέτρητους άλλους), αναφέρουν στα βιβλία τους:

Ο μαθητής και πλέον εγκυρότερος βιογράφος τού Ράιχ, ψυχολόγος Μάιρον Σάραφ,[167] ο καθηγητής αγγλικής φιλολογίας Γκρίφιν[168] και τις ίδιες ανακρίβειες και ασυναρτησίες αναμασούν, αρκετές χιλιάδες ανιστόρητα άτομα φιλικά προσκείμενα στις ιδέες του.

---

(161) “You Are STILL Being Lied To: The NEW Disinformation Guide to Media..”, by Russ Kick - The Disinformation Company, LtD. 2009.

(162)”The Sword and the Shield: The Mitrokhin Archive and the Secret History of the KGB”. Christopher Andrew, Vasili Mitrokhin. New York: Basic Books. 1999.

(163) Σ.τ.Χ.Μ.: Όταν πέθανε ο κορυφαίος πράκτορας τού 20ού αιώνα Κιμ Φίλμπι, μικρό απόσπασμα από ένα σχόλιο στους «Νιου Γιορκ Τάιμς» δείχνει τον τρόπο σκέψης του και τη σύνδεσή του με τις ανακαλύψεις τού Βίλχελμ Ράιχ: ***«Όταν ο Φίλμπι επέστρεψε στο Λονδίνο ήταν ήδη έτοιμος για να στρατολογηθεί. Τον συνάντησε στο πάρκο Regents ένας Σοβιετικός πράκτορας την 1η Ιουνίου του 1934. Το όνομά του ήταν Άρνολντ Ντόιτς και 50 χρόνια αργότερα ο Φίλμπι έδειχνε να βρίσκεται ακόμα υπό τη μαγνητική και σχεδόν σεξουαλική αποπλάνηση τού Ντόιτς. Αυτή η επιρροή δεν προκαλεί έκπληξη επειδή ο Ντόιτς ήταν ένας χαρισματικός σεξολόγος και οπαδός τού Βίλχελμ Ράιχ, ενός φροϊδικού μαρξιστή, που αποχώρησε από τον κύκλο τού Φρόιντ θεωρώντας τον υγιή οργασμό το κλειδί για την προσωπική και κοινωνική επανάσταση».***

Προφανώς, οι «Νιου Γιορκ Τάιμς» αγνοούσαν τότε, αυτό που αποκαλύφθηκε σε σχετικό βιβλίο αρκετά χρόνια αργότερα, ότι η πρώτη σύζυγος τού Φίλμπι έπαιξε το βασικό ρόλο στη ραϊχική στροφή τού Φίλμπι κι εμείς αγνοούμε σήμερα κατά πόσο ο πρώην ραϊχικός Φίλμπι έπαιξε ρόλο στην καταστροφή τού Ράιχ. Σημειώνεται ότι η πρώτη σύζυγος τού Φίλμπι πίστευε ότι ένας οργασμός την ημέρα κάνει τον γιατρό πέρα!... Μια ακόμα διαστρεβλωμένη έκφραση των ανακαλύψεων τού Ράιχ, ακριβώς όπως γίνεται με χιλιάδες άλλους τρόπους για τις περισσότερες αν όχι όλες τις ανακαλύψεις του. Ας λάβουμε υπόψη επίσης ότι η πρώτη σύζυγος τού Φίλμπι, αν και δούλεψε μαζί με τον Ράιχ στο κίνημα σεξ-πόλ, δεν θα μπορούσε να διαθέτει ευρύτερη αντιληπτικότητα, επειδή προφανέστατα δεν παρακολούθησε τον Ράιχ στην αλυσίδα των ανακαλύψεών του, οι οποίες δεν έδειξαν σε καμία περίπτωση ότι ένας οργασμός την ημέρα κάνει τον γιατρό πέρα!

(164) The KGB in Europe and the West - The Mitrokhin Archive, by Christopher Andrew and Vasili Mitrokhin. Penguin Books 2000, (on page 73).

(165) Wilhelm Reich, Biographical Material HISTORY OF THE DISCOVERY OF THE LIFE ENERGY - Documentary Supplement No. 2 - A-XII-EP - No. 2 - THE RED THREAD OF A CONSPIRACY. 1955 ORGONE INSTITUTE PRESS, Orgonon, Rangely Main.

(166) http://orgonomy.org.gr/index.php/2013-07-22-06-13-34/vivlia/allon-syggrafeon/sta-ellinika

(167) “Fury On Earth: A Biography Of Wilhelm Reich”, by Myron Sharaf, 1994.

(168) “Wilhelm Reich Vs. the USA”, by, Jerome Greennfield. W.W. Norton & Company, Inc.

Όπως αποδείχθηκε, ο Ράιχ ήταν ο μόνος που είχε αντιληφθεί με διαύγεια αυτό που πραγματικά συνέβαινε. Την εντολή τού Στάλιν για την εξόντωσή του, μια γραμμή που θα ακολουθούσαν κορυφαίες επαγγελματικές οργανώσεις και ιδρύματα στις ΗΠΑ, αλλά και κρατικοί φορείς.

Η αναπαραγωγή τού κρίσιμου λιβελογραφήματος τής Μπρέιντι (το ρουλεμάν του βούρκου-κειμένου θα είχε σταματήσει να κυλά εάν είχε καταθέσει αγωγή ο Ράιχ που την εμπόδισε να κατατεθεί ο δικηγόρος του ο οποίος ήταν στενός φίλος τής λιβελογράφου εν αγνοία τού Ράιχ), ανέλαβαν πλείστα Μ.Μ.Ε., «**πληροφορώντας**» εκατομμύρια αναγνώστες τους με ψέματα και αθλιότητες.

Το καταπληκτικότερο που συνέβη ήταν ότι το αθλιο-γράφημα αναδημοσιεύτηκε και με πρόλογο των τότε εκδοτών στο έγκυρο ιατρικό περιοδικό τής Κλινικής Μένινγκερ(!), (Menninger Clinic).

Συνέβη ξανά το απίστευτο. Ένα περιοδικό που φιλοξενούσε (και φιλοξενεί) άρθρα που για να δημοσιευτούν περνάνε από σχολαστικό επιστημονικό έλεγχο να ανα-δημοσιεύσει διθυραμβικά ένα σκουπίδι εξαιτίας τού φόβου τού τότε ιατρικού και φαρμακευτικού κατεστημένου προς έναν γιατρό που τον θεωρούσε κίνδυνο για τα συμφέροντά του, χωρίς να έχουν ελεγχθεί ούτε κατ΄ ελάχιστο οι ανακαλύψεις του.

Η διανοητική θρασύτητα και η αντιεπιστημονική τακτική έφθασε σε τέτοιο σημείο, ώστε στον πρόλογο τού λιβελογραφήματος οι εκδότες τού περιοδικού να δηλώνουν ότι η αναπαραγωγή του γίνεται για να προφυλαχθεί το κοινό από τον Βίλχελμ Ράιχ!

Μπήκε έτσι και επίσημα η υπόγεια εντολή τού Στάιν (εξοντώστε τον Ράι), με την «ιατρική» σφραγίδα συκοφαντίας. Η άκριτη υιοθέτηση ενός γραπτού βούρκου δημοσιευμένου σε ένα περιοδικό κατασκόπου, παρουσιασμένου ως επιστημονικό γεγονός.[169] Μεταμφιεσμένο αυτό το σταλινικό δρεπάνι και σφυρί θα το χρησιμοποιούσαν οργανώσεις οικονομικών και άλλων συμφερόντων τής καπιταλιστικής Αμερικής για την εξόντωση ενός μεγαλοφυούς.

Τον επόμενο χρόνο, (το 1948), τη σκυτάλη τής αντιεπιστημονικής γελοιότητας πήρε η Αμερικανική Ιατρική Εταιρεία. Με ένα ακόμα άθλιο και ανόητο κείμενο προσπάθησε να ρίξει περισσότερη λάσπη στην ανεμιστήρα. Ωστόσο αυτή τη φορά υπήρξε αντίδραση. Δεκαπέντε γιατροί μαθητές τού Ράιχ έστειλαν επιστολή στο περιοδικό τής Εταιρείας, (JAMA) με την οποία αποκάλυπταν την ανοησία, την ασχετοσύνη και τη χυδαιότητα τού κειμένου. Η απάντηση των 15 οργονομιστών γιατρών ουδέποτε δημοσιεύθηκε..., αλλά έχει την ιστορική της αξία[170]

(169) «The strange case of Wilhelm Reich», by Brady, Mildred Edie, 1948. Bulletin of the Menninger Clinic Vol: 12 (on pages: 61-67).

(170) Σ.τ.Μ.: Παραθέτω για την ιστορία την απάντηση των 15 γιατρών μαθητών τού Ράιχ με την παράκληση οι συκοφάντες του να συμπεριλάβουν και αυτούς τους επιστήμονες στην ομάδα των «παραφρόνων» που πίστευαν ότι η οργονομία έχει πολλά να προσφέρει στην ανθρωπότητα, και το καταπληκτικότερο(!) πίστευαν ότι η οργόνη είναι η σημαντικότερη ανακάλυψη στην ιστορία τής ανθρωπότητας και ότι είναι απτή, επιστημονική και μετρήσιμη πραγματικότητα.

Επιστολή στην Αμερικανική Ιατρική Εταιρεία

13 Απριλίου 1949

Κύριοι,

Διαμαρτυρόμαστε έντονα για το κείμενο που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό σας με τον τίτλο “Ο καρκίνος και η ανάγκη για αποδείξεις” από το Συμβούλιο Φαρμακολογίας και Χημείας.

Η ειρωνεία σε αυτό το κείμενο είναι ότι εμείς εδώ έχουμε πραγματικά γεγονότα κι εσείς τα θέσατε κάτω από τον τίτλο: "Απάτη ή παραμύθι". Θα περίμενε κάποιος να υπάρχει ένα επίπεδο επιστημονικής αντικειμενικότητας από το "Περιοδικό τής Αμερικανικής Ιατρικής Εταιρείας".

Ο συσσωρευτής οργόνης μπορεί να θεωρηθεί περίεργη συσκευή με τη λογική ότι το μικροσκόπιο, η ατμομηχανή, το αεροπλάνο, το κύκλοτρον κ.λπ. θεωρούνταν περίεργες συσκευές.

Από την άλλη μεριά από τη στιγμή που δεν γνωρίζετε τι είναι και τι μπορεί να κάνει ο συσσωρευτής οργόνης δεν μπορείτε να ισχυρισθείτε ότι δεν είναι έγκυρα όσα δηλώνουμε γι΄ αυτή τη συσκευή.

Στο παρελθόν φυσικοί επιστήμονες έθεσαν ως δεδομένο την ύπαρξη μιας βιολογικής ενέργειας. Και σήμερα όταν αυτή η ενέργεια ανακαλύφθηκε και η ύπαρξή της αποδείχθηκε οπτικά, θερμικά, με το ηλεκτροσκόπιο, τις μετρήσεις με συσκευές Γκάιγκερ – Μίλερ κ.λπ. και επιπλέον η ύπαρξή της επιβεβαιώθηκε τόσο στο χώρο τής έμβιας ύλης όσο και τής άβιας, εσείς, σε όλες αυτές τις ανακαλύψεις βάλατε την ετικέτα τής απάτης με ένα πολύ άθλιο τρόπο και κυρίως χωρίς να δίνετε καμία απόδειξη γι΄ αυτό τον ισχυρισμό σας.

Δεν υπάρχει ούτε καν η παραμικρή ένδειξη ότι οποιοσδήποτε έγραψε αυτό το άρθρο μπήκε στον ελάχιστο κόπο να ρίξει κάτι περισσότερο από μια φευγαλέα ματιά στην υπάρχουσα βιβλιογραφία δίνοντας την ευκαιρία στον εαυτό του να εξοικειωθεί με το τεράστιο υλικό ή να ελέγξει την ύπαρξη τής οργονοενέργειας ή οποιαδήποτε από τα πειραματικά δεδομένα. Και είναι ολοφάνερο ότι δεν κάθισε μέσα σε συσσωρευτή οργόνης ούτε τον χρησιμοποίησε σε ασθενείς του.

Με αυτά τα δεδομένα ποια είναι τα κίνητρα πίσω από αυτή την όπως αποκαλούμε αυθεντία και επιστημονική αντικειμενικότητα;

Ανεξάρτητα εάν κάποιος συμφωνεί με αυτά τα ευρήματα ή όχι, με την εγκυρότητά τους ή όχι, αυτά είναι τα αποτελέσματα βιοφυσικής έρευνας η οποία έχει πραγματοποιηθεί στο διάστημα αρκετών δεκαετιών. Και επειδή κάποιος δεν έχει ποτέ ακούσει κάτι γι' αυτά ή δεν τα έχει ελέγξει, αυτή άγνοιά του είναι η απόδειξη ότι τα γεγονότα δεν υπάρχουν;

Το ερώτημα που τίθεται είναι εάν ο συγγραφέας τού κειμένου και ο σχολιαστής του, ο οποίος παραπέμπει στον συγγραφέα τού κειμένου έχουν ποτέ παρατηρήσει στο μικροσκόπιο ερυθρά αιμοσφαίρια μέσα σε αλατούχο διάλυμα.

Εκφράζουμε τη θλίψη μας γι΄ αυτούς τους κυρίους που θα τους βγάλουμε από την αυταπάτη τους αλλά τα γεγονότα είναι εναντίον τους. Τα ερυθρά αιμοσφαίρια είναι μπλε.

Εμείς, οι κατωτέρω υπογράφοντες, παίρνουμε την εργασία μας πολύ σοβαρά. Εργαζόμαστε στο χώρο τής επιστήμης τής οργονομίας και είμαστε ενήμεροι για την αξία και τη σημασία που έχει για το μέλλον τής ιατρικής. Εκτιμούμε ότι η ανακάλυψη τής οργονοενέργειας είναι από τα σημαντικότερα γεγονότα στην ιστορία τής ανθρωπότητας. Γιατί άραγε πρέπει η ανθρωπότητα αρχικά να θυσιάζει τους ερευνητές και στη συνέχεια να τους αναγνωρίζει;

Γιατί η ιστορία επαναλαμβάνεται;

Δυσανασχετούμε έντονα και θεωρούμε ανήθικο γεγονός τη δημοσίευση αυτού τού άρθρου στο "Περιοδικό τής Αμερικανικής Ιατρικής Εταιρείας" με το προσωπείο τής ανάδειξης απατών. Αντί να υποστηρίζει, στην πραγματικότητα παρεμποδίζει και βλάπτει την έρευνα στο χώρο τής βιοφυσικής.

Φιλικά

Elsworth F. Baker, M.D.
A. Allen Cott, M.D.
Albert I. Duvall, M.D.
Philip Gold, M.D.
Sidney Handelman, M.D.
G. Ferrari Hardoy, M.D.
Emanuel Levine, M.D.
L. G. Pelletier, M.D.
Chester M. Raphael, M.D.
Meyer Slilvert M.D.
Richard Singer, M.D.
Victor M. Sobey, M.D.
William F. Thoburn, D.O.
Oscar Tropp, M.D.
James A. Willie, M.D.
Theodore P. Wolfe, M.D.

Δημοσιεύθηκε στο περιοδικό: Orgone Energy Bulletin, (Edited by the teaching and research staff under the direction of Wilhelm Reich.) Orgone Institute Press, NY, Vol. 1 January 1949. Vol. 2 April 1949, Vol. 3 July

Εναντίον τού Ράιχ και συνήθως υπογείως κινήθηκαν αμέτρητα συμφέροντα σε καταστάσεις κραυγαλέα περίεργες. Παρατηρούμε να εξελίσσεται το λιντσάρισμά του και ταυτόχρονα να κατηγορείται ως τρελός επειδή ερμήνευε σωστά τα γεγονότα τής επίθεσης εναντίον του ως κομουνιστική συνωμοσία, αλλά και επίθεση από τις πολυεθνικές των φαρμάκων, υποστηριζόμενες από τους Ροκφέλερ, (τα ιδρύματα των οποίων αρνήθηκαν δυο φορές αιτήματα τού Ράιχ για χρηματοδότηση των ερευνών του), μια επίθεση οποία αποδείχθηκε εκ των υστέρων ότι πράγματι συνέβαινε, τουλάχιστον στο σκέλος τής Μόσχας.

Αληθείς λοιπόν αποδείχτηκαν οι ισχυρισμοί του, αλλά έπρεπε να περάσουν μερικές δεκαετίες για να αποκαλυφθεί η δράση των πρακτόρων που βρίσκονταν πολλές φορές δίπλα του. Για παράδειγμα ο σύζυγος τής πρώτης γυναίκας τού Ράιχ, υπήρξε κορυφαίος πράκτορας τής Μόσχας έχοντας στενές σχέσεις με τους μεγάλους ηγέτες τής Σοβιετικής Επανάστασης. Την πρακτορική του ιδιότητα αγνοούσε η γυναίκα του, αλλά αυτός δεν έπαυε να ραδιουργεί συστηματικά εναντίον τού Ράιχ όταν βρισκόταν στη Νέα Υόρκη, στο ίδιο σπίτι με τις δύο κόρες τού Ράιχ.

Ο Comprade Thomas (σύντροφος Τόμας, όπως ήταν το ψευδώνυμο του), όταν ήταν στην Ευρώπη βοήθησε στη δραπέτευση τής ψυχιάτρου Τζέικοπσον,[(171)] η οποία αν και υποστήριζε αρχικά τον Ράιχ, έγινε θανάσιμη εχθρός του στη συνέχεια, όταν αυτός άλλαξε πολιτικές απόψεις.

Ένα σημαντικό γεγονός γι’ αυτή την κυρία είναι πώς όταν είχε κλειστεί σε ένα νοσοκομείο – φυλακή κατάφερε να την απελευθερώσει από εκεί ο σύντροφος Τόμας. Το άτομο που παντρεύτηκε την πρώτη σύζυγο τού Ράιχ και υπήρξε πράκτορας τής Μόσχας έχοντας άμεση επαφή με τον Στάλιν(!)[(172)]

Προφανώς ένωσε με κοινό μίσος για τον Ράιχ, την ψυχίατρο Τζέικοπσον και τον πράκτορα Τόμας, η γνώση τους ότι ο Ράιχ θεωρούσε τον κομουνισμό κόκκινη πανούκλα (και μαύρη πανούκλα το ναζισμό).

Ο Ράιχ προσφέρει και μια άλλη παράμετρο, που κάνει σαφέστερη την ερμηνεία τής ιστορίας. Αναφέρει ότι η Τζέικοπσον (Jacobson), διέσπειρε φήμες ότι ο Αϊνστάιν απέδειξε πως ήταν λάθος οι ισχυρισμοί του για την ύπαρξη τής οργόνης.

Και εδώ το παρασκήνιο είναι ρυπαρό. Η ψυχαναλύτρια Τζέικοπσον δούλευε μαζί με τον Ράιχ στο κίνημα sex-pol στη Γερμανία. Ανήκε στο μαρξιστικό κύκλο των φροϊδικών και μαζί με άλλους συκοφάντες τού Ράιχ, όπως ο κυριότερος εξ αυτών Φένιχελ, μετανάστευσε το 1935 στις ΗΠΑ. Εκεί αποκρύπτοντας το κομουνιστικό παρελθόν της κατάφερε να αναρριχηθεί και να γίνει πρόεδρος τής Ψυχαναλυτικής Εταιρείας τής Νέας Υόρκης(!) ενός οργανισμού που πολέμησε αμείλικτα τον Ράιχ.

Ένας άλλος ανθρωπάκος, ο μαθηματικός και μαρξιστής Μάρτιν Γκάρντερ (Martin Gardner) μερικά χρόνια μετά το «θάνατο» τού Ράιχ βύθισε τις ανακαλύψεις και την προσωπικότητα τού Ράιχ ακόμα βαθύτερα στο βούρκο των ανοησιών και τής συκοφαντίας με ένα βιβλίο όπου το κεφάλαιο για την οργονομία αποτελεί απίστευτο ορυμαγδό ψεμάτων

1949. Vol. 4 October 1949 (on page 186).

(171) https://en.wikipedia.org/wiki/Edith_Jacobson

(172) «Μυστικοί πράκτορες και υπηρεσίες σε κάθε βήμα τού Ράιχ…» - https://yperthesi.wordpress.com/2013/10/25/μυστικοί-πράκτορες-και-υπηρεσίες-σε-κ/

και ανοησιών.[173]

Η μελέτη τής ιστορικής πορείας τού Ράιχ αποκαλύπτει πως όσοι τον πολέμησαν στον ιδεολογικό ή επαγγελματικό χώρο, συνήθως είχαν πλήρη άγνοια για τις ανακαλύψεις του και τον συκοφάντησαν ή τον δυσφήμησαν χρησιμοποιώντας εκτός τής κατηγορίας ότι ήταν αντεπαναστάτης και επικίνδυνος για τον κομουνισμό, χαλκευμένα ψεύδη, όπως ότι ήταν ιδιοκτήτης οίκου ανοχής, ήταν κλεισμένος σε άσυλο φρενοβλαβών, ότι αυνάνιζε ή βίαζε ασθενείς του κ.λπ. κ.λπ.

Προφανώς, (*εάν δεν υπήρχε άλλη αιτία, κάτι που θα εξετάσουμε στην πορεία*) στην ίδια την παγίδα έπεσε και η FDA, η οποία άρχισε την έρευνά της μετά το δεύτερο λιβελογράφημα τής Μπρέιντι. Πίστευε ότι θα ανακαλύψει κάποια σπείρα διεστραμμένων σεξομανών που εκμεταλλεύονταν σεξουαλικά τους ασθενείς τους.[174]

Οι πράκτορες τής FDA έσπασαν τα μούτρα τους. Δεν κατάφεραν να βρουν κάποια ίχνη των φαντασιώσεων τής Μπρέιντι και ανέκρουσαν πρύμνα. Άρχισαν να ψάχνουν στη συνέχεια μήπως βρουν δυσαρεστημένους χρήστες συσσωρευτών οργόνης. Μεταξύ εκατοντάδων χρηστών δεν βρήκαν ούτε καν έναν δυσαρεστημένο χρήστη αναγκαζόμενοι να αλλάξουν τακτική, χωρίς αυτό το συγκλονιστικό γεγονός να φανεί πως τους προβλημάτισε ούτε κατ’ ελάχιστο.

Ανέθεσαν σε επιστημονικά ιδρύματα, πληρώνοντας μεγάλα χρηματικά ποσά, τον έλεγχο των ισχυρισμών τού Ράιχ.

Η μαϊμού επιστημονική έρευνα που έγινε για να ελεγχθούν οι ανακαλύψεις τού Ράιχ είναι ένα ακόμα τεράστιο κεφάλαιο αθλιότητας. Θα αναλυθεί στη συνέχεια για να δούμε... Τι στα κομμάτια και τι στα τσακίδια συνέβη μεταξύ FDA και Βίλχελμ Ράιχ;

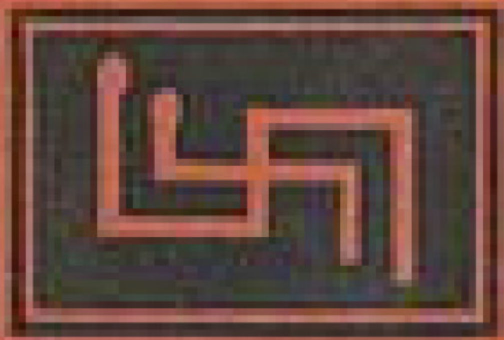
---

(173) «Fads and Fallacies in the Name of Science», by Martin Gardner, 1952. Dover Publications Inc. (on page 250).

(174) Σ.τ.Σ.: Η νομοθεσία με τίτλο “Food Drug, and Cosmetic Act” πέρασε από το Κογκρέσο το 1938 και άρχισε να ισχύει το 1939, την ίδια χρονιά που έφθανε στις ΗΠΑ ο Βίλχελμ Ράιχ.

WILHELM REICH

MASSENPSYCHOLOGIE DES FASCHISMUS

ZUR SEXUALÖKONOMIE
DER POLITISCHEN REAKTION UND
ZUR PROLETARISCHEN SEXUALPOLITIK

[illegible]